

פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ הַמְּבֹאֵר

בספר הזה בא באור מאמר פתח אליהו הנביא זכור לטוב, וכן עוד מאמרים ותפלות מהזהר הקדוש, שנהגו עם ישׂראל קדושים לומר קדם התפלה. והוא שער לפתיחת הלב וסגולה גדולה לקבלת התפלה, כמו שכתבו החיד"א (בספרו מורה באצבע) והר"ח הטוב ועוד צדיקים קדמונים. ובזכות למוד זוה"ק יתקבלו התפלות ויראו ישועות נפלאות, כדברי הצה"ק המקב"ל רבי משה זכותא זי"ע, דבבחי למוד הזהר להפך הטבע, ולגלות נסים, ומה יקרו דברי קדשו של הצה"ק המקב"ל המלוכ"ן רבי יעקב אביחצירא זי"ע (בגדי השדר), שחזבה על כל איש ישׂראל לבקש לדעת סודות ה', כי בלעדי זאת אין יכלת לעלות התפלה (הורא) דבריו בהרחבה בהקדמה לספרא דצניעותא, שבהוצאת מפעל הזהר העולמי, וכו' נדפס בתקוני זהר הקדש עם לשון הקדש, ובספרי זהר השבת) וגדול כח הזוה"ק אפילו באמירה (עין ספר אור הזהר, ראה עוד ספרי תקוני זהר הקדש המתקב"ל ב"כ). ובלי למוד הזהר הקדוש לפני התפלה אי אפשר שתתקבל תפלתו. - ובכמה דקות שאומר תפלות אלו יכול להפך הכל לטובה ולהיות מבני עליה, לזכות ל"עין לא ראתה אלקים וזלתה יעשה למחבה לו".

נצא לאור לכבוד יוסף דהילולא של המקב"ל האלוכי צדיק יסוד עולם מלאך ה' צבקות הריח הטוב מן רבי יוסף חיים ממגדאד זי"ע א"י
י"ג אלול תשע"א בית שמש (ק"ב שנה [102] לשנתו, תרס"ט-תשע"א),
תקינו עתה לפרסם משנתו ק"ב ונקי
כעת יו"ל בעהש"ת במהדורא תשיעית ניסן תשע"ב לפ"ק

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

בס"ד

הספר הזה נדפס לעילוי נשמתם של

שלום כהן בן בתיה

רחל כהן בת רוזה

בתיה כהן בת רחל

ת.נ.צ.ב.ה.

מפתח

- 1 הקדמה
- 3 תפילה קצרה לאומרה קדם הלימוד
- 4 תפלה קודם למוד הזהר
- 6 תפלה לרפואות וישועות
- א פתיחת אליהו הנביא
- ב קום רבי שמעון
- ל ויהי רעוא
- לד אמר רבי שמעון
- מו תפלה שלפני פרשת העקדה
- נז תפלה לאחר קריאת הזוהר
- ס קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)
- סא קדיש דרבנן - נסח ספרד (חסידי)

הַלְמוּד זוהר הַקְדוּשׁ שְׁעָה אַחַת בְּחֹל,
כְּמוֹ מֵאָה אֶלֶף שָׁנָה תוֹרָה,
וּבְשֵׁבַת, כְּמוֹ מֵאָה מִלְיוֹן שָׁנָה תוֹרָה

(כֶּסֶף מֶלֶךְ, הַר"ח הַטּוֹב, אוֹרְחוֹת צְדִיקִים, אֲבוֹת דֶּר' נֵתוּ),

כִּי אֲמִירְתוּ לְגִבּוֹהַ, וְלִמּוּד כְּעֶשֶׂר דְּקוֹת
יַעֲלֶה לוֹ: בְּחֹל כְּשִׁבְעַ עֶשְׂרֵה אֶלֶף שָׁנָה
תוֹרָה, וּבְשֵׁבַת: כְּשִׁבְעַ עֶשְׂרֵה מִלְיוֹן שָׁנָה

תוֹרָה. - וְעַל יְדֵי קוֹנְטָרַס זֶה שִׁיחֶיָּה יָד

הַכֹּל מוֹמְשָׁמֻשׁוֹן בּוֹ, יִזְכּוּ לְלִמּוּד וְלִלְמוּד

לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְיָם. וְהוּא יְסוּד גְּדוֹל

לְמִנוּעַ עֲנִיּוֹת וְאִסּוּנוֹת וְאוֹרֵךְ הַגְּלוּת, (תִּיקו"ו)

ת"י ל') וְבוֹ יִמְצְאוּ אֲדַמוּרֵי"ם רַבָּנִים, מְגִידֵי

שְׁעוֹר וְרֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת, מְלַמְּדִים וּמְחַנְּכִים

יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל הַטְּהוֹרִים, וְכֹל אִישׁ יִשְׂרָאֵל,

אֵת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יִלְכוּ בָּהּ, וְאֵת הַמַּעֲשֵׂה

אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן.

הַקְדָּמָה

ישמחו הלומדים ויגילו המתפללים. בשבב ובהודיה להשם יתברך הננו שמחים להביא לפניכם את הספר היקר פתח אלהינו המבאר, המפרש את התפילה "פתח אלהינו" בלשון צחה ובהירה השווה לכל נפש, ובקרה, ברגע אחת יכולים לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה", ועל ידי שתצפה לחברך, כל השכר הולך גם אליך.

וכאשר כל ישראל יאמרו "פתח אלהינו" נזכה שיבא אליהו ויבשר את ביאת הגואל.

ואם בזכותך יתארגנו עשר יהודים לומר את התפלות, אין לשער את גודל זכותיך ובפרט שבזהר הקדוש (פ' וצא קס"א). כתוב: כל מה שנותנים משמים הוא באלי, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינתא שריא, ובקרה מחשבים לה כל מנין יהודים כמו אלה על כל אחד ואחד, וכל אחד נוטל שכר כנגד כולם ס"ה: למנין יהודים, מקבל על שעה בשב"ק טריליון שנה תורה, וככל שיתווספו לומדים כן יכפל שכרו עד אין קץ. ומי

יוכל לחשב את גודל השָׂכָר הנצחי שִׁיש לך מִכֶּן בְּנִדְאוֹת! וּבְנִדְאוֹת תִּזְכֶּה לְחַיִּים טוֹבִים וְאַרְיכוֹת יָמִים בְּבְרִיאוֹת הַשְּׁלֵמוֹת, שְׁפַע קוֹדֵשׁ וּבְרָכָה וְהַצְלָחָה, וְכָל מִינֵי יְשׁוּעוֹת.

ובחלוקת הספר הזה אתה מְזַכֶּה אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל, וְכַתֵּב הַגֵּר"א בְּמִשְׁלֵי (י"ב, י"ד), [וְרָאָה אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל פ' קָרַח] גֹּדֵל הַזְּכוֹת שִׁיש לְמִזְכֶּה הַרְבִּים וּמוֹכִיחַ אֶת חֲבֵרוֹ, שְׂאֵם שְׁמַע, מְקַבֵּל שָׂכָר עַל כָּל מַה שִׁיעֲשֶׂה לְדוֹרוֹת, וְגַם אִם לֹא שְׁמַע, אִזּוֹ מְקַבֵּל כָּל חֶלְקוֹ הַטּוֹב, וְזֶה שְׂלֵא שְׁמַע לוֹקַח מִמֶּנּוּ אֶת חֶלֶק הַגִּיּוֹנוֹם שְׁלוֹ. וּבְזֶהֱר (פ' תְּרוּמָה קכ"ט ע"א) אָמְרוּ שְׂצָרִיךְ הָאָדָם לְמַרְדֵּף בְּתֵר חֵיבָא וּלְמִזְכֶּה לְהוֹ כְּמֵאן דְּרָדִיף בְּתֵר חֵינּוּ, עַכ"ל. וּבְלֵי שׁוּם סִפְק אִם כָּל הַיְהוּדִים מִנְעֵר וְעַד זָקֵן וּבְפָרְט תִּינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן בְּהַבֵּל פִּיהֶם הִטְהוֹר יֹאמְרוּ תַּפְלוֹת אֵלּוּ כָּל יוֹם, נִזְכֶּה לְפִתּוּחַ אֶת הַשְּׁעַר לְאַלְיָהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב שְׂיָבֹא וַיִּבְשְׂרֵנוּ, וְתַכְף יָבֹא מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ וַיִּגְאַלְנוּ, בְּרַחֲמִים בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן. לְמַעַן הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה לְתוֹמְכָהּ וּלְסַעְדָּהּ לְפִתּוּחַ אֶת הַשְּׁעַר לְאַלְיָהוּ הַנְּבִיא וּלְבִשׁוֹר הַגְּאוּלָּה פְּהַבְּטַחַת הַרְעִיא מֵהִימְנָא "בְּדָא יִפְקוֹן מְגוּלוֹתָא בְּרַחֲמֵי".

תפילה קצרה לאומרה קדם הלימוד
 לַשֵּׁם יְחִיד קִיּוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ
 וְכוּ'. עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם
 כָּל יִשְׂרָאֵל לְאַקְמָא שְׂכִינְתָא מַעֲפָרָא,
 וְלַעֲלוּי שְׂכִינַת עֵזוּנוּ אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה, עַל
 יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.
 הַרִינֵי מְקַשֵּׁר עֲצָמֵי בְּלִימוּד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה
 בְּנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים וְהַצְּדִיקִים
 הַבְּתוֹבִים בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ וּבְרַאשֵׁם הַתְּנָא
 הָאֱלוּקֵי רַבֵּי שְׂמַעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבֵּי אֶלְעָזָר
 בְּנוֹ. וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְקַיֵּם תְּפִילַת דְּוֹד הַמֶּלֶךְ
 ע"ה (תהילים ס"א ד'- ה') בִּי תְיִית מַחְסֵה לִי
 מִגְּדֹל עֵז מִפְּנֵי אוֹיֵב. אֲגִידָה בְּאַהֲלֵךְ עוֹלָמִים
 אַחֲסֵה בְּסִתֵּר בְּנִפְיָךְ סְלָה. וְאַזְכֶּה
 שְׂבִלֵימוֹדֵינוּ זֶה יְהִיוּ שְׂפָתוֹתֵיהֶם דוֹבְבוֹת
 בְּקִבְרֵי, לְמַעַן שְׂמוּ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ

לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבַחֲדָיִן סִפְרָא
 סִפְרַת הַזֹּזְהָר, יִפְקֹן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא
 בְּרַחֲמֵי, יִרְאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פְּעֻלָּךְ וְתַדְרִיךְ עַל
 בְּנֵיהֶם. וְיְהִי נֶעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
 יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָהוּ, וְיְהִי
 נֶעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה
 עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָהוּ (תהלים צ' ט"ז
 .6" (סוד ה')

תפלה קודם למוד הזהר

רְבוֹן הָעוֹלָמִים וְאֲדֹנָי הָאָרְצִים, אָב
 הַרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת. מוֹדִים אֲנַחְנוּ
 לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִנְיָה
 וּבְהַשְׁתַּחֲוִיָּה, שֶׁקִּבְּרָתָנוּ לְתוֹרַתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ
 עֲבוֹדַת הַקִּדְּשׁ, וְנָתַתָּ לָנוּ חֵלֶק בְּסוּדוֹת
 תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה. מָה אָנוּ, מָה חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר

עֲשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל כְּזֶה. עַל כֵּן אֲנַחְנוּ
מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, שְׁתַּמְחֹזֵל, וְתִסְלַח,
לְכָל חַטֹּאתֵינוּ וְעִוְוֹתֵינוּ, וְאַל יִהְיוּ עִוְוֹתֵינוּ
מִבְּדִילִים בֵּינֵינוּ לְבֵינֶךָ.

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּכּוֹנֵן לְכַבֵּינוּ לְיִרְאַתְךָ
וְאֶהְבְּתֶךָ, וְתִקְשִׁיב אָזְנוֹךָ לְדַבְרֵינוּ אֱלֹהֵי,
וְתִפְתַּח לְכַבֵּינוּ הָעָרֵל בְּסוּדוֹת תּוֹרַתְךָ, וְיִהְיֶה
לְמוֹדֵנוּ זֶה נַחַת רוּחַ לְפָנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ בְּרִיחַ
נִיחוּחַ. וְתִאֲצִיל עָלֵינוּ אוֹר מְקוֹר נְשָׁמֹתֵנוּ
בְּכָל בְּחִינֹתֵינוּ, וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ
הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם גְּלוּת דְּבָרֶיךָ אֱלֹהֵי
בְּעוֹלָם. וְזִכּוֹתֶם, וְזִכּוֹת אֲבוֹתֶם, וְזִכּוֹת
תּוֹרַתֶם, וְתַמִּימוֹתֶם, וְקִדְשֹׁתֶם, יַעֲמוּד לָנוּ
לְכָל נַפְשָׁל בְּדַבָּרִים אֱלֹהֵי. וּבְזִכּוֹתֶם תֵּאֵוֹר

פְּתַח אֵלֵיהֶוּ הַמִּבְּאֵר

עֵינַיִנוּ בְּמַה נִשְׁאָנוּ לִזְמֵדִים. בְּמֵאֵמֶר נְעִים
 זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל "גַּל עֵינַי וְאַפִּימָה נִפְלְאוֹת
 מִתּוֹרַתְךָ". יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיזוֹן לְפִי
 לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי. כִּי יְיָ יִתֵּן חֶכְמָה מִפִּי
 דַּעַת וְתִבְוֵנָה: (מִקְּלָה מִהָאֲרִיז"ל)

תְּפִלָּה לְרְפוּאוֹת וְיִשׁוּעוֹת

הַרְיֵנִי מִקְּבַל עָלַי, מִצְּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְאַהֲבַת לְרַעְךָ
 כְּמוֹךָ": וְהַרְיֵנִי אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 כְּנַפְשִׁי וּמְאֹדִי, וְהַרְיֵנִי מוֹזְמֵן אֶת פִּי לְלִמּוּד בְּסֵפֶר הַזּוֹחֵר
 הַקְּדוֹשׁ לְזִכְרוֹת... פְּלוֹנִי בֶן פְּלוֹנִי [9ב"9], (נִכְאֵן יִפְרֹט
 בְּקֶשֶׁת): [לְרְפוּאוֹת...], [יִשׁוּעוֹת...], [לְבָנִים...], [לְפָרְנֶסֶת...],
 [לְזִוּג...], [לְעֵלְוֵי נְשֻׁמַּת...], [לְשִׁלּוּם בֵּית...], הַשֵּׁם יִשְׁלַח
 דְּבָרוֹ יַחֲזִקְהוּ וְיִרְפְּאֵהוּ בְּרְפוּאוֹת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאוֹת הַגּוּף
 בְּרַמ"ח אֲבָרָיו וְשֵׁם"ה גִּידָיו בְּתוֹךְ שְׂאֵר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל,
 וְיִאֲרֹךְ יָמָיו וְשָׁנֹתָיו בְּנְעִימִים, וְיִזְשִׁיעָהוּ בְּמַתְרָה בְּדָבָר
 יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים... אֲמֵן סְלָה.

פְּתִיחַת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא

כְּתַב הַרְמ"ק (סדור רַבִּי שְׁבֵתָאֵי מְרַאשְׁקוֹב): טוֹב לֹמַר תְּפִלַּת פְּתַח אֱלֹהֵינוּ זְכוֹר לטוֹב הַנְּזַכָּר בְּרִישׁ סֵפֶר תִּיקוּנֵי הַזֹּהַר. וְכַתֵּב הַחֵיד"א (עֲבוּדַת הַקּוֹדֶשׁ מוֹרָה בְּאַצְבַּע סוֹף סִימָן י'), אֲשֶׁר קִבְּלוּ רַבְּנֵי קְדִישֵׁי שְׁהִיא מְסַגְּלַת לְקַבְּלַת הַתְּפִלָּה. וְהַרִי"ח הַטוֹב (בא"ח, פ' בְּהַר סוֹף הַהַקְדָּמָה) כְּתַב, שְׁבַאמִירְתָּה מְסוּגָל לְבָרוּר נִיצוּצֵי הַקְדוּשָׁה.

וַיְהִי נֶעֱם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ. (ב' פְּעָמִים)

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לטוֹב וְאָמַר [א]:
 פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לטוֹב וְאָמַר.
 רַבּוֹן עֲלָמִין דְּאַנְתָּ [ב] הוּא חַד וְלֹא
 רַבּוֹן הָעוֹלָמִים שְׁאַתָּה הוּא אֶחָד לְבַד, וְלֹא

א. כְּתַב הַ"פְּסָא מְלָךְ": "זֹאת הַתְּפִלָּה בְּפְרוּשָׁה אַרוּכָה מְאַרְץ מִדָּה".
 ב. הִנֵּה 'רַבּוֹן' בְּגִימְטְרִיא ע"ב ס"ג

בְּחֶשְׁבוֹן. אַנְתָּה הוּא עֲלָאָה עַל כָּל עֲלָאִין

בְּחֶשְׁבוֹן הַמַּסְפָּרִים. אַתָּה הוּא עֲלִיוֹן מֵעַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים.

סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין, לִית מַחְשְׁבָא

נְעֵלָם מֵעַל כָּל נְעֵלָמִים. וְאִין מַחְשְׁבָה

תְּפִיסָא בְּךָ כְּלָל. אַנְתָּה^[א] הוּא הָאֲפִקֹתַ

או תְּפִיסָה בְּךָ לְהַשִּׁיגָךָ כְּלָל. אַתָּה הוּא שְׁהוּצֵאתָ וְגִלִיתָ

מ"ה ב"ן הַמְּאִירִים בְּעוֹלְמוֹת אַבִּי"ע (אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה,

יְצִירָה, עֲשִׂיָה) עִם שֵׁם הוֹי"ה שְׁפוֹלָלָם וּמַחְבָּרָם, גִּימְטְרִיא

258 - וְעַל זֶה אָמַר אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב דְּאַנְתָּ

הַפּוֹלֵל כָּל הָעוֹלְמוֹת וּמַחְיָה אֶת כּוֹלָם, וְלִכֵּן פְּתַח

בְּלָשׁוֹן 'רְבוֹן' לְהוֹרוֹת עֵינֵינוּ זֶה (שְׂבַחֵי הַתִּיקוּנִים בְּשֵׁם בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל, מֵאַמְרֵי הַשְּׁבִתוֹת מֵאַמְרַי ח אֹת יא).

ג. הִנֵּה ה' שׁוֹכֵן בְּעֶשְׂרֵה כַּחוֹת רוּחָנִיִּים אֲשֶׁר הוּצִיא מִתּוֹכִי, אֲשֶׁר

הוּא שׁוֹכֵן בְּהֵם כְּנֹשְׁמָה הַשׁוֹכֵנֵת בְּגוֹף (לְשֵׁם שְׁבו

וְאִחְלָמָה). וְעַמָּם הוּא מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם, שְׁכֵמוֹ

שְׁהַנְּשִׁמָּה בְּכַדֵּי לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה, כְּגוֹן כְּתִיבָה וְכו',

צְרִיכָה אֶת הַגּוֹף, כֵּן בְּחַר ה' לַעֲשׂוֹת אֶת מְלָאכְתּוֹ עַל

יְדֵי י' כַּחוֹת הָאֱלוֹ, אֲשֶׁר הִמָּה הִי' סְפִירוֹת אֲשֶׁר עִמָּם

ה' מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם (בְּאֵר לַחֵי רוֹאֵי). וְזֶה מֵה שְׁאָמַר

עֶשֶׂר תְּקוּנֵינוּ, וְקָרִינוּ לְהוֹן עֶשֶׂר סְפִירוֹת,
 עֶשֶׂר תְּקוּנִים, וְקוֹרְאִים לָהֶם עֶשֶׂר סְפִירוֹת,
 לְאַנְהָגָא בְּהוֹן עֲלֵמִין סְתִימִין דְּלֹא
 לְהִנְהִיג בָּהֶם עוֹלְמוֹת סְתוּמִים שְׂאִינִם
 אֲתַגְּלִין, וְעֲלֵמִין דְּאֲתַגְּלִין. וּבְהוֹן
 נְגָלִים וְעוֹלְמוֹת הַנְּגָלִים. וּבָהֶם

אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אַתָּה הוּא
 שְׁהוֹצֵאת עֶשֶׂר תְּקוּנִים שֶׁהֵם הָעֶשֶׂר סְפִירוֹת, בְּכַדִּי
 לְהִנְהִיג עִמָּם אֶת הָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן וְאֶת הָעוֹלָם הַזֶּה,
 וּבְכַחוֹת אֱלוֹ אַתָּה נִסְתַּר מִבְּנֵי אָדָם, מִשׁוּם שְׂאֵתָה
 מִשְׁפִּיעַ רַק עַל יְדֵי הַסְּפִירוֹת. - וְהוֹסִיף וְאָמַר לְה',
 אַתָּה הוּא שְׁמִיחַד אֶת כָּל הַכַּחוֹת שֶׁל הַסְּפִירוֹת,
 שֶׁהֵנָּה יֵשׁ כַּחוֹת דִּין וְיֵשׁ כַּחוֹת חֶסֶד, וְה' הוּא מְחַבֵּר
 בֵּינֵיהֶם, בְּכַדִּי לְמַתַּק אֶת הַדִּין בְּחֶסֶד, וּכְשֶׁהֵם
 מְמוּתָקִים נִקְרָאִים כַּחוֹת הַרְחֵמִים, וּמִשׁוּם שְׂאֵתָה
 כְּנֻשְׁמָה בְּתוֹף הַכַּחוֹת הָאֵלוּ, כְּנֻשְׁמָה לְגוֹף, לְכֹן מִי
 שְׁמִפְרִיד בֵּין כַּחוֹת הַדִּין לְכַחוֹת הַחֶסֶד, בְּכַף אֲשֶׁר הוּא
 חוֹטֵא לְפָנֵי ה', וּמַעוֹרֵר אֶת כּוֹחַ הַדִּין, הָרִי הוּא כְּבִיכּוֹל
 מִפְּרִיד אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֶצְמוֹ, אֲשֶׁר שׁוֹכֵן

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַמְבַאֵר

אֶתְפָּסִיאת מִבְּנֵי נִשְׂאָ, וְאַנְתָּ הוּא

אֶתְּךָ מִתְּפֹסָה מִבְּנֵי אָדָם, וְאַתָּה הוּא

דְּקָשִׁיר לֹזֶן וּמִיחַד לֹזֶן. וּבְגִין דְּאַנְתָּ^[ה]

שְׁקוֹשֵׁר אוֹתָם וּמִיחַד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שְׂאֵתָה

מְלַגְּאוּ - כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִחֲבֵרִיהּ

מִבְּפָנִים, כָּל מִי שְׂמַבְדִּיל וּמְפָרִיד אֶחָד מִחֲבָרָו,

מֵאַלִּין עֵשֶׂר [סְפִירָן], אֶתְחַשֵּׁב לָהּ

מֵאַלוּ עֵשֶׂר סְפִירוֹת, נִחְשָׁב לוֹ

כְּאַלוּ אַפְרִישׁ בְּךָ^[ה]. וְאַלִּין^[ו] עֵשֶׂר סְפִירָן

כְּאַלוּ הוּא מְפָרִיד בְּךָ. וְאַלוּ עֵשֶׂר סְפִירוֹת,

בְּכַחוֹת הָאֵלוּ כְּנִשְׁמָה בְּגוֹף (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). ד. אור

אֵין סוֹף בְּרוּף הוּא. ה. כִּי עַל יְדֵי הָעוֹנוֹת מִפְּסִיק

הַשְּׁפַע לְמַעְלָה, וְכִמּוֹ שְׁפָתוֹב "וְנִרְגָן מִפְּרִיד אֱלוֹף",

שְׁרָצוֹנוּ יִתְבָּרַךְ לְהִיטִיב לְבְרוּאֵיו לְעוֹלָם, וּבְעוֹנוֹת מוֹנֵעַ

כְּבִיכּוֹל אֶת הָרָצוֹן מִלְּהִטִיב, וְכִמּוֹ שְׁפָתוֹב "וּבְכַפְשֵׁיכֶם

שְׁלַחָה אִמְכֶם", וְעַל כֵּן הָאֵרֶת הָעוֹלָמוֹת בְּאַחֲרֵיוֹתוֹ שֶׁל

הַיְהוּדִי. ו. הִנֵּה מִדַּת הַחֻקָּה, הַחֻסָּד וְהַנְּצַח, הַמָּה

מִשְׁפִּיעִים חֻסָּד בְּעוֹלָם. וּמִדּוֹת הַבִּינָה גְבוּרָה וְהוּד,

אֲנֹנִי אֶזְלִין בְּסִדְרֹן, חֵד אֲרִיד וְחֵד קֶצֶר

הם הולכים בסדרם, אחד ארוך, ואחד קצר,

וְחֵד בִּינוּנִי^[1]. וְאַנְתָּה הוּא דְאֲנְהִיג לִוְךָ,

ואחד בינוני. ואתה הוא שמנהיג להם.

וְלִית מָאן דְאֲנְהִיג לָךְ, לָא לְעֵלָא וְלָא

ואין מי שמנהיג לך, לא מלמעלה ולא

לְתַתָּא וְלָא מִכָּל סְטֵרָא. לְבוּשִׁין^[2]

מלמטה ולא מכל צד שהוא. לבושים

המה משפיעים דין ומענישים את החוטאים. ומדות

הפְתָר תְּפַאֲרַת יְסוּד ומלכות, המה משפיעים רחמים,

כְּלוּמַר לא רק דין ולא רק חֶסֶד, שְׂאֵם ה' יִשְׁפִיעַ רַק

חֶסֶד, בְּרַב טוֹבָה חוֹטְאִים, וְאֵם יִשְׁפִיעַ רַק דִּין, בְּרַב

קִשְׁי פוֹרְקִים עַל, וְלִכֹּן ה' מִשְׁפִּיעַ בְּדַרְדְּרֵי כָּלֵל רַק

רַחֲמִים (הג' "א"). ז. כְּלוּמַר קוּ יְמִין אֲרוּךְ קוּ שְׂמֵאל

קוֹצֵר וְקוּ אֲמַצְעַ בִּינוּנִי. ח. דְּהִינוּ לְפִנְיֵימִיּוֹת הִי

סְפִירוֹת (הג' "א") - לְבוּשׁ רִוְחָנִי הַכְּנֵת לְעֶשֶׂר פְּחוֹת הָאֱלוֹ

שְׁעָמָם אַתָּה מְנַהִיג אֶת הָעוֹלָם, וְהִלְבוּשׁ שֶׁל הַפְּחוֹת

הָאֱלוֹ, הֵן הַנְּשָׁמוֹת שֶׁל בְּנֵי הָאָדָם, וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲז"ל

שֶׁהָאֲבוֹת הֵם הַמְּרַכְּבֵה, לְמִשְׁלַל אֲבִרְהֵם הִיָּה מְרַכְּבֵה

תִּקְנַת לֹוֹן דְּמִנְיָהּוּ פְּרָחִין נְשַׁמְתִּין לְבָנֵי
 תִּקְנַת לָהֶם, שְׁמָהּ פּוֹרְחִים נְשַׁמּוֹת לְבָנֵי
 נְשָׂא. וְכִמָּה גּוֹפִין תִּקְנַת לֹוֹן,
 אָדָם, וְכִמָּה גּוֹפִים תִּקְנַת לָהֶם,
 דְּאִתְקַרְיָאוּ גּוֹפִין לְגַבֵּי לְבוּשֵׁין דְּמַכְסִין
 שְׁנַקְרָאוּ גּוֹפִים כְּלָפֵי הַלְבוּשִׁים שְׁמַכְסִים
 עֲלֵיהוֹן. וְאִתְקַרְיָאוּ^ט בְּתַקּוּנָא דָּא:
 עֲלֵיהֶם, וְנַקְרָאִים בְּתַקּוּן הַזֶּה.

לְסַפִּירַת הַחֶסֶד, וְלִכְּן הוּא תַּמִּיד הֵיךְ מְאַרְחַ אֹרְחִים,
 וְיִצְחָק הֵיךְ מְרַפֵּךְ לְמִידַת הַגְּבוּרָה, וְלִכְּן מְסַר עַצְמוֹ
 לְמוֹת עַל קְדוּשַׁת ה' וְכו'. אֲמַנְכֶם עַקֵּר נְשַׁמַּת הָאָדָם הִיא
 בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן כְּמוֹכָא בְּנַפְשׁ הַחַיִּים בְּשֵׁם הַגְּרָ"א, וְלִכְּן
 לְנִשְׁמָה בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן גַּם יֵשׁ גּוֹף רוּחָנִי, וּמִשׁוּם שְׁיֵשׁ
 " סְפִירוֹת, יֵשׁ " סוּגֵי נְשַׁמּוֹת אֲשֶׁר הַסְּפִירוֹת
 מִתְּלַבְּשׁוֹת בָּהֶם, כֵּן יֵשׁ סוּגֵי גּוֹפִים רוּחָנִיִּים, לְנִשְׁמּוֹת
 אֲשֶׁר בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן. ט. וְנַקְרָאִים הַגּוֹפִים שְׁהֵם
 חִיצוֹנִיּוֹת הַסְּפִירוֹת, בְּתַקּוּן זֶה (הַגְּרָ"א).

חֶסֶד¹¹ - הַרְוֵעָא יְמִינָא. גְּבוּרָא - הַרְוֵעָא

הַחֶסֶד הַרְוֵעָא יְמִין. גְּבוּרָה הַרְוֵעָא

י. מִדַּת הַחֶסֶד: עֲמָה ה' מִשְׁפִּיעַ חֶסֶד, וְהִיא כִּנְגֵד יַד יְמִין, וְכֵּה אָדָם מְטִיב בְּיַד יְמִינוֹ לְאַחֲרִים, מִדַּת הַגְּבוּרָה: עֲמָה ה' מְעַנֵּשׁ אֶת הַרְשָׁעִים, וּמִכַּח מִדַּת הַגְּבוּרָה מִתְגַּבֵּר עַל יִצְרוֹ הַרַע, וְהִיא כִּנְגֵד יַד שְׂמָאל, וְלִכְּוֹן מְנַיְחִים אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁל יַד, עַל יַד שְׂמָאל, בְּכַדֵּי לְהַכְנִיעַ אֶת כּוֹחַ הַיִּצָּר הַרַע. מִדַּת הַתְּפָאֶרֶת: עֲמָה ה' מְנַהֵיג וּמְפָאֵר אֶת הָעוֹלָם, וְהִיא רוּמְזוֹת לְגוֹף הָאָדָם, אֲשֶׁר הוּא מְרַפֵּז הַכֹּל שְׁבוֹ הַלֵּב הַרְאָה וְכוּ', וְהוּא רוּמְזוֹ לַיַּעֲקֹב אֲבִינוֹ ע"ה שְׁמֵדָתוֹ "וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם יוֹשֵׁב אֲהֵלִים" (בְּרֵאשִׁית כ"ה, כ"ז), וְהוּא לְמוֹד הַתּוֹרָה שֶׁהוּא מְרַפֵּז הָעוֹלָם וְעֵיקוֹר הַבְּרִיאָה כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (יְרֵמְיָהוּ ל"ג, כ"ה) "אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֻקוֹת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שְׁמַתִּי", זוֹהִי בְרִית הַתּוֹרָה. וְלִכְּוֹן מִי שֶׁהוּא מְפָאֵר אֶת ה' וּמְרַבֵּה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה לְשִׁמְהָ בְּכֹל חֻלְקֵי הַפְּרָד"ס, הָרִי הוּא זוֹכֵה לְהִיּוֹת מְרַכְבֵּה לְמִדָּה הַזֹּאת. מִדּוֹת הַנְּצִחַ וְהַהוֹד: אֲשֶׁר עִמָּם מְשַׁלַּח מְלָאָכִים אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ אֶת שְׁלִיחוֹתוֹ, וּמִשָּׁם יִנִּיקַת הַנְּבִיאִים הַנִּקְרָאִים מְנַהֵיגֵי הַדּוֹר, וְרוּמְזִים לְשִׁתֵּי רַגְלָיו שֶׁל הָאָדָם, הַנְּצִחַ כִּנְגֵד רַגְלֵי

שְׁמַאלָא. תַּפְאָרַת - גּוּפָא. נְצַח וְהוּד -
 שְׁמַאל. תַּפְאָרַת כְּנַגַד הַגּוּף. נְצַח וְהוּד

תְּרִין שׁוּקִין. יְסוּד - סִיּוּמָא דְגּוּפָא, אוֹת
 כְּנַגַד שְׁנֵי רַגְלִים. יְסוּד - שְׁלִימוֹת הַגּוּף, וְהוּא אוֹת

בְּרִית קוּדֵשׁ. מַלְכוּת - פְּה תוֹרָה שְׁבַעַל
 בְּרִית קוּדֵשׁ. מַלְכוּת - נְקֻרָא תַּפְּה, תוֹרָה שְׁבַעַל

יְמִין וְהוּד כְּנַגַד רַגְל שְׁמַאל, אִם יִלֵּךְ בְּדֶרֶךְ הַטּוֹבָה,
 לֹא תָבוֹא עָלָיו צָרָה. מִדַּת הַיְסוּד: בְּה ה' מְתַקְשֵׁר עִם
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּאוֹת בְּרִית קוּדֵשׁ, וּמִתְיַחַד בְּנוֹ שְׁאֲנוּ
 עַמּוֹ הַשּׁוֹמְרִים לוֹ אֲמוּנִים, וְהוּא הַחוּתָם וּמִמֶּנּוּ הַשְּׁפַע
 וְהַבְּרָכָה. מִדַּת הַמַּלְכוּת: אֲשֶׁר עַל יְדָה ה' מְגַלָּה אֶת
 מַלְכוּתוֹ בְּעוֹלָם, וְהִיא בְּחֵינַת הַפְּה, שְׁעַל יְדֵי שְׁאֲדָם
 מְשַׁבֵּחַ אֶת ה', וְלוֹמֵד אֶת הַתּוֹרָה מִתְגַּלָּה מַלְכוּת ה',
 וְתוֹרָה שְׁבַעַתְב אַחוּז בְּתַפְאָרַת וְתוֹרָה שְׁבַעַל פְּה
 בְּמַלְכוּת, עַל כֵּן הַמְּחַבֵּר בְּלִמּוּדוֹ תוֹרָה שְׁבַעַתְב עִם
 תּוֹרָה שְׁבַעַל פְּה מְקַשֵּׁר יְסוּד וּמַלְכוּת וְהוּא תִיקוּן
 הַבְּרִית, וְהַקְּב"ה בְּרָא אֶת הָאָדָם כְּנַגַד סְפִירוֹת עֵלְיוֹנוֹת
 וּבְמַעֲשָׂיו מִתְקַן הָעוֹלָמוֹת הָעֵלְיוֹנִים (בְּעַל שֵׁם טוּב).

פָּה קְרִינָן לָהּ. חֲכָמָה [יא] - מוֹחָא, אֵיהִי

פָּה קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֲכָמָה הִיא הַמֶּלֶךְ, הִיא

מַחְשָׁבָה מְלֻגָּאוּ. בִּינָה - לְבָא, וּבָהּ

הַמְּחַשְׁבָּה שְׁבִפְנֵימִים. מִדַּת הַבִּינָה הִיא הַלֵּב, וּבָהּ

יא. מִדַּת הַחֲכָמָה: היא בְּמוֹחוֹ שֶׁל אָדָם. וְהִיא הַמֶּדָּה הַשְּׂנֵינָה שֶׁל ה' אֲשֶׁר הִיא מִדַּת הַחֲכָמָה, שְׁעֵמָה הוּא יִסַּד אֶת בְּרִיאַת הָעוֹלָם (רמ"ל). **מִדַּת הַבִּינָה:** היא כְּנֻגַד הַלֵּב, רַחֲמָנָא לִיבָא בְּעֵי. וְהִיא הַמֶּדָּה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל ה', שְׁעֵמָה הוּא בְּרָא אֶת הָעוֹלָם בְּבִינָה, הַחֲכָמָה הִיא הַבְּנָה כְּלָלִית, הַבִּינָה הִיא הַבְּנָה פְּרָטִית, וּכְמוֹ שֶׁפָּרְשׂוּ חז"ל 'וּנְבוֹנִים' הַמְּבִינִים דְּבַר מִתּוֹף דְּבַר (רמ"ל). **מִדַּת הַפֶּתֶר:** היא הַמֶּדָּה הָרְאשׁוֹנָה שֶׁל ה', אֲשֶׁר הִיא רְצוֹן ה' (רמ"ל), וְהִיא נִקְרָאת פֶּתֶר מִלְכוּת מְשׁוּם שְׁסוּף מַעֲשֵׂה בַמְּחַשְׁבָּה תְּחִלָּה, כְּלוֹמַר שֶׁהַמְּלָכוּת שֶׁהִיא הַמֶּדָּה הָאַחֲרוֹנָה, הִיא מִכָּל מְקוֹם כְּלוּלָה בַּמֶּדָּה הָרְאשׁוֹנָה, מְשׁוּם שֶׁכָּל רְצוֹנוֹ שֶׁל ה' לְבָרָא אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, הוּא רַק בְּכַדֵּי לְגִלוֹת אֶת מְלָכוּתוֹ (זוהר). וְזֶה מֵה שְׁאָמַר "מְגִיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית", הַפֶּתֶר הוּא רְאשִׁית וְהַמְּלָכוּת אַחֲרִית, הַסּוּף נְעוּץ בְּרִאשׁ וְהַרְאשׁ נִכְלָל

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַמְבַאֵר

הַלֵּב מִבּוֹן. וְעַל אֵלֶיךָ תֵּרִין כְּתִיב:

הַלֵּב מִבּוֹן, וְעַל אֵלֹהֵינוּ שְׁנִיחָם [הַחֲכֵמָה וְהַבִּינָה] נֹאמֵר,

"הַנְּסַתְרוֹת לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ [יב]."

הַנְּסַתְרוֹת לֵה' אֶלְקֵינוּ. כְּתָר

עֲלִיּוֹן - אִיהוּ כְּתָר מַלְכוּת. וְעַלֶּה

עֲלִיּוֹן, הוּא כְּתָר מַלְכוּת, וְעַלֶּי

אֲתָמֵר: מַגִּיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית. וְאִיהוּ

נֹאמֵר מַגִּיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית, וְהוּא

קִרְקַפְתָּא דְתַפִּילִי. מְלַגְאוּ [יג] אִיהוּ אוֹת

הָרֵאשׁ שְׁמִינִיחִים עֲלֵי תַפְלִין, וּבְנִשְׁמָה הַפְּנִימִית מֵאִיר שֵׁם אוֹת

י"ד וְאוֹת ה"א וְאוֹת וְאוֹת | וְאוֹת

י"ד וְאוֹת ה"א וְאוֹת וְאוֹת וְאוֹת

ה"א [יד], דְּאִיהוּ אֲרַח אֲצִילוֹת. וְאִיהוּ

ה"א, שְׁהוּא דְרָךְ אֲצִילוֹת, וְהוּא

וּמִתְגַּלָּה בְּסוּף בְּמַלְכוּת. יב. עַל דְּרָךְ בְּאוֹר הַגֵּר"א.

יג. עַד כָּאן מְדַבֵּר מֵהַלְבוּשׁ הַחִיצוֹנִי, וּמְכַאן מְבַאֵר עֲנִין
הַנְּשָׁמָה הַפְּנִימִית. יד. גִּימְטְרִיא "אָדָם" וְהוּא שֵׁם

מ"ה.

שִׁקְיוֹ דְאֵילָנָא בְּרוּעוּי וְעַנְפוּי, כְּמִיא
 מְשַׁקָּה אֶת הָאֵילָן בְּזוּעוּתָיו וְעַנְפוּי, כְּמִים
 דְּאִשְׁקֵי לְאֵילָנָא וְאִתְרַבֵּי בְּהֵוֹא שִׁקְיוֹ:
 שְׁמִשְׁקִים אֶת הָאֵילָן, וּמִתְרַבֵּה וּמִתְגַּדֵּל בְּאוֹתָהּ הַהִשְׁקָאָה.

רְבוּן עֲלָמִין, אֲנִתָּה הוּא עֵלְתָּ הַעֲלוֹת
 רְבוּן הָעוֹלָם, אֲנִתָּה הוּא עֲלִיוֹן עַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים,
 וְסִבַּת הַסְּבוּת, דְּאִשְׁקֵי לְאֵילָנָא בְּהֵוֹא
 וְסִבַּת כָּל הַסְּבוּת, וְאֲנִתָּה מְשַׁקָּה אֶת הַסְּפִירוֹת שְׁנִקְרְאִים אֵילָן,
 נְבִיעוּי^[ט]. וְהֵוֹא נְבִיעוּי אִיהוּ כְּנִשְׁמָתָא
 כְּנִבְיַעַת הַמְּעֵן, וְאוֹתוֹ אֹר הַמְּעֵן הוּא כְּנִשְׁמָה
 לְגוּפָא, דְּאִיהוּ חַיִּים לְגוּפָא, וּבְךָ לִית
 לְגוּף, שְׁהוּא חַיִּים לְגוּף. וּבְךָ אִין
 דְּמִיּוֹן וְלִית דְּיוּקְנָא^[ט] מְכָל מַה דְּלָגָא
 דְּמִיּוֹן, וְאִין דְּמוֹת מְכָל הַסְּפִירוֹת וְהַנְּבְרָאִים הַפְּנִימִים

טו. זֶהוּ הָאוֹר הַפְּנִימִי הַמְּשַׁתְּלָשֵׁל מֵאִין סוּף בְּרוּף הוּא,
 הַמְּחִיָּה אֶת הַסְּפִירוֹת. **טז.** גַּם לֹא רוּחְנִית כְּמוֹ

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַמְּבַאֵר

וּלְבַר. וּבְרֵאתָ ^[יח] שְׁמַיָא וְאַרְעָא, וְאַפְקַת
 וְהַחֲיוֹנִים. וּבְרֵאתָ שְׁמַיִם וְאַרְץ. וְהוֹצַאתָ

מִנְהוֹן ^[יח] שְׁמַשָּׁא וְסִיהָרָא וְכוּכְבָּיָא
 מֵהֶם שְׁמֶשׁ, וְיָרַח, וְכוּכְבֵּימ

וּמְזֻלֵי, וּבְאַרְעָא אֵילָנִין וְדִשְׁאִין, וְגִנְתָּא
 וּמְזֻלוֹת. וּבְאַרְץ בְּרֵאתָ אֵילָנוֹת וְדִשְׁאִים, וְגִן

דְּעֵדָן, וְעֵשְׁבִין, וְחִיוֹן וְעוֹפִין וְנוֹגִין,
 עֵדָן, וְעֵשְׂבִים, וְחַיּוֹת וְעוֹפוֹת וְדָגִים

שְׁפָתוֹב (ישעיה מ, י"ח) "וְאֵל מִי תִדְמִיוֹן אֵל וַיְמָה דְּמוֹת
 תַּעֲרֹכוּ לוֹ", (ובפסוק כ"ה שם) "וְאֵל מִי תִדְמִיוֹנִי וְאַשׁוּוֶה
 יֹאמֵר קְדוֹשׁ". יז. כְּלוֹמֵר שֶׁהֵם תּוֹלְדוֹת שְׁמַיִם
 וְאַרְץ, שְׁנוּבְרָאוּ אַחַר בְּרֵיאַת הַשְּׁמַיִם וְהָאֲרֶץ, כְּלוֹמֵר
 שֶׁעַל יְדֵי כֹף יִרְאוּ אֶת גְּדוּלְתוֹ וְתִבְרֻהוּ, וְיִלְמְדוּ מֵהֶם אֶת
 הַדְרָךְ הַנְּכֹנֵה, כְּגוֹן מִנְמְלָה יֵשׁ לָנוּ לְלַמֵּד שְׁלֵא
 לְהַתְעַצֵּל, מִשׁוּם שֶׁהִיא בְּרִיָּה חֲרוּצָה מְאֹד כַּמּוּבָא
 בְּגִמְרָא בְּחֵלִין, וְעוֹד, וּבְכִלְלוֹת נִקְרָא שְׁמַיִם וְאַרְץ. "כֵּל
 הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרֵאתִיו וְצִרְתִּיו אִף עֲשִׂיתִיו"
 (ישעיה מג, ז). יח. נִרְאָה לִי, אֵלּוּ עֲשָׂבִים שְׁשׁוּרְשָׁם
 בְּגִן עֵדָן וּמִסּוּגָלִים לְרְפוּאַת הָאָדָם (בְּדֵי עֲרֻבוֹת).

וּבְעִירֵינוּ, וּבְנֵי נֶשֶׁא. לְאַשְׁתְּמוֹדְעָא בְּהוּן
 וּבְהַמּוֹת וּבְנֵי אָדָם. לְהַפִּיר וּלְהוֹדִיעַ בְּהֵם

עֲלֵינוּ, וְאִיךְ יִתְנַהֲגוּן בְּהוּן עֲלֵינוּ
 עֲלֵינוּ, וְאִיךְ יִתְנַהֲגוּ בְּהֵם עֲלֵינוּ

וְתַתְּאוּ, וְאִיךְ אֲשַׁתְּמוֹדְעָאן עֲלֵינוּ
 וְתַתְּוֹנוּ, וְאִיךְ נִכְרִים וְנוֹדְעִים עֲלֵינוּ

וְתַתְּאוּ, וְלִית דִּידַע בְּךָ כְּלָל. וְכַר מְנַךְ,
 וְתַתְּוֹנוּ, וְאִין מִי שִׁינְדַע וּמְשִׁיג בְּאִין סוּף ב"ה כְּלָל. וּבְלַעְדֵי אוּרוּ יִתְבַּרְךָ,

לִית יְחוּדָא בְּעֲלֵינוּ וְתַתְּאוּ^[ט]. וְאַנְתָּ
 אִין יְחוּד בְּעֲלֵינוּ וְתַתְּוֹנוּ, וְאַתְּהָ

אֲשַׁתְּמוֹדַע אָדוֹן עַל כְּלָא. וְכָל סְפִירָן
 נִכְר וְנוֹדַע אָדוֹן עַל כְּלָם, וְלְכָל סְפִירָה

כָּל חַד - אִית לִיה שֵׁם יְדִיעָא, וּבְהוּן
 לְכָל אַחַד יֵשׁ שֵׁם יְדִיעָא, וּבְשִׁמּוֹת

יט. על פי פסא מְלָךְ. וְיֵשׁ גּוֹרְסִים 'יְחִידָאִי', וְכּוֹנְתָם
 שֶׁהוּא יִתְבַּרְךָ יְחִיד בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

אֶתְקַרְיָאוּ מְלֹאכֵיָא^[ב]. וְאַנְתָּ לִית לָךְ

הַסְפִירוֹת נִקְרָאִים הַמְּלֹאכִים. וְאַתָּה אִין לָךְ

שֵׁם יְדִיעָא, דְּאַנְתָּ הוּא מְמַלָּא כָל

שֵׁם יְדוּעַ, שְׂאַתָּה הוּא מְמַלָּא וּמְחִיָּה אֶת כָּל

שְׂמָהִין^[כא], וְאַנְתָּ הוּא שְׂלִימוּ דְכָלְהוּ.

הַסְפִירוֹת הַנִּקְרָאִים בְּשֵׁמוֹת. וְאַתָּה הוּא הַמְּשַׁלֵּם וּמְמַלָּא אֶת כּוֹלָם

וְכַד אַנְתָּ תְּסַתְּלַק מִנְהוֹן, אֲשַׁתְּאֲרוּ

וְכֹאשֶׁר אַתָּה מְסִיר אֶת הַשְּׂפָעֲתֵךְ מֵהֶם, יִשְׁאֲרוּ

כָּלְהוּ שְׂמָהִין כְּגוֹפָא בְּלֹא נִשְׂמָתָא.

כָּל הַשְּׂמוֹת כְּגוֹף בְּלִי נִשְׂמָה.

אַנְתָּ^[כב] הוּא חֲבִים וְלֹא בְּחֻכְמָה יְדִיעָא.

אַתָּה הוּא חֲכָם וְלֹא עַל יְדֵי הַחֻכְמָה הַיְדוּעָה בְּסְפִירוֹת,

כ. אֲשֶׁר הֵם שְׁלִיחִים וּמְמַנִּים שֶׁל פְּעֻלַת הַסְפִירוֹת (כֶּסֶף

מֶלֶךְ). כא. כִּי הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, הוּא הַנְּשֻׁמָה

הַמְּחִיָּה אֶת כּוֹלָם וְאִין לָהֶם כּוֹחַ מַעֲצָמָם כָּלֵל.

כב. כִּי כָל הַנְּאֻצְלִים יֵשׁ לָהֶם חֻכְמָה מִכּוֹחַ חֻכְמָה

עֲלִיוֹנָה הַיְדוּעָה, וְכֵן מִהַבִּינָה הַיְדוּעָה, אֲבָל הוּא יִתְבָּרַךְ

שְׁמוֹ, הוּא מְקוֹר הַחֻכְמָה וְהוּא מְקוֹר הַבִּינָה, הוּא

אֲנִתָּה הוּא מִבֵּין וְלֹא בְּבִינָה יְדִיעָא. לִית
 אַתָּה הוּא מִבֵּין וְלֹא עַל יְדֵי הַבִּינָה הַיְדוּעָה בְּסִפְרֵי תוֹת. אֵין
 לָךְ אַתָּר יְדִיעָא ^[כג], אֱלֹא לְאִשְׁתִּמּוּדְעָא
 לָךְ מְקוּם קְבוּעַ וְיְדוּעַ, אֱלֹא הַנְּהַגְתָּךְ לְהוֹדִיעַנו
 תּוֹקֶפְךָ וְחִילְךָ לְבְנֵי נְשָׂא ^[כד]. וְלֹא אַחֲזָא
 תְּקִפְךָ וְחִזְקְךָ לְבְנֵי אָדָם. וְלִהְרָאוֹת

מקור הכל, ואין ידיעה חוץ ממנו, ואין חיים חוץ
 ממנו, והוא מקור הכל, והוא המאציל הכל, והוא
 הממציא הכל, והכל צריכים לו, והוא אינו צריך להם,
 ולא לשום אחד מהם, כי לא יש קודם ממנו שיהיה
 צריך אליו, ומה שהאציל וברא ויצר ועשה, אין פוח
 בפה לאומרו, ואין פוח באון לשומעו, ואין פוח בלב
 האדם להשיג ולהפיר הענין על בוריו, ועל הכל יתגדל
 ויתקדש שמיה רבא ברוך הוא וברוך שמו (פסא אליהו
 לרבי אליהו מאני ז"ע). **כג.** כמו שאמרו במ"ר (ויצא ט"ח
 ט'), מפני מה מכנים שמו של הקב"ה וקוראים אותו
 מקום, שהוא מקומו של עולם, ואין עולמו מקומו
 (באר לחי רואי). **כד.** שכל ידיעתנו היא על ידי
 הספירות, שבהם נודע התקף והחזק והנהגה לבני

לֹאן אֵיךְ אֶתְנַהֵג עֲלֵמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי, לָהֶם אֵיךְ מִתְנַהֵג הָעוֹלָם בְּדִין וּבְרַחֲמִים,
 דְּאִינוּן צְדָק וּמִשְׁפָּט, כְּפֹיִם עוֹבְדֵיהוֹן שְׁהֵם צְדָק וּמִשְׁפָּט כְּפִי מַעֲשֵׂי
 דְּבְנֵי נְשָׂא^[כח]. דִּין^[כז] אִיהוּ גְבוּרָה. בְּנֵי אָדָם. דִּין הוּא הַגְּבוּרָה.

אָדָם. – שְׁכַל עֵינָן שְׁבָרָא אֱלוֹקִים הָעֶשֶׂר סְפִירוֹת, הַכֹּל
 לְכַבּוּדוֹ בְּרָא, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ אֲשֶׁר כְּבִיכּוֹל מִתְנַהֵג עַל פִּי
 הַסְפִירוֹת, הוּ לְדִין וְהוּ לְרַחֲמִים, רַק כְּפִי עוֹבְדֵיהוֹן דְּבְנֵי
 נְשָׂא שְׁכַפֵּי הַמִּדָּה שְׁהָאָדָם מוֹדֵד, בְּהַ מוֹדְדִין לוֹ, שְׂיֵישׁ
 עַל הַכֹּל מִדָּה יְדוּעָה, הוּ לְהָעֵינִישׁ לְעוֹבְרֵי רְצוֹנוֹ, וְהוּ
 לְשֵׁלֶם שְׂכָר לְעוֹשֵׂי רְצוֹנוֹ. (בְּאֵר לַחֵי רוֹאֵי). **כֵּה**. כְּדִי
 שְׂתַרְאָה מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ עֲלֵיהֶם. **כּו**. מִפְּאֵן וְאֵילֶךְ
 מִפְּרֵשׁ אֵיךְ הַשְׂיִ"ת מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּהוֹ מַדּוֹת חַג"ת נְהִי"ם
 לְהַנְהִיג עוֹלְמוֹ אִם לְחֻסָּד וְאִם לְדִין (בְּאֵר לַחֵי רוֹאֵי). – אִם
 הָאָדָם חוֹטֵא, ה' מַעֲנִישׁ אוֹתוֹ עַל יְדֵי מִדַּת הַגְּבוּרָה.
 וְאִם הָאָדָם בֵּינוֹנִי, ה' דִּן אוֹתוֹ בְּרַחֲמִים, לֹא בְּחֻסָּד וְלֹא
 בְּדִין, אֲשֶׁר רַחֲמִים אֱלוֹ הֵמָּה מִמִּדַּת הַתְּפָאֶרֶת. וְאִם
 הָאָדָם דִּן לְכַף זְכוּת, ה' דִּן אוֹתוֹ בְּצְדָקָה, דְּהֵינּוּ מִלְשׁוֹן

מִשְׁפָּט - עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא [כז]. צְדָק -

מִשְׁפָּט הוּא הָעֲמוּד הָאַמְצְעִי. צְדָק הִיא

מַלְכוּתָא קַדִּישָׁא, מֵאוּנֵי צְדָק [כח] תִּירִין

הַמְּלָכוֹת הַקְּדוּשָׁה. מֵאוּנֵי צְדָק, שְׁנֵי

סְמֵכֵי קְשׁוּט. הֵינן צְדָק - אוֹת בְּרִית.

עֲמוּדֵי הָאַמֶּת. הֵינן צְדָק, הִיא אוֹת בְּרִית.

צְדָקָה, עַל יְדֵי הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא אִם יִשְׂרָאֵל וְהִיא נִקְרָאת
כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא מְבַקֶּשֶׁת מֵה' לְחַמֵּל עַל עַם
יִשְׂרָאֵל. וּמֵאוּנֵי צְדָק, הֵם מְדוּת נְצַח וְהוּד אֲשֶׁר מִשָּׁם
מְגִיעִים הַמְּלָאכִים, אֲשֶׁר הֵמָּה רוֹאִים אֶת מַעֲשֵׂי בְּנֵי
הָאָדָם, וְשׁוֹקְלִים אֶת מַעֲשָׂיו לִפְנֵי ה' (זוהר). וְהֵינן צְדָק,
הִיא מְדַת הַיְסוּד שֶׁהִיא כְּבִיכּוֹל הַבְּרִית מִיֵּלָה הָעֲלִיוֹן,
אֲשֶׁר שָׁם יֵשׁ אֶת מְלָאכֵי הַרְחָמִים, שֶׁבְּנֶצַח יֵשׁ אֶת
מְלָאכֵי הַחֶסֶד, וּבְהוּד יֵשׁ אֶת מְלָאכֵי הַדִּין, וְכֵאֵן יֵשׁ
אֶת מְלָאכֵי הַרְחָמִים (רמ"ל), שֶׁהֵמָּה כְּעֵין ג' דִּינִים.
כז. שֶׁהִיא מְדַת הַתְּפָאֶרֶת. כח. הֵם מְדוּת נְצַח
וְהוּד, שְׁתּוּמְכִים אֶת הַתְּפָאֶרֶת שֶׁנִּקְרָאת אָמֶת, כְּמוֹ
מֵאוּנֵים שְׁנַיִם בָּהֶם יְמִין - נְצַח, שְׂמֵאל - הוּד,
וְהַמְּתָקָם וּמְחַבְּרָם הוּא הַתְּפָאֶרֶת, הֵם הַרְחָמִים

כִּלְאֵי לֹא־אֲחֻזָּאָה אֵיךְ אֶתְנַהֵיג עַלְמָא [כט].

הַכֹּל לְהִרְאֹת אֵיךְ מִתְנַהֵג הָעוֹלָם

אַבְל [לז] לֹא דְאִית לָךְ צְדָק יְדִיעָא

אַבְל לֹא שֵׁישׁ לָךְ צְדָק הִדְוִיע

דְּאִיהוּ דִּין, וְלֹא מִשְׁפָּט יְדִיעָא דְּאִיהוּ

שְׁהוּא דִּין וְלֹא מִשְׁפָּט הִדְוִיע שְׁהוּא

רְחֻמֵי, וְלֹא מִכָּל אֱלִין מְדוֹת כָּלָל [לא].

רְחֻמִּים, וְלֹא מִכָּל אֱלוֹ הַמְּדוֹת כָּלָל.

הַנוֹלָדִים מִמִּיּוּג הַדִּין וְהַחֶסֶד. **כט.** כָּל הַמְּדוֹת הַמָּה עוֹמְדוֹת לְהִרְאֹת אֵיךְ הַשֵּׁי"ת מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם, וּבִכְרָךְ לְהַשְׁפִּיעַ לָהֶם לְפִי מַעֲשֵׂיהֶם. **ל.** כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: מִפִּי עֲלִיּוֹן לֹא תֵצֵא הִרְעוֹת וְהַטּוֹב (אֵיכָה פָּרָק ג' לח), אֲלֵא כְּשִׁחוּטָאִים הַתְּחַתּוֹנִים, הַטּוֹב לָהֶם, לְקַבֵּל עוֹנֵשׁ וּלְכַפֵּר עַל חוּבָם, וְאַחַר כֵּן יוּכְלוּ לְקַבֵּל שְׂכָרָם מוֹשָׁלָם. **לא.** אַבְל אֵין תֵּאָר מְדוֹת בְּעֶצְמוֹת הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, לֹא דִין וְלֹא רְחֻמִּים, וְאֵין לְכַנּוֹת בּוֹ שׁוּם מְדָה וּסְפִירָה כָּלָל. – כְּלוּמַר אֵף עַל פִּי שְׁאֲנוּ מְדַבְּרִים מִשְׁמוֹת הַמְּדוֹת וּפְעֻלָּתָם אֵין אָנוּ אוֹמְרִים שֶׁהַשְּׁמוֹת הֵם תֵּאָר מַעֲצָמוֹת אֲלֵקוּתוֹ וְתִבְרָךְ שְׁמוֹ, כִּי שְׁמוֹת שֶׁל הַמְּדוֹת

פְּתַח אֱלֹהֵי הַמִּבְּאֵר

יז

הִנֵּה כְּשֵׁסִים אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוּר לטוֹב אֶת שְׁבַחֵי הָאֵין
סוּף בְּרוּךְ הוּא הַתְּחִיל בְּמַצּוּה לְזַרְז לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר
יֹחָאִי הַקְּדוּשׁ דְּלִיָּה אֲתִיָּהִיב רְשׁוּתָא וְהוֹרְמְנוּתָא
עֵילְאָה, וְאֵין זולתו לְגֵאוּל הַשְּׂכִינָה וְיִשְׂרָאֵל מְגֻלוּתָא,
לְכוּ בְּקֶשׁ אֱלֹהֵי ז"ל וְאָמַר קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְגִלְהֵ רַזִּי
תוֹרָה. (הִדְרַת מְלָךְ - כְּבוֹד מְלָךְ מֵהַר"ש בּוֹזְאֵגְלוּ ז"ע).
וְאָמַר מֵעַתָּה רְצָה אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוּר לטוֹב שְׁהַרְשֵׁב־י

אֵינָם כִּי אִם מִמְדוּת וְכֻלִּים שְׁמִנְהִיג בְּהֵם אֶת
הַתְּחִתוֹנִים, (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). וְזֶה שְׁאָמַר וְלֹאוּ מִכָּל אֱלֵין
מְדוּת כָּלֵל, רְצוֹנוּ לומר שְׁעִילַת עַל כָּל הָעֲלוֹת לֹאוּ
אִית בֵּיה מִכָּל אֱלֵין מְדוּת כָּלֵל (זִי הַזוֹהַר). – וְעֵין סִפְר
הַפְּרִדָּס מֵהַרמ"ק (שְׁעַר עֲצֻמוֹת וְכֻלִּים פ"ה), שְׁכַתְּב שְׁחֶסֶר
כָּאן סוּף הַמְאָמַר, עִם כָּל זֶה יֵצֵא לָנוּ אור גְּדוּל אֵל
הַנְּרָצָה לָנוּ בְּשַׁעַר הַזֶּה, עַכ"ל. וּבְדַפּוּס קוּשְׁטָא נְדַפְּס
הַגָּהָה בְּשֵׁם הַרְבּ מֵאִיר פֶּאפִּירֶשׁ, וְז"ל: מְצִאתִי כְּתוּב
כָּאן בְּשֵׁם הָאֲרִיז"ל, וְז"ל, חֶסֶר כָּאן וְשִׁיךְ לְכָאן מַה
שְׁכַתְּבוּב בְּזוֹהַר חֲדָשׁ (דָּף נה:) "אִיהוּ אֶפִּיק כְּלָא" עַד "פֶּה
אֵל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ" עַכ"ל. וּבַהֲצִאת מֵתוֹק מְדַבֵּשׁ נִמְצָא
בְּזוֹהַר חֲדָשׁ (כְּרַף ב' ע' ק"ז) בְּאֲמִצַּע ד"ה וְאִינוּן תְּלַת
קֻטִּירִין, (עַד ע' קי"ד) סוּף ד"ה פּוּמָא דְּלִיָּה, עֵינִי"ש.

ב

פְּתַח אֵלֶיָּהוּ הַמְּבַאֵר

לא יחוש עוד מלגלות ולחדש סודות התורה, יען פי
 לו לבדו נתנו לו הורמנא ורשותא בזה, ואין זולתו
 בדור לגאול השכינה ובני ישראל מגלותא, לכן אמר
 לו קום רבי שמעון וכו', ועשה ואל תאחר וחדש רזין
 טמירים פי לך לבד אתיהיב רשותא והורמנא
 ממרומים לחדש ולגלות הסודות, ועל ידי זה יקרב
 הגאולה (זיו הזוהר).

קום רבי שמעון ויתחדשון מלין [לב] על

קום רבי שמעון ויתחדשו סודות עליונים על

ידך. דהא רשותא אית לך לגלאה רזין

ידך שהרי רשות נתנה לך לגלות רזים

טמירין על ידך, מה דלא אתיהיב רשו

נסתרים על ידיך, מה שלא נתן רשות

לגלאה לשום בר נש עד כען:

לגלות לשום בן אדם עד עתה.

לב. פדכתיב: "מילין לצד עילאה ימלל".

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן^[לג] פְּתַח וְאָמַר: לֵךְ יְהוָה
 קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח וְאָמַר: לֵךְ ה'

הַגְּדֹלָה^[לד] וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצְחָה
 הַנְּהִיגוֹת הַגְּדוּלָה - חֶסֶד, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתְּפָאֶרֶת, וְהַנִּצְחָה,

וְהַיְהוּדָה, כִּי כָל - יְסוּד, בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ.^[לה] לֵךְ
 וְהַיְהוּדָה. כִּי כָל - יְסוּד, בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. לֵךְ

יְהוָה הַמְּמַלְכָה. וְהַמְּתַנְשֵׂא לְכָל
 ה' הַמְּמַלְכָה - מַלְכוּת. וְהַמְּתַנְשֵׂא לְכָל

לג. נִרְאָה שֶׁהִיא דִּרְכָם לומר חֲדוּשֵׁי תוֹרָה מְעַמְד, לְכֹן
 אָמַר קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן, (בְּנִיחוּ לְרִ"ם הַטּוֹב). **לד.** אֲשֶׁר
 הִמָּה הַשְּׁמוֹת שֶׁל הו' מִדּוֹת מֵהִי' מִדּוֹת הַנְּזָכְרוֹת לְעֵיל,
 שְׁמִנְהִיגוֹת אֶת הָעוֹלָם, [הַגְּדוּלָה - הִיא מִדַּת הַחֶסֶד,
 הַגְּבוּרָה - הִיא מִדַּת הַגְּבוּרָה וְכו'] (הַגְּר"א). **לה.** הִיְסוּד
 נִקְרָא כָּל, שְׁכוּלָל בְּתוֹכוֹ כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת הַטּוֹבוֹת,
 לְשׁוּמְרֵי הַבְּרִית, בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ שְׁמִקְבַּל הַהִשְׁפָּעוֹת
 מִלְּמַעְלָה, כְּדִי לְהִשְׁפִּיעַ לְמַלְכוּת הַנְּקֻרָאת אֶרֶץ. שְׁמַיִם
 - תְּפָאֶרֶת, אֶרֶץ - מַלְכוּת, לְחַבֵּר תוֹרָה שְׁבִכְתָּב עִם
 תוֹרָה שְׁבִעַל פֶּה, שֶׁהוּא תִיקוּן הַבְּרִית, כְּפוּדָע.

לְרֵאשׁוֹ [ו] . עֲלָאִין שְׁמַעוּ אַנּוּן [ו] הַמִּיכִין

לְרֵאשׁוֹ. עֲלָאִין שְׁמַעוּ, אֱלֹ הַמִּיכִין יְשִׁנִּי

לו. וְהִנֵּה בְּפִסּוּק זֶה יֵשׁ יְחִוּד שְׁבַעַה סְפִירוֹת הַבְּנִינ, שְׁבַהֶם הַנְּהַגַת הָעוֹלָם, לְכַף פְּתַח בּוּ בְּתַחֲלַת הַדְּרוֹשׁ שֶׁהוּא לְצוּרָךְ וְתִיקוּן הָעוֹלָם, (בְּנִינָהוּ לְרִ"ם הַטּוֹב).
 לז. אֱלֹ ד' צְדִיקִים שֶׁהֵם הָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים וּמִשָּׁה רַבִּינוּ, אַבְרָהָם - חֲסֵד, יִצְחָק - גְּבוּרָה, יַעֲקֹב - תַּפְאֲרַת, מִשָּׁה - נִצְח, שְׁנֵינְפָרִים בְּפִסּוּק "הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתַּפְאֲרַת וְהַנִּצְח", (בְּנִינָהוּ לְרִ"ם הַטּוֹב). -
 וְנִקְדִּים כָּאֵן מָה שֶׁפְּתוּב בְּסִפְרֵי (פ' בְּרַכָּה עה"פ "וַיִּמַּת שָׁם מִשָּׁה"): "וַיִּמַּת שָׁם מִשָּׁה", סַמְלִיּוֹן אוֹמֵר מִחִילָה [מְעַרָה] הַיְתָה יוֹצֵאת מִקְבוּרָתוֹ שֶׁל מִשָּׁה לְקְבוּרָתוֹ שֶׁל אֲבוֹת, נֶאֱמַר כָּאֵן "וַיִּמַּת שָׁם מִשָּׁה", וְנֶאֱמַר לְהֵלֵן "וְשָׁמָּה קָבְרוּ אֶת אַבְרָהָם וְאֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ". - עוֹד רְאִיתִי כְּתוּב [בְּיַלְקוּט רְאוּבֵינִי פְּרָשַׁת בְּרַכָּה, בְּשֵׁם סִפְר הַתְּמוּנָה] כִּי מִשָּׁה וְצַפּוּרָה נִקְבְּרוּ בְּמִעְרַת הַמִּזְכְּפָלָה, וּמָה שֶׁפְּתוּב "וְאֵתָה לֹא תָבוּא אֶל הָאָרֶץ", "וְשָׁמָּה לֹא תָבוּא", לֹא תָבוּא בְּעֶצְמוֹךְ, אֲכָל הַמִּלְאָכִים יִבְיֵאֵךְ שְׁמָה בְּטַהֲרָךְ, שְׁלֹא יֵדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ אֲלֵא הַמִּלְאָכִים, עַיִן שָׁם. א"ה, וְאוּלַי מִשּׁוּם זֶה כְּתוּבוּ [בְּתוֹסְפוֹת סוּטָה

דַּחְבְּרוּן וְרַעֲיָא מְהִימְנָא^[לח] אֶתְעָרוּ
 חֲבָרוֹן, וְהִרְעִיָה הַנְּאֻמָּן, הַתְּעוֹרָרוּ

מִשְׁנַתְּכוֹן. "הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ" –
 מִשְׁנַתְּכֶם. "הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ",

אֲלֵיִן אֲנוּן צְדִיקָיָא דְאֲנוּן מִסְטָרָא
 הֵם אֵלֹהֵי אֹתָם הַצְּדִיקִים, שֶׁהֵם מִחֶלֶק

דִּהְהוּא דְאֶתְמַר בָּהּ: "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי
 הַשְׁכִּינָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ, "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי

עַר". וְלֹאֵו אֲנוּן מִתִּים. וּבְגִין דָּא אֶתְמַר
 עַר", וְאֵינִם קְרוּיִים מִתִּים אֶלָּא יִשְׁנִים, וּבִשְׁבִיל זֶה נֶאֱמַר

בְּהוּן: "הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ" וּגו'. רַעֲיָא
 בָּהֶם, "הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ" וּגו', מִשֶּׁהַ הִרְעִיָה

י"ג ע"ב] דְּסַמְלִיוֹן מִלֵּאף הִיָּה, עֵינֵי שָׁם, יַעַן שְׁפָתוֹב
 "וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ", וְזֶהוּ הַהֲכָרַח לומר שֶׁהוּא
 שָׁם מִלֵּאף וְלֹא שָׁם חָכָם, וְדו"ק (כּוֹכְבֵי אור הַבַּעַש"ט
 וְתַלְמִידֵי). וְלִפִּי מִדְּרַשׁ זֶה מוּבָן לְפָנֵי חֶבֶר וְכֻלָּל לְעוֹרֵר
 אֶת מִשֶּׁהַ רַבִּינוּ עִם ג' הָאֲבוֹת - שְׁכוּלָם נִקְרָאִים יִשְׁנֵי
 חֲבָרוֹן. לח. רַעֲיָא מְהִימְנָא - מִשֶּׁהַ רַבִּינוּ שֶׁהוּא

מִהִימָנָא, אַנְתָּ וְאַבְהֵן הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ [לט]
 הַנְּאָמְנוּ, אֶתְּהּ וְהָאֲבוֹת. הַתְּעוֹרְרוּ לְשִׁמְחַת

לְאַתְעָרוּתָא דְשְׂכִינְתָּא, דְאִיהִי יִשְׁנָה
 וְלַעוֹרֵר אֶת הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא יִשְׁנָה

בְּגִלּוֹתָא^[מ], דְעַד כְּעֵן צְדִיקָא בְּלָהוּ
 בְּגִלּוֹת, שְׁעַד עֵתָהּ, הַצְּדִיקִים כְּלָמִים

הַרוּעָה הַנְּאָמְנוּ שֶׁל יִשְׂרָאֵל. **לט.** הַרְשָׁב"י רָצָה לַעֲשׂוֹת תִּיקוּן לְשְׂכִינָה עַל יְדֵי גְלוּי וְלִמּוּד סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְנִקְרָא "רַנְנוּ", כְּדָאֲמְרוּ חֲז"ל: עַל הַפְּסוּק "קוּמִי רַבִּי בְּלִילָה לְרֹאשׁ אֲשֶׁמּוֹרוֹת", אִין רַנְּה אֶלָּא תּוֹרָה, וּבְכַרְט בְּלִימוּד סוּדוֹת הַתּוֹרָה שְׂזָה שְׂמַחַת הָעֲלִיזִים וּמְקַרְב אֶת הַגְּאוּלָּה. וּמִלְּשָׁה רַבִּינוּ מִתַּחֲנִן שְׁיַעֲזְרוּ לוֹ לְפָדוֹת הַשְּׂכִינָה ע"י לִימוּד זוּה"ק וְהַסוּד, וְכֵן כְּתַב בְּאוֹר הַחַיִּים הַקְּדוּשׁ פְּרָשַׁת וַיְחִי פָּרַק מ"ט פְּסוּק י"א. **מ.** לִהְיוֹת הַשְּׂכִינָה בְּגִלּוֹתָא בְּאַפְסֵי שְׂפַע בְּאִין תּוֹמֵק וְעוֹזֵר, וְעַל יְדֵי הַלִּימוּד בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה יִהְיֶה סַמֵּךְ וְסַעַד לְהַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, וְזֹאת הַתּוֹרַת הַסוּד שֶׁהוּא ר"ז גִּימְטְרִיָּה או"ר גוּרָם לִיחִיד קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ, וְהַגְּאוּלָּה הַשְּׁלִימָה בְּמַהְרָה

דְּמִיכִין וְשִׁנְתָּא בְּחֹרֵיהוֹן [מא]. מִיד
 רְדוּמִים, וְשִׁינָה בְּעֵינֵיהֶם. מִיד
 יְהִיבַת שְׂכִינְתָּא תְּלַת קְלִין [מב] לְגַבִּי
 נְתָנָה הַשְׂכִּינָה שְׁלֹשׁ קוֹלוֹת, לְנָגֵד
 רְעִיא מְהִימְנָא, וְיִימָא לִיה: קוּם רְעִיא
 הָרוּעָה הַנְּאָמֹן, וְאוּמְרַת לוֹ: קוּם הָרוּעָה
 מְהִימְנָא - דְּהָא עֲלֶךְ אֲתִמְר: "קוּל
 הַנְּאָמֹן. שְׁהֵרִי עֲלֶיךָ נְאָמֵר "קוּל"

בְּיַמֵּינוּ אָמֵן (זִיו הַזוֹהַר). **מא.** פִּירוּשׁ א' בְּנַחֲרֵיהֶם,
 מִפְּנֵי כִי הַנְּשִׁימָה שְׁהוּא חֵיוֹת הַגּוֹף הֵיא בְּחֻטָּם
 כְּדַכְתִּיב נְשִׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאִפּוֹ, וְכֵן וַיִּפַּח בְּאִפּוֹ
 נְשִׁמַת חַיִּים. פִּירוּשׁ ב': לָכֵן שָׁל הָעֵינַיִם כִּי הֶעֱפַעְפִּים
 שׁוֹכְבִים עַל לָבֹן הַמְקִיף אֶת הָעֵינַן (בְּנִיחַו לְרִ"ח הַטוֹב).
מב. כְּנָגֵד ג' אָבוֹת. (כֶּסֶף מְלֶךְ), טַעַם לְתַלַּת קְלִין כְּנָגֵד
 ג' אוֹתִיּוֹת שְׁמוֹ הַטוֹב כְּמוֹ שְׁכַתֵּב רַבֵּינוּ הָאֲרִיז"ל
 בְּשַׁעַר הַפְּסוּקִים פְּרָשַׁת שְׁמוֹת בְּסוּד "וַתִּקְרָא שְׁמוֹ
 מִשֶּׁה כִּי מִן הַפִּמִּים מְשִׁיתִיהוּ" שְׁהוּא מ' בְּחֻסָּד ש'
 בְּתַפְאֲרַת ה' בְּגְבוּרָה. אוּ יוֹבֵן כִּי הַשְׂכִּינָה נִקְרְאֵת
 "זֹאת" כְּנוֹדַע וּמִסְפָּר זֹאת עוֹלָה ג' פְּעָמִים כָּל, לָכֵן

דוּדֵי דוּפֶק" - לְגַבְאֵי בְּאַרְבַּע אַתּוֹן

דוּדֵי דוּפֶק", אֶצְלֵי בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת

דִּילִיָּה^[מג], וַיִּמָּא בְּהוֹן "פְּתַחֵי לִי אַחוֹתֵי

שְׁלוֹ, וַיֹּאמֶר בְּהֶם בְּכֶחֱם, פְּתַחֵי לִי אַחוֹתֵי

רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתֵּי". דְּהָא "תַם עוֹנָף

רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתֵּי". שְׁהָרֵי כְּתוּב: "תַם עוֹנָף

בֵּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהִגְלוֹתָךְ"^[מד].

בֵּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהִגְלוֹתָךְ"

"שְׂרָאשִׁי נִמְלָא טָל". "מָאֵי נִמְלָא

שְׁהָרֵי רֵאשִׁי מְלָא טָל וּמְדוּעַ מְלָא

טָל" ? אֵלָא אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא:

טָל? אֵלָא אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,

יְהִיבַת תְּלַת קַלִּין (בְּנִיחָה לְרִי"ח הַטוֹב). **מג.** בְּאַרְבַּע

אוֹתִיּוֹת שֵׁם י-ה-ו-ה, מְעוֹרָר אֶת אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שֵׁם

א-ד-נ-י. **מד.** וְלָמָּה נִקְרָאת 'תַמְתֵּי', מְשׁוּם שֶׁ"תַם

עוֹנָף בֵּת צִיּוֹן, לֹא יוֹסִיף, לְהִגְלוֹתָךְ" (אֵיכָה ד' כ"ב). וְכִמּוֹ

שְׂאָמְרוּ (בְּרַכּוֹת נו, ב) הַרּוֹאֵה תַמְתֵּי בְּחִלּוּם תַמּוֹ

עוֹנוֹתָיו שְׂנֵאָמַר תַם עוֹנָף בֵּת צִיּוֹן (זִיו הַזּוֹהַר). וְהַשְׂכִּינָה

אֲנִי חֹשֶׁבֶת דְּמִיּוֹמָא דְּאַתְחָרֵב בֵּי

אֲנִי הַשְּׂכִינָה חֹשֶׁבֶת, שְׁמַיִם שְׁנַחֲרֵב בֵּית

מִקְדָּשָׁא דְּעָא לְנָא בְּבֵיתָא דִּילִי וְעָא לְנָא

הַמִּקְדָּשׁ, שְׁעֲלִיתִי לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעְלָה, וְעֲלִיתִי

בִּישׁוּבָא? לָאוּ הֲכִי, דְּלֹא עָא לְנָא כָּל

לְשׁוּבֵי יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעְלָה? אֵין זֶה כֹּף שְׂבָאֲמַת לֹא עֲלִיתִי לְבֵיתִי כָּל

זְמַנָּא דְּאַנְתָּ בְּגָלוּתָא^[מה] הֲרִי לָךְ

זְמַן שְׂאֲתָ בְּגָלוּתִי! הֲרִי לָךְ

סִימְנָא: "שְׂרַאשִׁי נְמָלָא טַל"^[מז], הִ"א

סִימֵן, "שְׂרַאשִׁי נְמָלָא טַל" וְהָא

שְׂכִינְתָא בְּגָלוּתָא, שְׁלִימוּ דִּילָהּ וְחַיִּים

הִיא הַשְּׂכִינָה בְּגָלוּתִי, הַשְּׁלֵמוֹת שְׁלָהּ וְחַיִּים

דִּילָהּ אִיהוּ טַל. וְדָא אִיהוּ אוֹת יו"ד

שְׁלָהּ הוּא בְּסוּד טַל, וְזֶה הוּא סוּד אוֹת יו"ד

הַקְדוּשָׁה נִקְרָאת תְּמַר כְּנָאֲמַר (ש"ה ש"י, ח) "זֹאת קוֹמְתָךְ

דְּמַתָּה לְתִמְרָא", כְּאֲשֶׁר הַשְּׂכִינָה בְּיוֹפְיָהּ וּבְשִׂמְחָהּ (בְּדִי

עֲרָבוֹת). מַה. אֶלָּא הוּלְךָ עִמָּהּ בְּגָלוּתִי לְשִׂמְרָהּ.

מו. טַל הוּא בְּגַמְטְרִיא שֵׁם יוֹד הָא וְאוּ מִשָּׁם הַזְּוִיָּה,

אוֹת ה' אֵל אוֹת וְא"ו, וְאוֹת ה' אֵל אוֹת ה' אֵל אוֹת ה' אֵל

אוֹת ה' אֵל אוֹת וְא"ו וְאוֹת ה' אֵל אוֹת ה' אֵל אוֹת ה' אֵל

שְׁכִינָתָא דְלֵא מְחַשְׁבֵּן ט"ל^[מז], אֵלָא

הַשְּׂכִינָה שְׂאִינָה בְּחֻשְׁבוֹן ט"ל, אֵלָא

אוֹת יו"ד אוֹת ה' אֵל וְאוֹת וְא"ו דְּסֻלְיָו

אוֹת יוֹד אוֹת הָא וְאוֹת וְא"ו עֲלִים

אֲתוֹן לְחֻשְׁבוֹן ט"ל. דְּאֵי ה' מְלִיא

הָאוֹתוֹת לְחֻשְׁבוֹן ט"ל, שְׁהִשְׁמַ הָהָא מִמְּלֵא

לְשְׁכִינָתָא מְנַבְיָעוּ דְּכָל מְקוֹרֵין עֲלָאִין.

אֶת הַשְּׂכִינָה מִמְּעֵין הַנוֹבֵעַ שֶׁל כָּל הַמְּקוֹרוֹת הָעֲלִיּוֹנִים,

מִיד קָם רַעֲיָא מְהֵימְנָא וְאֲבָהוֹן קוֹדֵישִׁין

מִיד קָם הָרוּעָה הַנְּאָמֵן וְהָעֹבֹת הַקְּדוּשִׁים

וְנַעֲלָמָה כָּאֵן אוֹת ה' שְׁהִיא שֵׁם הַשְּׂכִינָה. מו. בְּסוּד

וְנִהְרָ יוֹצֵא מַעֲדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן שֶׁג' אוֹתוֹת י-ה-ו

בְּמִלּוֹי אֲלָפִין מְסַפֵּר טל הוּא הַשְּׁפַע הַיּוֹרֵד מִזְעִיר

אֲנָפִין לְה"א תַּתְּאָה, וְעַל זֶה אָמַר שְׁזָהוּ עֲנִין גְּלוּת

הַשְּׂכִינָה לְהַתְּרַחֲקוֹתָהּ מִבְּעֵלָה וְעַל יְדֵי זֶה נִמְנַע מִמְּנָה

הַשְּׁפַע טל שֶׁל הַג' אוֹתוֹת י-ה-ו, עַד לְעֵתִיד לְבוֹא

עֲמִיּוּהָ [מח]. עַד כָּאֵן רָזָא דְיַחְוּדָא: "כְּרוּךְ
עֲמִינוּ. עַד כָּאֵן סוּד הַיְחֻד.

יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן":

(תקוני ז'הר יז, א הקדמה אחרת לת"ז)

שְׂיִהְיֶה הַתְּקוּן הַשְּׁלֵם שֶׁתִּתְקַרֵּב הַה"א תִּתְאַה לְהַג' אֹתִיּוֹת י-ה-ו וְעַל יְדֵי זֶה תּוּכַל לְהַמְשִׁיךְ שְׁפַע וְחַיִּית מִהַט"ל אֹרוֹת דְּזַעִיר אֲנָפִין, (בְּאֵר לְחַי רֹאֵי). וְעַתָּה מִמֵּתִין אַתָּה בְּגִלוֹת, וְאֵינוּ מְשַׁפִּיעַ, וְזֶהוּ סוּד שְׂרָאֵשִׁי נִמְלָא ט"ל, לֹמַר שְׂאִין יְחֻד הָעֲלִיּוֹן. מַח. כְּדִי לְעוֹרֵר אֶת הַשְּׂכִינָה, לְצוּרֵךְ הַיְחֻד, וְנַעֲשֶׂה הַיְחֻד שֶׁל הו"ה-אדנ"י.

❁ וַיְהִי רַעוּא ❁

תַּפְּלַת יְהִי רַצוֹן. פִּי עֲתָה עַל יְדֵי לַמּוֹד הַמְּבַאֵר פְּתַח אֱלֹהֵינוּ זְכוּר לְטוֹב הוּא עֵת רַצוֹן וְזַמַּן הַמְּסוּגָל לְקַבְּלַת הַתְּפִלוֹת.

וַיְהִי רַעוּא מִן קָדָם עֲתִיקָא קְדִישָׁא
וַיְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֵי ה' הַעֲתִיק יוֹמִין הַקְּדוֹשׁ

דְּכָל קְדִישִׁין טְמִירָא דְּכָל טְמִירִין
מִכָּל הַקְּדוֹשִׁים וְנִסְתָּר מִכָּל הַנִּסְתָּרִים

סְתִימָא דְּכָלֵּא. דִּיתְמִשְׁךְ טְלָא עֲלָאָה
נְעֻלָּם מִהַכֵּל. שְׂיִתְמִשְׁךְ טַל הַעֲלִיּוֹן

מְנִיָּה לְמַלְיָא רִישִׁיָּה [מט] דְּזַעִיר אַנְפִּין,
מִמְּנוּ לְהַשְׁפִּיעַ וּלְמַלְאוֹת הָרֵאשׁ שֶׁל זַעִיר אַנְפִּין

מט. חס ושלום אסור לדמות כל דמות, ועל זה אמר הרשב"י בריש האדרא רבא את הפסוק (דברים כז, טו) "ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת ה' מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמנו". וכל הנאמר הוא רק לספר את האזון, ואפילו

וּלְהַטִּיל | לַחֲקֹל^א | תְּפִיחִין | קְדִישִׁין
 וְלְהַמְשִׁיךְ שְׁפַע | לַשְׂדֵה | תְּפִיחִין | הַקְדוּשׁ

בְּנִהְיוֹ דְאֲנַפִּין | בְּרַעְוָא | וּבְחִדּוּתָא |
 בְּהֶאֱרַת | פְּנִים | בְּרַצוֹן | וּבְשִׁמְחַת

דְּכֻלָּא. | וַיִּתְמַשְׁךְ | מִן קָדָם | עֵתִיקָא |
 הַכֹּל. | וַיִּתְמַשְׁךְ | מִלְפָּנֵי ה' | הָעֵתִיקָא יוֹמִין

קְדִישָׁא | דְּכֻל^א | קְדִישִׁין, | טְמוּרָא | דְּכֻל |
 הַקְדוּשׁ | מִכָּל | הַקְדוּשִׁים, | וְנִסְתַּר | מִכָּל

טְמוּרִין | סְתִימָא | דְּכֻלָּא. | רַעוּתָא | וְרַחְמֵי |
 הַנִּסְתָּרִים | נֶעְלָם | מִהַכֹּל. | רַצוֹן | וְרַחֲמִים

חֲנָא | וְחִסְדָּא | בְּנִהְיוֹ | עֲלָאָה | בְּרַעוּתָא |
 חֵן, | וְחִסְדֵּי, | בְּהֶאֱרַה | עֲלִיוְנָה, | בְּרַצוֹן,

מְשַׁל אֵינוֹ פִּי הַכֹּל הוּא רוּחַנִיּוֹת דְּק וְצַח. **ג.** חֲקֹל -
 שְׂדֵה, הִיא הַשְׂכִּינָה הַקְדוּשָׁה, הַמְּקַבֵּלֶת אֶת הַשְׁפַּע
 מֵהַתְּפָאֲרַת, הַתְּפָאֲרַת נִקְרָא תְּפִיחֵי הַקְדוּשׁ, שְׁכוּלָל ג'
 גֻּנְיִים (נִמְשַׁל לְתְּפִיחֵי הַכּוּלָל ג' גֻּנְיִים, לְבָן, אָדוּם, יְרוּק). **גא.**
 הַקְדוּשׁ מִכָּל הַקְדוּשִׁים שְׁאִין קְדוּשׁ מִמֶּנּוּ, וְכֵן הַקְדוּשׁ
 שֶׁל כָּל הַקְדוּשִׁים פִּי מִמֶּנּוּ כָּל הַקְדוּשׁוֹת נִשְׁפָּעוֹת.

וַחֲדָוָה עָלַי וְעַל כָּל בְּנֵי בֵּיתִי, וְעַל כָּל

וְשִׁמְחָה, עָלַי וְעַל כָּל בְּנֵי בֵּיתִי, וְעַל כָּל

הַנְּלוּיִם אֵלַי, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עֲמִוּהָ.

הַקְּרוּבִים אֵלַי, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עֲמוּ.

וַיִּפְרְקִינָא מִכָּל עֲקָתֵינוּ בִּישׁוּן דִּייתוּנוּ

וַיִּפְדֵּה אֹתָנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת הַרְעוֹת שְׁבָאוֹת

לְעֵלְמָא, וַיִּזְמִין וַיִּתִּיב לָנָא מְזוּנָא

לְעוֹלָם, וַיִּזְכִּין וַיִּנְתֵּן לָנוּ מְזוּן

וַיִּפְרַנְסָתָא טַבְתָּא, בְּלִי צָרָה וְעֲקָתָא,

וַיִּפְרַנְסָה טוֹבָה בְּלִי צָרָה וּמְצוּקָה,

מִמְזוּלָא דְכָל מְזוּנֵי בֵּיהּ תִּלְיִן. וַיִּשְׁזַבֵּינוּ

מִהַמְזָל הָעֲלִיוֹן, שְׁכָל הַמְזוּנוֹת מִמְנוּ מִשְׁתַּלְשְׁלִים. וַיִּצִּילָנוּ

מֵעֵינָא בִּישָׂא וּמִחֲרַבָּא דְמִלְאָךְ הַמּוֹת

מֵעֵין הָרַע, וּמִחֲרַב וּמִלְאָךְ הַמּוֹת,

וּמִדִּינָה שְׁל גִּיהֵנוּם. וַיִּתִּי לָנָא וּלְכָל

וּמִדִּין שְׁל גִּיהֵנוּם. וַיִּתֵּן לָנוּ, וּלְכָל

נַפְשָׁתָנָא חֲנָא וְחַסְדָּא וְחַיִּי אַרְיִכִי

נַפְשׁוֹתָנוּ, חֵן וְחַסֵּד, וְחַיִּים, אַרְכִּים,

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ תִּמְכַּאֲר

לֵג

וּמְזוּנֵי רוּיְחֵי וְרַחֲמֵי מִן קִדְמֵיהָ. אָמֵן כֵּן

וּמְזוּנוֹת בְּרוּחַ, וְרַחֲמִים, מִלְפָּנֶיךָ, אָמֵן כֵּן

יְהִי רְצוֹן, אָמֵן וְאָמֵן.

יְהִי רְצוֹן. אָמֵן וְאָמֵן.

מה טוב ומה נעים שִׁיאָמַר הָאָדָם בְּכָל יוֹם אַחַר תִּיקוֹן חֲצוֹת לְשׁוֹן זֶה אֲשֶׁר הוּבָא בְּזוּהַר (פְּרָשַׁת נְחוֹנִינּוּ דְּף ס"ה ע"א, וְכֵן בְּזוּהַר פְּרָשַׁת פְּקוּדֵי דְּף רכ"ו ע"א, וּבְדָף רס"ח ע"ב). וְאִם לֹא אוֹמְרוּ אַחַר תִּיקוֹן לְאָה, יאמר בְּשִׁחְרִית קוֹדֶם הַתְּפִלָּה, וְכֵן יַעֲשֶׂה בְּשִׁבְתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים, כִּי דְבָרִים אֵלוּ עֲמוּקִים מְאֹד מְאֹד, וְהַמְּבִין סוֹדֶם שֶׁל דְּבָרִים אֵלֶּה יוֹדֵעַ כַּמָּה תוֹעֵלֶת גְּדוֹלָה נַעֲשֶׂה בְּאַמִּירָתָם לְתִיקוֹן אוֹתוֹ הַיּוֹם, בֵּין בַּפְּרָצוּף הַיָּמִים בֵּין בַּפְּרָצוּף הַזְּמַנִּים. (בְּן אִישׁ חֵי מְקוֹץ י"ב, וּבִשְׁנוֹת רַב פְּעָלִים (בְּחֶלֶק סוּד יִשְׂרָאֵל) הָאָרִיף לְבָאֵר אֶת הַמְּאָמֵר הַנוֹרָא הַזֶּה, וְכַתֵּב שֶׁם שָׁזָה אַחַד הַמְּאָמְרִים הַקְּשִׁים בְּיוֹתֵר בּוֹהַ"ק, עַכְתָּ"ד, וְכָאֵן הַבְּאֵנוּ בְּאוֹר הַמְּלִים עַל קִצָּה הַמְּזֻלָּג, וְתֵן לְחֻכְם וַיְחַכְּם עוֹד).

אָמַר רַבִּי **שְׂמַעוֹן**^[נג]: **אֲרִימִית**
אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, הַרְיִמּוֹתַי

נב. הִנֵּה מְרוֹב הָעֵלָם הַסּוּד הַנְּשֻׁגָב הַזֶּה, לֹא אָמַרְוּ אֲלָא כְּמוֹ בְּדָרְךָ תְּפִלָּה, וְעֵינֵינוּ שֶׁם בְּאוֹר עֲמוּק עַל תְּפִלָּה זֹאת, (רַמְבַּ"ל גְּנׁוּי הַרְמַ"ל).
נג. מְבוֹא: בְּאוֹר הַמְּאָמֵר הַנְּזָכָר מִתְאַר אֵיךְ מִדַּת

יְדָאִי [נח] בְּצִלוֹתַיִן לְעֵלָא [נח], הִכֵּד רְעוּתָא

יְדִי בְּתַפְלוֹת, לְמַעְלָה שְׂכַפְאֶשֶׁר הַרְצוֹן

עֵלְאָה לְעֵלָא לְעֵלָא קִימָא עַל הַהוּא

הָעֲלִיוֹן לְמַעְלָה לְמַעְלָה, עוֹמֵד עַל אוֹתוֹ

הַחֲכָמָה שְׁהִיא הַמְּחַשְׁבָּה וְהַשְּׂכָל הָעֲלִיוֹן שֶׁל הַקַּב"ה כְּבִיכּוֹל, מְנַסָּה לְהַשִּׁיג אֶת רְצוֹן ה', וּבְכֶף הִיא זוֹכָה שְׁה' נוֹטֵעַ בָּהּ אֶת הַיְכָלֶת לְהַשִּׁיג אוֹתוֹ מֵעֵט מִן הַמַּעַט, וְזֶה מִלְּמַד אוֹתָנוּ כִּמְה יֵשׁ לָנוּ לְדַבֵּק בְּה' יַתְבָּרַךְ, אֲמַנְם כְּאֲשֶׁר הָאָדָם מִתְחִיל לְרַדֵּף וּלְהַשִּׁיג אֶת ה', פְּרָסָה וּמְחִיצָה נִפְרָסֶת לְפָנָיו, וּמּוֹנֵעַת מִמֶּנּוּ אֶת הַדְרָף הַנִּכְוָנָה, שְׂרַק כְּאֲשֶׁר יֵשׁ לְאָדָם מְנִיעוֹת לְהַשִּׁיג אֶת דְרָף ה', אִזּוּ הוּא מִתְעוֹרֵר עוֹד יוֹתֵר שְׂבַעֲתִים, וְחַשְׁקוֹ וְפִיסוּפִיו גּוֹבְרִים, וּלְבִסוּף הוּא בְּאֲמַת זוֹכָה שְׁה' נוֹטֵעַ בּוֹ הַיְכָלֶת, אֲשֶׁר הַרְצוֹן הָעֲלִיוֹן יִשְׁפַע לְשֵׁם לְעַד, אֲמֵן. [הַיְסוּד מִיֶּסֶד מִתּוֹף סֵפֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן]. **נח**. כְּמוֹכָא בְּזוֹהַר פְּרָשַׁת יִתְרוֹ, שְׁיֵשׁ לְהָרִים אֶת י' הָאֲצַבְעוֹת בְּתַפְלָה לְפָנָי ה', אֲשֶׁר הֵמָּה כְּנֶגֶד י' סְפִירוֹת. וּבְמָקוֹם אַחַר בְּזוֹהַר אָמַר שְׂאָסוּר לְהָרִים אֶת הַיְדִים בְּרֻקְנֵיָא שְׁלֵא לְצַרְף הַתַּפְלָה. **נח**. כְּלוֹמַר שְׁהַתַּפְלָל לְפָנָי ה' יַתְבָּרַךְ

רְעוּתָא דְלֵא אֲתִידַע וְלֵא אֲתַפֵּס כְּלָל

הַרְצוֹן שְׂלֵא נוֹדַע וְלֵא נִתְפַס כְּלָל

לְעֵלְמִין. רִישָׁא דְסִתִּים - יִתִּיר לְעֵלְא,

לְעוֹלָם. הָרֵאשׁ הַסְתוּם בְּיִתְרָא לְמַעְלָה

וְהֵהוּא רִישָׁא אֲפִיק מָאי דְאֲפִיק וְלֵא

וְאוֹתוֹ הָרֵאשׁ הַוָּצִיא מֵהַ שְׂהוּצִיא, וְלֵא

יְדִיעַ, וְנִהִיר מָאי דְנִהִיר כְּלָל בְּסִתִּימוֹ,

נוֹדַע. וְהֵאִיר מֵהַ שְׂהֵאִיר, וְהִפְלֵל בְּהַעֲלָם.

רְעוּ דְמַחְשְׁבָה עֲלָאָה - לְמַרְדָּף

וְרָצוֹן הַמַּחְשְׁבָה הַעֲלִיּוֹנָה, לְרָדָף

אֲבַתְרָה וְלֵאֲתַנְהֵרָא מִנְהַ. חָד פְּרִיסוּ

אֲחֵרִיו לְקַבֵּל הָאֲרָה מִמֶּנּוּ. כְּעֵין מְסוּף אֲחָד

אֲתַפְרִיס, וּמְגוֹ הֵהוּא פְּרִיסָא - בְּרִדְיָפוּ

נְפִרְסוּ, וּמִתּוֹף אוֹתוֹ הַמְסוּף עַל יְדֵי וְדִיפָת

דְהֵהִיא מַחְשְׁבָה עֲלָאָה - מְטִי וְלֵא

זוֹ הַמַּחְשְׁבָה הַעֲלִיּוֹנָה מְגִיעַ וְלֵא

שְׁגָלוֹי הַסּוּדוֹת הָאֵלוֹ יִהְיוּ לְרָצוֹן וּלְנִחַת רוּחַ לְפָנָיו.

מָטִי, עַד הֵהוּא פְּרִיסָא, נְהִיר מָאִי
 מגיע עד אותו המסך ומנה האיר מה

דְּנְהִיר^[ט], וְכַדִּין הֵהוּא מַחְשְׁבָה עֲלָאָה
 שהאיר וכשקבלה אותה המחשבה העליונה

נְהִיר בְּנְהִירוֹ סְתִים דְּלֹא יָדִיעַ.
 היה עתיק מאיר באור סתום שלא נודע

וְהֵהוּא מַחְשְׁבָה לֹא יָדַע, כִּדִּין בְּטִישׁ
 וזו המחשבה לא ידע ואינו משיג גודל האור, אז הכה

הָאִי נְהִירוֹ דְּמַחְשְׁבָה דְּלֹא אֲתִידַע,
 אותו האור שהוא סוד המחשבה שלא נודעה

בְּנְהִירוֹ דְּפִרְסָא דְּקִימָא דְּנְהִיר מְמָה
 הכה בהארות מסך העומד והאיר ממה

דְּלֹא יָדִיעַ^[ט], וְלֹא אֲתִידַע^[נח] וְלֹא
 שאינו ידוע ומשג, ולא נודע ולא

נו. פרוש שֶׁמְקַבֵּל הָאָרָה מוּעָטָת רַק כְּמָה שֶׁהוּא רְאוּי לְקַבֵּל. נו. כְּלוּמַר שֶׁהַמוּחָא סְתִימָאָה דְּאֲרִיר קַבֵּל ג' הָאָרוֹת, הָאָרָה א' קַבֵּל מֵאִינוּ יְדוּע כָּלֵל. נח. הָאָרָה ב' קַבֵּל מִמָּה שֶׁלֹּא נוֹדַע וְהֵינּוּ מְרִישָׁא דְּלֹא אֲתִידַע.

אֶתְגַּלִּיֵּא [טז]. וּבְכִיֵּן הָאֵי נְהִירוֹ דְּמַחְשְׁבָה

הַתְּגֵלָה וְאִזּוּ זֶה הָאוֹר שֶׁל הַמַּחְשְׁבָה

דְּלֹא אֶתְיַדְע [ס], בְּטַשׁ בְּנְהִירוֹ דְּפְרִיסָא,

שְׁלֹא נֹדְעָה הִכָּה פְּעַם ב' בְּהָאֲרַת הַמְּסֹף הָעוֹמֵד

וְנַהֲרִין בְּחָדָא, וְאֶתְעֵבִידוֹ תְּשַׁעָה

וְעַל יְדֵי זֶה הָאִירוֹ כּוֹלָם כְּאֶחָד וְנַעֲשׂוּ וְנִתְקַנּוּ תְּשַׁעָה

הֵיכְלִין, וְהֵיכְלִין - לָאוּ אֲנוּן |

הֵיכְלוֹת וְאֵלּוֹ הֵהִיכְלוֹת אֲיִנָּם

נְהוּרִין [סא], וְלָאוּ אֲנוּן רוּחִין, וְלָאוּ אֲנוּן |

אוֹרוֹת וְאֲיִנָּם בְּבַחֲיִנַת רוּחַ וְאֲיִנָּם בְּבַחֲיִנַת

נְשַׁמְתִּין, וְלֹא אֵית מָאן דְּקִימָא בְּהוּ [סב].

נְשַׁמוֹת וְלֹא יֵשׁ מִי שְׁעוֹמֵד בְּהֵם בְּבַחֲיִנַת חַיָּה.

נט. הָאֲרָה ג' קִבְּל מִמָּה שְׁלֹא נִתְגַּלָּה, וְהֵיִינוּ מִהַכְּתָר

דְּאֲרִיר. **ס.** הָאוֹר שֶׁל אֲרִיר הַנִּתְקַן בְּהָאֲרַת רִישָׁא

דְּלֹא אֶתְיַדְע [רדל"א] הַנִּקְרָא מַחְשְׁבָה שְׁלֹא נֹדְע

מֵהוּתוֹ. **סא.** לֹא נִקְרָאִים אוֹרוֹת בְּבַחֲיִנַת נְפֶשׁ.

סב. לְפִי שְׁהֵם בְּחִינַת יְחִידָה כְּתָר דְּכָלְלוֹת דְּאֶצִּילוֹת.

רְעוּתָא דְכָל תְּשַׁעָה נְהוּרִין^[טג] דְּקִימֵי
 הַרְצוֹן שֶׁל כָּל תְּשַׁע הָאוֹרוֹת, שְׁעוּמָדִים
 כְּלֵהוּ בְּמַחְשָׁבָה^[סד], דְּאִיהוּ חַד מִנֵּיהוּ
 כְּלָם בְּכַח הַמַּחְשָׁבָה שֶׁהוּא אֶחָד מֵהֶם
 בְּחֻשְׁבּוֹנָא כְּלֵהוּ לְמַרְדָּף בְּתַרְיֵהוּ^[סה],
 בְּחֻשְׁבּוֹנָם כּוֹלָם רוֹצִים לְרַדֵּף אַחֲרֵיהֶם
 בְּשַׁעְתָּא דְּקִימֵי בְּמַחְשָׁבָה^[סו], וְלֹא
 בְּזַמֵּן שְׁעוּמָדִים בְּמַחְשָׁבָה וְאִינֵם
 מְתַדְבְּקוֹן וְלֹא אֶתִידְעוּ. וְאֵלֵין לָא קִימֵי
 מְשִׁיגִים אוֹתוֹ וְלֹא נוֹדַע לְהֶם כָּלֵל וְאֵלוֹ לָא קִימִים
 לָא בְּרְעוּתָא, וְלֹא בְּמַחְשָׁבָה עֲלָאָה,
 לָא בְּרְצוֹן וְלֹא בְּמַחְשָׁבָה הַעֲלִינָה

סג. אֲשֶׁר ט' הֵיכְלוֹת הָאֵלוֹ, הֵמָּה שְׂרָשׁ לְט' הַסְּפִירוֹת
 הַתְּחַתּוֹנוֹת. **סד.** שְׁהִיא חֻקָּמָה דְּאַצִּילוֹת.
סה. לְרַדֵּף אַחֲרֵי הַתְּשַׁע סְפִירוֹת דְּאִרִּין כְּדֵי לְקַבֵּל
 הָאָרָה וְהַשְּׁפָעָה מֵהֶם. **סו.** בְּשַׁעָה שְׁהֶם בְּסוּד מוֹחִין
 הַנְּקַרְאִים מַחְשָׁבָה אֲזוֹ נִמְשָׁכִים אֲלֵיהֶם מוֹחִין חֲדָשִׁים.

תַּפְּסִין בָּהּ וְלֹא תַפְּסִין^[טז]. בְּאֵלֵינוּ קִיְמִי

תּוֹפְסִים בָּהּ מַעַט הָאָרֶה וְלֹא תוֹפְסִים. בְּאֵלֵינוּ נִמְצָאִים

כָּל רְזֵי דְמַהֲיִמְנוּתָא. וְכָל אֲנוּן | נְהוּרִין

כָּל סוּדוֹת הָאֲמוּנָה וְכָל אוֹתָם הָאוּרוֹת

מְרוּזָא דְמַחְשְׁבָה עֲלָאָה וְלִתְתָא, כְּלָהוּ

מְסוּד הַמַּחְשְׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה, מִשָּׁם וְלִמְטָה כּוֹלָם

אֲקָרוּן אֵין סוּף^[טז], עַד הַכָּא מְטוּ

נִקְרָאִים בְּעֵרְכָם אֵין סוּף. עַד כָּאֵן מַגִּיעִים

נְהוּרִין^[טז] וְלֹא מְטוּן, וְלֹא אֲתִידְעוּ^[טז],

הָאוּרוֹת בְּדַקּוֹת וְלֹא מַגִּיעִים, וְלֹא נוֹדְעִים מֵהוּתָם,

טז. וְלֹא נִקְרָאת תַּפְּסִיָּה. **טז.** בְּאֵלֵינוּ הַהִיכְלוֹת

נִמְצָאִים כָּל סוּדוֹת הָאֲמוּנָה, אֲשֶׁר מְלַמְּדִים אֶת דְּרָכֵי

ה', וְכָל אוֹתָם הִיכְלוֹת, הֵמָּה מַגִּיעִים מִכָּף שְׁהַמַּחְשְׁבָה

הַזֹּאת יוֹרְדֵת וְעוֹלָה לְהַדְּבִק בְּרִצּוֹן הָעֲלִיּוֹן וְאֵינָה נְחָה

מְלָהּשִׁיג אֶת ה', וְהֵם כָּל כָּף זְכִים וְעִמּוּקִים, עַד אֲשֶׁר

הֵמָּה נִקְרָאִים בְּבַחֲיִנַת אוֹר אֵין סוּף, שֶׁלֹּא נִתֵּן לְהַשְׁגָּה.

טז. עַד כָּאֵן מַגִּיעִים הָאוּרוֹת בְּהַעֲלֵם גְּדוֹל וְנִחְשָׁב

כְּאֵלֵינוּ לֹא הִגִּיעוּ אֵלֵיהֶם. **טז.** כָּל אֲשֶׁר נִאֲמָרוּ עַל

לָאוּ הִכָּא רְעוּתָא וְלֹא מַחְשְׁבָהּ. כִּד

אין כאן השגה של רצון ולא השגה של מחשבה כאשר

נְהִיר מַחְשְׁבָהּ, וְלֹא אֲתִידַע מִמָּאן

מאירה המחשבה ולא נודע לו מי

דְּנִהִיר, כִּדִּין אֲתִלְבֵּשׁ וְאַסְתִּים גּוֹ

מאיר אצו מתלבש ונעלם בתוך

בִּינָה וְנִהִיר לְמָאן דְּנִהִיר, וְאַעִּיל דָּא

בינה ומאירים למי שראוי להאיר ומתחבר זה

כִּדָּא עַד | דָּאֲתַכְּלִילוּ כְּלָהוּ כִּחְדָּא [עא],

עם זה עד שנקללים ונחשבים כולם לאחד

ההיכלות הנזכרים, אשר לא ידועים, אי אפשר להרהר

בהם ולא לחשב עליהם, מרוב העומק שבהם

והסתרתם הנעלמה. **עא.** כאשר מדת החכמה

העליונה, שהיא המחשבה הנזכרת, מקבלת הארה

מהרצון העליון, אמנם היא לא משיגה באמת מהיכן

היא קבלה את אורה, אזי כשיש בה אור ושפע, היא

מתלבשת במדת הבינה, ואזי החכמה מאירה למידת

הבינה, שגם היא לא כל כך משגת, והמה מתחברים

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַמְּבַאֵר

וּבְרוּא דְקַרְבְּנָא^[עב] כַּד סְלִיק, כְּלָא
 וּבְסוּד הַקְּרָבּוּ כַּאֲשֶׁר עוֹלָה עִשׂוֹ הַקְּטָרֶת, כּוֹלָם

אֶתְקַשְׁר דָּא בְדָא, וְנִהִיר דָּא בְדָא,
 נְקֻשְׁרִים זֶה בְּזֶה וּמְאִירִים זֶה בְּזֶה,

כְּדִין קִימֵי כְּלָהּוּ בְּסְלִיקוּ, וּמְחַשְׁבָּה
 אַז עוֹמְדִים כּוֹלָם בְּסוּד עֲלִיָּה וְהַמְּחַשְׁבָּה

אֶתְעַטֵּר בְּאִין סוּף^[עב]. הֵהוּא נְהִירוּ
 עוֹלָה וּמִתְעַטֶּרֶת בְּאִין סוּף. זֶה הָאוּר

זֶה בְּזֶה, עַד אֲשֶׁר הִמָּה נַעֲשִׂים מִמֶּשׁ דְּבַר אֶחָד וּמְאֶחָד. וּבִנְגֻלָּה רוּאִים שְׁהַבִּינָה מְבַאֶרֶת אֶת הַחֲכָמָה שְׂאֲדָם לְמַד [כְּמוּבָא בְּגַר"א בְּמִשְׁלִי]. **עב.** אֲשֶׁר קָרְבּוּ הוּא מְלִשׁוֹן קְרוּב, וְזֶהוּ סוּד הַקְּרָבּוּ אֲשֶׁר עוֹלָה לְפָנֵי ה', שְׁמִטֶרֶת הַקְּרָבּוּ, הוּא לִיחַד אֶת הַבִּינָה בְּמַחְשְׁבָּה וְאֶת הַמְּחַשְׁבָּה בְּרִצּוֹן הָעֲלִיּוֹן, וּמְאִירִים כָּלֶם זֶה בְּזֶה, וְאִז כָּלֶם רַק בְּעֲלִיָּה מַעְלָה מַעְלָה, וּמִדַּת הַחֲכָמָה דְּבַקָּה בְּמִדַּת הַפֶּתֶר אֲשֶׁר הִיא הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן שֶׁל הַקַּב"ה, אֲשֶׁר הוּא נִקְרָא אִין סוּף. **עג.** בְּסוּד עֲלִית הַשְּׁפַע לְמַעְלָה עַל יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ בַתּוֹרָה וּמִצְוֹת וְאִז הֵם נִכְלָלִים בְּמִשְׁפִּיעַ הָעֲלִיּוֹן וּמְקַבְּלִים הַשְּׁפַע מֵאִין סוּף

דַּאתְנַהִיר מִנֵּה מַחְשָׁבָה עֲלָאָה [עד]
 שְׁמַאִירָה מִמְנוּ מַחְשָׁבָה עֲלִיוְנָה

(דְּלֵא אַתִּידַע בָּהּ כְּלָל) אֶקְרִי
 (שְׁלֵא) נוֹדַע בָּהּ כְּלָל נִקְרֵא

אִין סוּף^[עה], וּמְנִיה אֲשַׁתְּכַח וְקִימָא,
 אִין סוּף וּמְנוּ נִמְצָא וְנֶאֱצַל וּמְקִימָם

וְנַהִיר לְמֵאן הִנְהִיר, וְעַל דָּא
 וּמַאִיר לְמִי שְׁמַאִיר וְעַל סוּד זֵה

כְּלֵא קָאִים^[עו], זַכָּאָה חוּלְקִיהוּן
 הַכֵּל עוֹמֵד, אֲשֶׁרִי וְוַן חוּלְקֵם

בְּהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת לְכֹל הָעוֹלָמוֹת. **עד.** הַנִּקְרָאת עֲתִיק. **עה.** הוּא הָעוֹלָם הַנִּקְרָא אָדָם קִדְמוֹן וְלֹא הָאִין סוּף מִמֶּשׁ [כָּל עוֹלָם הַנֶּעְלָם כְּלָפִי הָעוֹלָם שֶׁתַּחְתּוֹ נִקְרָא בְּבַחֲנֵית אִין סוּף, כִּי נֶעְלָם וְלֹא מִשְׁגַּח]. **עו.** וְעַל סוּד הַקְּרִבְנוֹת עוֹמְדִים כָּל הָעוֹלָמוֹת כְּמוֹ שְׁאֶמְרוּ חֲז"ל עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל גְּמִילוֹת חֲסָדִים.

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַמְבַאֵר

דְּצַדִּיקֵיָא^[טז], בְּעֵלְמָא בְּעוֹלָם
 וּבְעֵלְמָא בְּעוֹלָם וּבְעוֹלָם
 דְּאֵתֵי^[עח].
 הַבֵּא.

עז. אֲשֶׁרֵי חֻלְקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים אֲשֶׁר רוֹדְפִים
 בְּמַחְשָׁבְתָם אַחֲרֵי רְצוֹן ה', בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבֵּא,
 וּבְזִכְוֹתָם יִבְנֶה בֵּית הַמְקוֹדֵשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, כִּי הַבְּנִיָּן
 נֶעֱשֶׂה בְּכַח רוּחֵנוּ בְּבַחֲיִנַת הַפְּתוּב "וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה לָּהּ
 חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב", הֵינּוּ עַל יְדֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה מֵה
 שִׁישְׂרָאֵל עוֹשִׂים, הַגַּם שְׂאֵנוּ בְּצַעַר גְּלוּתֵנוּ, בְּזֶה יִבְנוּ
 אֶת בֵּית הַמְקוֹדֵשׁ וּלְעֵתִיד לְבוֹא כָּל אֶחָד יִכִּיר כּוֹחַ
 תְּפִלָּתוֹ וְתוֹרָתוֹ בְּעֵד הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה וְהַגְּאֻלָּה וְזֶהוּ
 שְׂאֵמֵר "כִּי בֵּיתִי בֵּית תְּפִלָּה", וְאִזּוֹ יִהְיֶה הָאָרֶז פְּנִים
 בְּפָנִים כְּמוֹ שְׂאֵנוּ מֵתְפַלְּלִים אֹר פְּנִיךְ עֲלֵינוּ אֲדוֹן נְשֵׂא,
 (כּוֹכְבֵי אֹר - הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וְתַלְמִידָיו הַקְּדוּשִׁים זי"ע).

עח. וּבְזִכְוֹת עֲסָקְנוּ וְלִימוּדְנוּ בְּתוֹרַת הַסּוּד יִקָּים בְּנוּ
 הַבְּטָחַת הָרַעֲיָא מֵהֵימָנָא "וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל
 לְמַטְעָם מְאִילָנָא דִּחְיֵי דְאִיהוּ, הַאי סִפְר הַזֶּהר יִפְקוּן
 בִּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". וּבְעוֹד מְקוֹמוֹת בְּזֶהר אֵמֵר

פְּתַח אֱלֹהֵי הַמַּבְאָר

מה

הַרְשָׁבִי זי"ע שְׁכַל בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ וְהַגְּאֻלָּה הָעֵתִידָה תְּלוּיָה בְּלַמּוּד הַזֶּהָר בְּלִבְד. וְאַלּוּ דְבָרֵי הַצְּדִיק הַמְּקַבֵּל רַבִּי יַעֲקֹב צָמַח זי"ע, וז"ל: כִּי גְלוּי חֻכְמָה זֹאת עֵתָה בְּדוֹרוֹת גְּרוּעוֹת הוּא כְּדִי שְׁיִהְיֶה לָנוּ מָגֵן עֵתָה לְאַחֵז בְּלִבְבֵנו שְׁלָם בְּאַבְיָנוּ שְׁבַשְׁמִים... וְעֵתָה (אָנוּ) רְחוּקִים מִשְׂרָשׁ הָעֲלִיוֹן כְּמוֹ הַשְּׂמֵרִים בְּתוֹף הַחֲבִיּוֹת, מִי יִגַּן עֲלֵינוּ אִם לֹא קָרִיאַתְנוּ בְּחֻכְמָה זֹאת הַנִּפְלְאָה וְהַעֲמֻקָּה, וּבִפְרָט עַל דְּרֹךְ שְׁפָתַי הָרַב ז"ל (הָאֲר"י הַקְּדוֹשׁ) שֶׁהִנְסֵתְרוֹת נַעֲשׂוּ עֵתָה כְּמוֹ נִגְלוֹת, עכ"ל. וְהִרְחַמֵּן יְרַחֵם עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁלַח לָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב לְבַשָּׁר בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת לְעָם יִשְׂרָאֵל כְּפָתוֹב "הִנֵּה אֲנִכִי שׁוֹלַח לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם ה' הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא וְהַשִּׁיב לֵב אָבוֹת עַל בְּנֵים וְלֵב בְּנֵים עַל אָבוֹתָם", וְכְמוֹ שְׁפָתוֹב (רש"י תהלים מ"ג ג') "שְׁלַח אֲוֶרֶךְ וְאַמְתָּךְ", 'אֲוֶרֶךְ' מִלֶּךְ הַמְּשִׁיחַ, וְאַלִּיָּהוּ הַנְּבִיא נְבִיא אֱמֶת וְנֶאֱמָן, הַפָּה יִנְחוּנִי וְיַבְאֵנִי אֶל עַם קְדֻשִׁיךְ וְאַל מִשְׁפְּנוֹתֶיךָ, וְיִשְׁמַחֵינוּ ה"א בְּאַלִּיָּהוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וּבְמַלְכוּת דָּוִד מְשִׁיחוֹ וְעַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשְׁבוּ זָרִים וְעָרֵב רֵב, וְלֹא יִנְחֲלוּ אַחֲרָיִם אֶת כְּבוֹדוֹ, כִּי בְּשֵׁם קְדֻשׁוֹ נִשְׁפַּעֶתֶת שְׁלֹא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, וְתַחֲזֶנָּה עֵינָינוּ בְּהַתְגַּלוֹת כְּבוֹד מַלְכוּת שָׁמַיִם עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּקָרוֹב בְּמַהֲרָה דִּיּוֹן אֱמֵן (זִיו הַזְּהָר).

תפלה שלפני פרשת העקדה

יִזְהַר כָּל אָדָם לומר קודם פְּרֹשֶׁת
הַעֲקֵדָה [כְּפִנְתוֹ קוֹדֵם הַתְּחִלַּת
הַתְּפִלָּה] נֶסַח זֶה, הַמּוּבָא בְּסֵפֶר בֵּן
אִישׁ חִי (שְׁנָה ראשונה פְּרֹשֶׁת מִקְוֵי הַלְכָה י"ב),
וּבְזֶה יִהְיֶה נְצוּל מִקְלַלֹּת רַבִּי שְׁמֵעוֹן
בַּר יוֹחָאי הַכְּתוּבָה בְּאֲדָרָא רַבְהִי א

א. וְשֵׁם אָמַר הַרְשָׁבִי זי"ע שְׁאָדָם הַמִּתְפַּלֵּל וְקוֹרָא
קְרִיאַת שְׁמַע, צָרִיף לְהַמְשִׁיף בְּיַחְדוֹ אֶת הַנְּשֻׁמָּה
הַמְּאִירָה לְכָל הָעוֹלָמוֹת, כְּדֵי שִׁתְּהֵא אוֹתָהּ הַנְּשֻׁמָּה
נִמְצָאת בְּכָל וּמְאִירָה בְּכָל וּמִמְלַאת הַכֹּל, וּמִי שֶׁלֹּא
עוֹשֶׂה אֶת זֶה הַיַּחְוּד, הוּא כְּמוֹ שְׂגוּרִים לְהַפְסֵקֵת הַיַּחְוּד
וְהַהֲשָׁפָעָה, וְעוֹנְשׁוֹ חֲמוּר מְאֹד מְאֹד רַח"ל, עֵינֵינוּ שָׁם,
וּמֵה נֹאמַר אָנוּ הַקְּטַנִּים שֶׁלֹּא יוֹדְעִים וְלֹא מְבִינִים וְאִין
בְּנוֹ הַכֹּחַ וְהַשְׂגָּה (גַּם אִם נִכְווּ אֶת כְּפִנְתוֹ הָאֲרִיז"ל וְהַרְשָׁשׁ
זי"ע א, אֲבָל אֲמַנָּם אִין בְּנוֹ מִסְפִּיק קִדְשָׁה וְטַהֲרָה לְפַעֲלָה הַפְּעֵלָה
הַרְצוּיָה), וְלַחֲוִמְרַת הָעֵנִין תִּקְוֵנוּ מְרוּ הֵבֵן אִישׁ חִי זי"ע א
תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה זוּ, שְׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ הוּא יַעֲשֶׂה אֶת

הַפְּעֵלָה הַנִּרְצִית, עַל יְדֵי שְׁאֲנוּ מוֹדִים וּמִתְנַדִּים שְׁאֵין אֶתְנוּ יוֹדֵעַ עַד מָה, וְרַק בּוֹרֵא עוֹלָם יִשְׁלִים אֶת הַחֲסָרוֹן, וְיַעֲשֶׂה אֶת יַחֲוֹד הָעוֹלָמוֹת וְיִשְׁפִּיעַ וְיֹאִיר אֶת הַנְּשָׁמָה הַפְּנִימִית לְכוֹלָם. וּבִתְפִלָּתֵנוּ זֹאת אָנוּ מְעוֹרְרִים אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ לְהַשְׁפִּיעַ בְּעוֹלָמוֹת וּלְהֹאִיר בָּהֶם אֶת הַנְּשָׁמָה הַפְּנִימִית בְּסוּד "וְאַתָּה מְחִיָּה אֶת פּוֹלָם". וְצָרִיךְ לָשִׁים לְנֶגֶד עֵינֵינוּ אֶת מֵאֲמַר הַתְּנָא בְּאֲבוֹת: (אֲבוֹת פְּרָק ב' טו טז), "רַבִּי טַרְפוֹן אָמַר... לֹא עָלֶיךָ הַמְּלָאכָה לְגָמוֹר, וְלֹא אַתָּה בֶּן חוֹרִין לְבַטֵּל מִמֶּנָּה". וְעַל כֵּן אֶחָד לְרִצּוֹת וּלְהַשְׁתַּדֵּל, א. לְכוֹן וּלְקַשֵּׁר אֶת מַחוּ וְלָבוּ בְּתַפְלָה שְׂיִדַע מָה הוּא אֹמֵר, וְיִשְׁפֹּף אֶת לְבוֹ לְאֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים בְּתַחֲנוּנִים. ב. לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְאַמֵּץ לְהַגִּיעַ לְדַרְגָּא לְכוֹן אֶת פְּנוֹת הָאֲרִיז"ל וְהַרְש"ש זִיע"א בְּתַפְלָה, וְכִמוּ שֶׁכְּתֹב הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ הַמְּלוּבֵן רַבֵּנוּ יַעֲקֹב אֲבִיחַצִּירָא זִיע"א, שֶׁבְּלַעֲדֵי פְּנוֹת הַתְּפִלָּה אֵי אֲפָשֶׁר שְׁתַּעֲלֶה תְּפִלָּתוֹ לְמַעְלָה כָּלֵל, וּמָה יַעֲשׂוּ הַפְּתָאִים שְׁעֵדִין אֵינָם מְכוֹנִים, אֹמֵר לָהֶם לְכֹל הַפְּחוֹת שְׁיִרְצוּ וּיִבְקֶשׁוּ לְהַגִּיעַ לְהַשְׁגָּה הַזֹּאת, וְכִבֵּר בְּבִקְשָׁם וּרְצוֹנָם לְזֶה יַעֲזְרוּם ה' יִתְבָּרַךְ שְׁתַּעֲלֶה תְּפִלָּתָם לְמַעְלָה, וְיַעֲזְרוּם שְׁגִיעוּ לְהַשְׁגָּה זֹאת, (בְּסִפְרוֹ "בְּגֵדֵי הַשָּׂרָד" עַל הַגְּדָה שֶׁל פֶּסַח), וְעַיִן בְּהַקְדָּמָה לְסִפְרָא דְּצִנִּיעוֹתָא שְׁיִצָּא לְאוּר עַל יְדֵי "מִפְעֵל הַזֹּהֵר הָעוֹלָמִי" שֶׁהוּבְאוּ דְּבָרָיו

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַמְּבַאֵר

בְּהִרְחֵבָה, וְנִתְבָּאֵר שָׁם שְׁתַּחֲלֵת הַבָּאִים אֶל הַקֹּדֶשׁ, שְׂיִגְרְסוּ הַרְבֵּה דְּפִי זֹהֵר הַקְּדוּשׁ, וְעַל יְדֵי זֶה תִּשְׁהַר נִשְׁמָתָם, וְיִזְכּוּ וְיִוְכְּלוּ לַעֲלוֹת בְּמַסְלָה הַעוֹלָה בֵּית א-ל, וְעֵינָנו רָאוּ אֶת מַעֲשֵׂה ה' הַנִּפְלָא, אֵיךְ יְהוּדֵי בְּעַל תְּשׁוּבָה שְׁלֵא יָדַע מִימֵינוּ וּמִשְׁמָאלוֹ, וּתְחֵלֶת דְּרָכּוֹ הִיָּה לְגֵרִס הַרְבֵּה דְּפִי זֹהֵר וּבְכָה וְהִתְחַנַּן לִפְנֵי הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ שְׂיִזְכֶּה לִידַע וּלְהַבִּין אֶת תּוֹרָתוֹ וְלִהְיוֹת צְדִיק גְּדוֹל, וְזָכָה שְׁנִתְקַבְּלָה תְּפִלָּתוֹ וְנִתְגַּלָּה אֱלֹיו הַרְשָׁבִי זִיע"א וְלִמַּד אֶתּוֹ כָּל הַזֹּהֵר הַקְּדוּשׁ, וְקָם בְּבִקְר וְיָדַע כָּל הַזֹּהֵר עִם פְּרוּשׁוֹ בְּעַל פֶּה, וְהַיּוֹם הוּא מְקַבֵּל גְּדוֹל וּמַצְדִּיקֵי הַדוֹר, וְכִמּוֹהוּ יֵשׁ מַעֲשִׂים לְרוֹב, וּבְכָר נִדְפַס מַעֲשֵׂה מְאֻחַד שְׁלֵא הִיָּה לוֹ חֶשֶׁק לְלַמַּד לֹא גְמָרָא וְלֹא כְלוּם, וְהוֹרָה לוֹ הַצְדִּיק הַקְּדוּשׁ הַמְּקַבֵּל רַבִּי מְרֻדְכֵי שְׂרַעְבֵי זִיע"ע שְׂיִקְרָא וְיִגְרִס הַרְבֵּה דְּפִי זֹהֵר, וּלְאַחַר שְׁקִיָּם דְּבָרָיו בְּדַבְּקוֹת נַעֲשֵׂה לְצְדִיק גְּדוֹל וְזָכָה לְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ. וּבְאֻמַּת כּוֹן הוּא בְּפִתְבֵי הָאֲרִיז"ל שְׁכַתְב הַמְהַרְח"ו זִיע"ע, וּז"ל: "בְּעֵנֶן הַהִשְׁגָּה אָמַר מוֹרֵי ז"ל לְרַבִּי אַבְרָהָם שְׂיִלְמַד 40-50 עֲלוֹן [כְּלוּמַר דְּפִים] גַּם בְּלֹא הַבְּנָה, כִּי מוֹעִיל מְאֹד לְהִשְׁגָּה, עַכ"ל. וְכֵן הוֹרָה מוֹרֵינוּ הַצְדִּיק הַקְּדוּשׁ הַמְּקוּבָּל רַבִּי שְׁמוּאֵל דְּרָזִי זִיע"ע לְבָאִים בְּסוּד ה' שְׂיִגְרִילוּ עֲצָמָם לְלַמּוֹד וְלְגֵרוֹס כֶּ40-50 דְּפִי זוּה"ק וְכוּף יִזְכּוּ לְהֵאָרָה וְהִשְׁגָּה נִפְלָאָה, וְתִהְיֶה תּוֹרַת ה'

(דף קמ"א ע"ב). וְה' לֹא יִמְנַע טוֹב לַהוֹלְכִים
בְּתַמִּים [ב].

רְבוֹן עֲלֵמָא. יְהֵא רַעְוָא קַמְךָ לְמִיַּהַב
רְבוֹן עוֹלָם, יְהִי רַצוֹן לְפָנֶיךָ לְתַת
לָן חֵילָא לְאַתְעָרָא בִּיקָרְךָ, לְמַעַבְד
לְנו חֵיל וְכֹחַ לְהַתְעוֹרֵר בְּכַבּוּדְךָ, לְעִשׂוֹת

שְׂגוּרָה עַל פִּיָּהֶם בְּאַהֲבָה וּבְשִׂמְחָה. ב. וְעַיִן זוּה"ק פְּרַשְׁת
יְתָרוֹ (צג): דְּעַל זֶה הַתְּפִלָּל דְּוֹד הַמְּלָךְ ע"ה "וְיְהִי נוֹעַם" וְגו'
שֶׁה' יִתְבָּרַךְ יְכוּנֵן וְיִכְנֹן עַל כָּל מַעֲשֵׂי הַמְצֻוֹת וּלְמוֹד הַתּוֹרָה
שְׁלָנוּ (כִּי אֵין אַתְּנוּ יוֹדַע עַד מָה), יֵשׁ לְדַיִּיק שְׁשֵׁם לֹא דְבַר
מִתְפִּילָה וּקְרִיאת שְׁמַע שְׂבֻזָּה הַחֲמִיר מְאֹד הַרְשָׁב"י ע"ה,
וְעַיִן עוֹד זוּהַר פְּרַשְׁת בְּשִׁלַּח (דף נו ע"א) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כְּתִיב
(יִשְׁעִיָּה א) "כִּי תִבְאוּ לְרֵאוֹת פָּנֶי". כָּל בַּר נֵשׁ דְּאֵתִי לִיְחַדָּא
שְׁמָא קַדִּישָׁא, וְלֹא אַתְּכוּנוֹן בִּיָּה בְּלָבָא וְרַעוּתָא וְדַחִילוֹ, בְּגִין
דִּיִּתְבָּרְכוּן בִּיָּה עֲלָאי וְתַתָּאי, רְמָאן לִיָּה צְלוֹתִיָּה לְבַר, וְכֹלָא
מְכַרְיִזֵי עֲלִיָּה לְבִישׁ. וְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא קְרִי עֲלִיָּה כִּי תִבְאוּ
לְרֵאוֹת פָּנֶי, עכ"ל. וְלִכּוֹן רָאָה צוּרֵר מְרוֹן הַרִי"ח הַטוֹב זִי"ע
לְתַקּוֹן תְּפִילָּה מִיּוֹחֶדֶת זֹאת, לְמַעַן הַצִּילָנוּ.

רְעוּתְךָ וְלִסְדֵּרָא כִּלְא בְּדָקָא יֵאוּת.

רצונך ולסדר הכל כמו שראוי ורצוי

וְאִם עַל גַּב דְּלִית אַנְן יְדַעִין לְשׁוּאָה

ואם על גב דלית אנן יודעים להשוות

רְעוּתָא וְלִבָּא לְתַקְנָא כִּלְא, יְהֵא

את הרצון והלב לתקן הכל, יהיה

רְעוּא קַמְךָ דְּתִתְרַעֵי בְּמַלְיִן וְצִלּוּתָא

רצון לפניך שתתחפץ בממלים ובתפלה

דִּילָן, לְתַקְנָא תַקּוּנָא דְלַעֲלָא בְּדָקָא

שלנו לתקן תקון העליון כמו

יֵאוּת, וְלַהּוּוּ הַיְכָלִין עֲלָאִין וְרוּחִין

הרצוי והטוב, ולהיות ההכלים העליונים והרוחים

עֲלָאִין עֵילִי הַיְכָלָא בְּהַיְכָלָא וְרוּחָא

העליונים, עולים היכל בהיכל ורוח

בְּרוּחָא, עַד דְּמִתְחַבְּרִין בְּרוּכְתִּיהוּ

ברוח עד שיהיו מתחברים במקומם

בְּדַקָּא	חַוֵּי,	שִׁיפֵא	בְּשִׁיפֵא.
פְּרָאוּי,		חֶלֶק	בְּחֶלֶק.
וְאַשְׁתְּלִימוֹ	דָּא	בְּדָא	וְאַתִּיחְדוּ
וְיִשְׁתַּלְמוּ	זָה	בְּזָה	וְיִתְחַבְרוּ
דָּא	בְּדָא.	עַד	דָּאֲנוּן
זָה	בְּזָה	עַד	שְׁיִהְיוּ
וְנִתְרִין	דָּא	בְּדָא.	וּבְדִין
וּמְאִירִים	זָה	בְּזָה.	וְאִזְ
עֲלָאָה	דְּכֻלָּא	אַתֵּיא	מְלַעֲלָא.
הָעֲלִינָה	שְׁמַחְיָה הַכֹּל	בָּאָה	מִלְמַעְלָה
וְנִתְרִיר	לוּן,	וְלַהּוּ	נְהִירִין
וּמְאִירָה	לְהֵם	וְיִהְיוּ	מְאִירִים
בוֹצִינִין	בְּשְׁלִימוֹ	בְּדַקָּא	חַוֵּי,
הַמְאֹרוֹת	בְּשְׁלֵמוֹת	כְּמוֹ	שְׂרָאוּי
דִּתְהוּא	נְהוֹרָא	עֲלָאָה	אַתְעֹרָ,
שְׁאוֹתוֹ	הָאוֹר	הָעֲלִיּוֹן	יִתְעוֹרֵר.

וְכֹלֵא אֲעִיל לְגַבִּי קִדְשׁ קִדְשִׁים [ג],
 והכל יעלה אצל קודש הקדשים,

וְאֶתְפָּרְכָא וְאֶתְמַלֵּיא כְּבִירָא דְמִיּוּן
 ויתברך ויתמלא כבאר מים חיים

נִבְעִין וְלֹא פִסְקִין, וְכִלְהוּ מֵתְפָּרְכִין
 הנובעים ולא פוסקים וכלם מתברכים

לְעֵלָא וְתַתָּא. וְהֵהוּא דְלֹא אֶתִידַע
 למעלה ולמטה ואין סוף ברוך הוא שלא נודע

וְלֹא אֲעִיל בְּחֻשְׁבְּנָא, רַעוּתָא דְלֹא
 ולא עולה בחשבון, רעותא שלא

אֶתְפָּס לְעֵלְמִין, בְּסִים לְגוּ לְגוּ
 משג בכל העולמות, משמח ומחיה בפנים פנימיותם

בְּגוּיָהוּ, וְלֹא אֶתִידַע הֵהוּא רַעוּתָא
 בתוכם, ולא נודע אותו הרצון וגם

ג. דְּכָל הַתְּפִלוֹת עוֹלוֹת לְקִדְשׁ הַקְּדָשִׁים הָעֲלִיּוֹן וְדָרָךְ שֵׁם עוֹלוֹת אֶצֶל הַמַּלְאָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְכִמוֹ

וְלֹא אֶתְפֶּס לְמַנְדֵּעַ. וּבְדִין כֹּלֵא

לא אֶפְשֶׁר לִידַע וּלְהַשִּׁיגוֹ וְעַתָּה הַכֹּל נִקְשֶׁר

רְעוּתָא חֲדָא עַד אֵין סוּף,

בְּרָצוֹן אֶחָד עַד אֵין סוּף

וּכְלֵא אֵיהּוּ בְּשִׁלְיָמוֹ מְלִתְתָא וּמְנוֹ

וְהַכֹּל הוּא בְּשִׁלְמוֹת וּבְאַחָדוֹת מְלַמְטָה וּמְפַנִּימִיּוֹת

לְגוֹ, עַד דְּאֶתְעָבִיד כֹּלֵא חַד,

פְּנִימִיּוֹתָם עַד שְׁנַעֲשֶׂה הַכֹּל אֶחָד

וְאֶתְמַלִּיא כֹּלֵא וְאֶשְׁתְּלִים כֹּלֵא,

וְיִתְמַלֵּא הַכֹּל וְיִשְׁלַם הַכֹּל,

וְאֶתְנַהִיר וְאֶתְתַּפֶּס כֹּלֵא בְּדִקְא

וְיֵאִיר וְיִשְׁמַח וְיַחֲיֶה הַכֹּל כְּפִי

יְאִוֵּת:

הַטּוֹב וְהַרְצוּי.

שְׁפָתוֹב בְּזוּהַר הַקְּדוּשׁ (בְּתַחֲלַת פְּרִשְׁת וַיְקַהֵל) ד"ה "וְאֵינֹנוּ
נִשְׁמַתִּין דְּצַדִּיקָא".

רְבוֹן עֲלֵמָא, יְהֵא רְעוּתְךָ^[ד] עִם עַמְךָ

רבון העולם, יהא רצונך עם עמך

יִשְׂרָאֵל לְעֵלָם, וּפְרָקוֹן יְמִינְךָ אֲחֹזִי

ישראל לעולם, ופדות ימינך תראה ותגלה

לְעַמְךָ בְּבֵית מְקוֹדְשְׁךָ, וְלֹא מְטוּיֵי לְנָא

לעמך בבית מקדשך ולהביא לנו

מְטוּב נְהוּרְךָ, וְלִקְבֻלָּא צְלוֹתְנָא

מטוב אורך והשפעתך ותקבל תפלתנו

בְּרַחֲמֵי. יְהֵא רְעוּא קַמְךָ, דְּתַהוּי

ברחמים, יהי רצון מלפניך שתהיה

סְעִיד וְסַמִּיד לָנוּ, דְּנִימָא מְלִין בְּאַרְח

עוזר וסומך לנו, שנאמר מלים בדרך

מִיִּשְׂרָאֵל, בְּתַקוּנָא דְלְעֵלָא, בְּתַקוּנֵינוּ

הישר בתקוונא דלעלא בתקונו

ד. הרצון העליון הוא הארת פנים להטיב עם ישראל

וּמִטְרוֹנִיתָא	קְדִישָׁא	דְּמִלְכָא
וְהַשְׂכִּינָה	הַקְדוּשָׁה	שֶׁל הַמֶּלֶךְ
יְחֻדָּא	וְלַמְעַבְדַּד	קְדִישָׁא [ה]
שְׁלָמַם	וְלַעֲשׂוֹת	הַקְדוּשָׁה
דְּכָל	לְהֵיחֵי	לְאִשְׁלָפָא
שְׁמַחְיָה -	לְאוֹתָהּ	לְהַמְשִׁיךְ
סוּפָא	לְדַרְגָּא	חַיִּי
סוּף	עַד	אֶת הַכֹּל
דְּתַהוּי	בְּגִין	דְּרַגְיִין
שְׁתַּהֲיָה	כְּדִי	הַמַּעֲלוֹת
בְּכָלְא	מִשְׁתַּבְּחָא	תְּהִיא
בְּכָל	נִמְצָאת	אוֹתָהּ
עֲלָא	דְּתָא	וּמִתְּפִשְׁטָא
הַעֲלוּנִים	שְׁהֲרִי	וּמִמְלַאת

כְּנָאמְר: "יָאֵר ה' פָּנָיו אֵלֵינוּ". ה. לְיַחְדָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא וְשַׂכְיָנְתָּיהּ.

נְשַׁמְתָּא

הַנְּשִׁמָּה

בְּתֵהִיא

בְּאוֹתָהּ

תְּלִין

תְּלוּיִם

וְתֵתָא

וְהַתְּחִינִים

וּמְתַקְיָמִי בְּהַ:

וּמְתַקְיָמִים בְּכֻחָהּ.

רשימת התורמים המאושרים עזכו לבנות חלק מוהיכלי גן עדן, הו תעכון נשמתם בעולם הבא, תמורת תרומה על 1600 ₪ בעבור 10 סטים על הזוהר

הקדוש על 70 חלקים, כל חייד אתה רודף אחרי דירה בעולם הזה!

צא וחשוב, איזה דירה תהיה לך בגן עדן, לנצח נצחים רק כאן אפשר לקנות את הדירה בגן עדן!!!!

כל אחד יתרום כפי רצונו לבנות את העולם הבא שלו. זכור! היכלי גן עדן אפשר לבנות רק בעולם הזה! ולא כשמייעים

אין חנינם! סטרא אחרא היא בחינם! כל סט נוסף שאתה קונה, הוא עוד היכל בגן עדן לנצח נצחים.

המעוניין, להתקשר לטל: 0548-436784

לאחר קריאת הזוהר יאמר תפלה זו בכונת הלב:
 יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שְׁיִתְקַיֵּם בְּנוּ עִתָּהּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב
 "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדַי כְּפִיתִיךָ לְנִטְע
 שְׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ", לְהַעֲלוֹת לְרוּחַם וּלְתַנְנָן
 הַרְיוּסוֹת וְחַרְבוֹת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה לְקִשּׁוּמ
 וּפּוֹרְפּוּרָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל מְכוּנוֹ יֵשֵׁב
 לְתַחְזוּר עֲמָרָה לְיוֹשְׁנָה וְקַיִם בְּנוּ מְהֵרָה
 מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר
 הַחֲמָה וְאוֹר הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבַעֲתַיִם כְּאוֹר
 שְׁבַעֲתַיִם הַיָּמִים". וְזִכּוֹת הַרְשָׁב"י הַקְּדוּשׁ וּבְנוּ
 רַבֵּי אֱלֵעָזָר, וְיִזְתֶּם בֶּן עֲזִיחֵי, יַעֲמוּד לָנוּ
 לְתַנְנָן הָעוֹלָם מִיּוֹם שְׁנַבְרָא עַד סוּפּוֹ כְּרְצוֹנוֹ
 וְכְרְצוֹן יִרְאוּ. וּבְזִכּוֹת הַיּוֹתֵנוּ עֲסוּקִים
 בְּחֻבְמָה הַזֹּאת, עַל יְדֵהּ תִּתְקַרֵּב הַגָּאֹלָה,
 וְיִשְׁעָתָהּ מְהֵרָה תִּצְמִיחַ, לְעֲלוּי שְׂכִינַת עֲזִיחֵי

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַמְּבַאֵר

בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וַיִּקְוִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתָנוּב
 "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹזֶר", וַיִּזְרַח עָלֵינוּ אֹזֶר יי,
 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד, אָמֵן
 נְצַח סְלָה וְעַד.

(נִפְסַח הַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ לְשׁוֹח"ק שֶׁל רַבֵּי חַיִּים וַיִּסְאַל זִיע"א)

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שְׁזַבְּיָתָנִי לְלִמּוּד וְלַחֲגוּת בְּסִפְר
 הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה וַיִּתְּרָה עֵילָאָה, וַזְּכוּת הַתְּנָאִים
 הַקְּדוֹשִׁים שְׁלַמְדָנוּ תּוֹרָתָם יַעֲמוּד לָנוּ
 וּלְזֶרְעֵנוּ וְנִזְכָּה לְהַבְּטַחַת הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָה נִט,
 כ-בא) וְכֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבִי פִשְׁעַ בְּיַעֲקֹב
 נְאֻם ה'. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִוְתָם אָמַר יְהוָה
 רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּפִיךָ
 לֹא יִמוּנְשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַךָ
 אָמַר ה' מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וַיִּתְקַנִּים בָּנוּ

הַנְּבוֹאָה (יְשַׁעְיָה נ"א, ט"ז) וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ
 וּבְצִל יְדֵי כְּפִיתֶיךָ לְנִמְעַ שְׁמַיִם וְלִיסַד אֲרֶץ
 וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אַתָּה. וּבְרַפְת מֹשֶׁה רַעֲיָא
 מְהִימְנָא תַתְּגַלָּה בְּמַהֲרָה דִּידָן, ה' בְּרַד יִנְחֵנוּ
 וְאִין עֲמוֹ אַל נְכַר, וְרֵאז עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְפָנֵינוּ
 וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ כְּאַמַּת כְּאֵמֹר לְצִיּוֹן
 מַלְךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן
 (סוּד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלַךְ רַחֲמָן רַחֵם
 עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדְּרָשׁ לָנוּ.
 שׁוּבָה אֵלֵינוּ וְעָלֵינוּ בְּחֶמְוִן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְל
 אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוּנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבִתְחִלָּה
 וְכוּנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְבוֹנֵנוּ. וְחֵרְאֵנוּ כְּבִנְיָנוּ
 וְשִׁמְחֵנוּ בְּתַקְוָנוּ. וְחֵשֶׁב שְׂכִינְתְךָ לְתוֹכוֹ,
 וְחֵשֶׁב בְּהַנִּים לְעַבְדֶּתְךָ וְלוֹזִיִּים לְדוֹכְכֵם

לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנֵוִיהֶם.
 וּמִלֵּאָה הָאָרֶץ דָּעָה אֶת ה' לִירְאָה וּלְאַהֲבָה
 אֶת שְׁמֹךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אָמֵן בֶּן יְהוִי
 רְצוֹן. (סי"ח)

קדיש על ישראל גסח ספרדי (ע"מ)

יְתַגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֹה רַבָּא. (אָמֵן) בְּעֶלְמָא
 דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלֵּךְ מַלְכוּתָהּ
 וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אָמֵן) בְּחַיִּיבוֹן
 וּבְיוֹמֵיבוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעִגְלָא
 וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן) יְהֵא שְׁמֹה
 רַבָּא מְבַרְךְ לְעָלַם וּלְעֵלְמֵי עֵלְמֵינָא יִתְבְּרַךְ
 וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
 וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֹה דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא.
 (אָמֵן) לְעֵלָא מִן כָּל בְּרַבְתָּא שׁוּרְתָא
 תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאֲמִירָן בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ:

אָמֵן: (אָמֵן) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵינוּ וְעַל
 תְּלַמְּדֵיהֶן וְעַל כָּל תְּלַמְּדֵי תַלְמִידֵיהֶן
 דְּעַסְקוּן בְּאוֹרֵיתָא קְדִישָׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא תְּרִין
 וְדִי בְּכָל אֶתְר וְאַתְר, יְהֵא לָנָא וְלַהוֹן וְלִבּוֹן
 חֲנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי מִן קָדָם מְאִרֵי שְׁמַיָּא
 וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא
 מִן שְׁמַיָּא, חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה
 וְיִשׁוּבָא וְרַפּוּאָה וְגְאֻלָּה וְסְלִיחָה וְכַפְּרָה, וְרוּחַ
 וְהַצְּלָה לָנוּ וְלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:
 (אָמֵן) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
 יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 וְאִמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן)

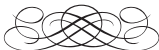
קדיש דרבנן - ג'סח ספרד (חסידי)

יְתִגְדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי
 בְּרָא בְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ.

וַיִּצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וַיִּקְרַב מִשִּׂיחָהּ. בְּחַיִּיבוֹן
 וּבְיוֹמֵיבוֹן וּבְחַיֵּי דָבָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעִגְלָא
 וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמַה רַבָּא
 מְבַרְךְ לְעֵלַם וּלְעֵלְמֵי עֲלֻמָּיָא: יִתְפַּרְךְ
 וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
 וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְחַלֵּל. שְׁמַה דְקוּדְשָׁא. בְּרִידָּהּ הוּא
 לְעֵלָא (בְּעִשְׂרֵי ת וּלְעֵלָא טַבְּל) מִן כָּל בְּרַבְתָּא
 וְשִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמְתָּא, דְאֲמִירָן
 בְּעֲלֻמָּא. וְאָמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵי וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל
 תַּלְמִידֵי תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל מֵאן דְּעִסְקוֹן
 בְּאַזְרֵיתָא דִּי בְּאַתְרָא תְּדִין וְדִי בְּכָל אַתְרָא
 וְאַתְרָא יְהֵא לְהוֹן וּלְבוֹן שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא
 וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי
 וּפּוֹרְקָנָא מִן קַדָּם אֲבוּהוֹן דִּי בְּשִׁמְיָא וְאַרְעָא

וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא
וְחַיִּים מוֹצִיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ:
אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ:
אָמֵן:

מחפשים תורם להדפיס אלף סטים של זוהר
של שבעים כרכים לחלק ל-70 אלף איש בחינם.
התורם משלם ישר לדפוס!

האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה
שיכולים לזכות בכסף קטן?

לפרטים: 0548436784

ספר סגלת פתח אליהו

בו יבאר:

א. על ידי אמירתה זוכים לכל
הברכות והשפעות טובות ישועות
ורפואות.

ב. השכר הגדול בעלמא הדין
ובעלמא דאתי.

ג. זמני עת רצון לאמרה.

ד. כאשר כל ישראל יאמרו "פתח
אליהו" נזכה שיבא אליהו ויבשר את
ביאת הגואל.

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי
נחל לכיש 24/8 בית שמש 0548436784
ניסן תשע"ב לפ"ק

— * הספר סגלת פתח אליהו * —

מִלְקֻט מִדְּבָרֵי חַז"ל - בְּבִלְי יְרוּשְׁלָמִי זֶהר הַקְּדוֹשׁ וְתַקּוּנִים,
וּמִסְפָּרֵי מוֹסֵר וּמִבְעֵלֵי קַבָּלָה, סְפָרֵי חֲסִידוּת, סְפָרֵי
הַלְכָה מְגִדוּלֵי הָאֲחֻרָנִים זַלְזָה, וְדְבָרֵיהֶם הַקְּדוֹשִׁים
חוֹצְבִים מְלַחְבוֹת אֵשׁ, מְלַהֲיָבִים נֶפֶשׁ הָאָדָם לְאַמִּירַת פֶּתַח
אֱלֹהֵי. דְּבָרִים הַעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם וּבְנֵי אָדָם
מְזַלְזָלִים בָּהֶם, וְאֵפִילוּ הַלּוֹמְדִים וְהִירָאִים מַחְמַת חֶסֶד
יִדְעָה. וְעַל יְדֵי סֵפֶר זֶה יִהְיֶה יָד הַכֹּל מִמְשֻׁמְשֵׁין בְּהֵן,
וַיִּזְכְּרוּ לְשִׁמּוֹר וּלְקִיָּם מֵאֲמָרָם ז"ל.

בו ימצאו רבנים, מגידי שיעור וראשי ישיבות, מלמדים
ומחנכים את הדרך אשר ילכו בה ואת המעשה אשר
יעשו. גם כל בני אדם ימצאו בו הדרך הנפלאה איך
להדריך את ביתם לתורה ויראת שמים.

המעין בספר זה בלתי ספק יקבל תועלת גדולה ונפלאה
בהתעוררות לאין ערוך להתאמץ ולהתחזק לקיים
מצוות הבורא ותברך שמו.

נסתיימה המלאכה ולא נשלמה תהילת לבורא ית"ש

תוכן הענינים

- א ממעלות העוסק באמירת פתח אליהו
- ד פתח דבר
- ה הקדמה לספר סגולת פתח אליהו
- ז ספר סגולת פתח אליהו
- ז תוכן תפילת אליהו הנביא
- יח מי תקן למאמר פתח אליהו
- יח כל גופי הקבלה תלויים בו
- יח לזכך הנפש
- יט סגולת למוד פתח אליהו
- יט כל האומרה מבטח שיחזר בתשובה
- כ יסוד כל בנין
- כ הצלחה לחן ולחסד
- כ מסגלת לי"ב סגולות נפלאות
- כא בכניסתו לבית המדרש - מסגלת לקבלת התפילה ...
- כא מסגל שיתקבל תפלתו
- בלי לימוד הזוהר ואמירת פתח אליהו אי אפשר

- כא** שתתקבל התפלות
כב יהפך הכל לטובה ויהיה מבני עליה
כג ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח
כד פתח אליהו היא מסדר התפלה
כה לפני התפלה בימים הנוראים
כז לקבע מקומו לתפלה בשעת אמירתה
כח ללומדה אחר אמירת תקון חצות
כט אחר אמירתה יאמר קדיש דרבנן
ל בזמן הפנוי וכדומה יאמרנה בעל פה
לא מתר לקוראה בלילה
לב לאומרה קודם הקדוש
לג אמירתה בסעודת מלוה מלכה מוצאי שבת קודש
לד סדר אמירתה במוצאי שבת קדש
לה לומר אותה גם בתוך סעודת המלוה מלכה
לו מסגל מאד לנפש לאומרה במוצאי שבת קודש - ובברית
לז מילה
לח לומר "פתח אליהו" בתשעה באב וכן בבית האבל
לט רח"ל

ל בראש השנה שחל בשבת לפני הקדוש

לא לומר אותה על שלחנו במוצאי יום הכפורים

לא לומר אותה במוצאי יום הכפורים

לא יאמר אותה ביום הכפורים בדמעות שלישי

לא ללמד אותה בשעת האכילה שצריך ללמד אז גם תורת הנסתר

לב ליל שבועות והושענא רבא - פתח אליהו לפני האדרא

לג נשים באמירת פתח אליהו

לד לומר אותה בעת ברכת אילנות

לה ספר גימטריאות פתח אליהו

לה רמזים וסודות

מי לה' אלי!

משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש וכן הספרים שכר ועונש ה"ח, הזוהר והערב רב י"ז חלקים, ובהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח).

האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות
הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן?
התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0548-436784

מַמְעֻלוֹת הָעוֹסֵק בְּאִמְרַת פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ
(וְלִמּוּד הַזֹּה"ק)

וּנְמַנָּה בְּקִצְרָה:

א. מְקַרֵּב גְּאֻלַּת יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. ב. מְבַטֵּל גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת. ג. זוֹכֶה לְטֹהַר וּלְקִדְּשׁ אֶת נַשְׁמָתוֹ שֶׁתֵּאִיר וְתִזְהַר בְּאוֹר נִפְלָא וּמִזְכָּכָה מְכַל סִיג וּפְגָם עַד שֶׁמִּרְפְּאָהּ לְגַמְרֵי. ד. מְרַחֵק מֵעֲצָמוֹ כֹּל הַמְקַטְרָגִים וַיֵּצֵר הָרַע. ה. יִשְׁמַר מִמְקָרִים רָעִים בְּעוֹלָם הָזֶה וּבְעוֹלָם הַבָּא. ו. יִנְצֵל מִתְאַוּוֹת רָעוֹת וּמַמְדוֹת רָעוֹת. ז. הֵרִי הוּא כְּהוֹגָה וּמְפָרֵשׁ אֶת הַשֵּׁם שֶׁיֵּשׁ בְּכַחוֹ לַעֲשׂוֹת נִסִּים. ח. יִזְכֶּה לְחַזוֹת בְּנֵעָם הַשֵּׁם. ט. נֶצֶל מִטְמָטוּם הַלֵּב, וְהוֹפֵךְ לֵב הָאָבֶן לְלֵב מְאִיר וּמְבִין. י. זוֹכֶה לְהִבִּין אֶת לְמוּדוֹ וּמִתְקַיֵּם בְּיָדוֹ. יא. מְסַגֵּל לְהַתְקַבֵּל תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל.

"כִּדְאִי הוּא רַבִּי שֶׁמְעוֹן לְסַמֵּךְ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחָק",
שֶׁבְּזָכוֹת שְׁלוֹמֵי־דַיִם בְּסִפְרוֹ שֶׁל הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי
שֶׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאִי זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן, נִוְשַׁע בְּכָל
הַנְּצָרָה לָנוּ.

ב ~~~~~ מַמְעָלוֹת הָעוֹסֵק בְּאִמִּירַת פְּתַח אֵלֵיהֶוּ

"כְּדָאֵי הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסַמָּךְ עָלְיוּ בְּשַׁעַת הַדְּחֵק",
- הַדְּחֵק"ק נוֹטְרִיקוֹן: ה'הוֹגִים דְּבְרֵי חֵק, כְּלוּמַר
שְׁלוּמֵי הַזוּהַר הַקְּדוֹשׁ תוֹרְתוֹ שֶׁל הַרְשָׁב"י זַ"ע חֵק
וְלֹא יַעֲבוֹר דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ, בְּנֹדָאֵי יְכוּלִים לְהַשְׁעֵן עָלְיוּ
שְׁיִלְמַד עֲלֵיהֶם זְכוּת בְּשָׁמַיִם וַיִּנְצְלוּ בְּזְכוּתוֹ.

וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַּע שְׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, רֵאשִׁי
תְּבוֹת רְשָׁב"י, שֶׁהָעוֹסֵק בְּתוֹרְתוֹ יִזְכֶּה בְּסִיעֵתָא דְשָׁמַיָא
לְשַׁפַּע רַב רוּחָנִי וְגִשְׁמֵי.

הַרְעִיא מְהִימָנָא מְצִיָּה אוֹתָנוּ לְלַמּוֹד זוּהַר הַקְּדוֹשׁ
דְּוָקָא, שְׁתוֹרַת הַרְשָׁב"י מֵאִיר עַד סוֹף הַדּוֹרוֹת, וְצָרִיךְ
לְלַמּוֹד וְלֹא לְתַתּ מְנוּחָה לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד
שְׁיִגְאָלְנוּ (זוּהַר פְּנֹחַס רִיט). דַּע שְׁמֵי שְׁנַשְׁמָתוֹ טְהוֹרָה
וְזַכָּה, מְשִׁתוּקֵק לְלַמּוֹד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה (רַבִּי יְהוּדָה פְּתִיבָא).

אֵלוּ שְׁלוּמֵי זֶהר... יִנְצְלוּ מֵהַמְּבוּל וּמִמְלַחְמַת גּוֹג
וּמִגּוֹג כְּמוֹ בְּתִבְתַּת נַח (תִּיקוּנֵי זו"ח ע"ב ע"ד, זֶהר נְשֵׂא).
נְצוּלִים מְכָל פְּגָעִים רָעִים. (תְּקִי"ז, כְּגוֹן הַיֵּרֶק). זוֹכִים
לְהַשְׁבִּיחַת הַקְּטְרוּגִים, מְבַטְלִים אֶת הַקְּלָפוֹת וּמְבִיאִים
אֶת הַמְּשִׁיחַ (הַגְר"א-אָבֹן שְׁלֵמָה, חֶסֶד לְאַבְרָהָם, דָּגַל מַתְנֵה
אֶפְרַיִם שְׁמִינִי) מְטַהֵר וּמְקַדֵּשׁ הַנְּפֶשֶׁת. (פְּלֵא יוֹעֵץ).
מְקַרְבִּים אֶת הַגְּאֻלָּה וְעוֹשִׂים נַחַת רוּחַ גָּדוֹל לְיוֹצְרָם

מִמְעַלּוֹת הָעוֹסֵק בְּאִמִּירַת פֶּתַח אֱלֹהֵיהוּ ~~~~~ ג

(מק"מ לתיקו"ז). **בְּחֹל:** - שְׁעָה אַחַת כְּמוֹ שָׁנָה שְׁלִימָה. **בְּשִׁמְחָה:** - אֶלֶף שָׁנָה, וּבְצַעַר: - מֵאָה אֶלֶף שָׁנָה. **וּבִכְתָּל הַמַּעֲרָבִי:** פִּי עֶשֶׂר - מְלִיוֹן שָׁנָה תוֹרָה. **בְּשִׁבְת:** - מְקַבְּלִים שָׂכָר עַל שְׁעָה אַחַת אֶלֶף שָׁנָה תוֹרָה. **בְּשִׁמְחָה:** - מְלִיוֹן שָׁנָה. **וּבְצַעַר:** - מֵאָה מְלִיוֹן שָׁנָה תוֹרָה. **וּבִכְתָּל הַמַּעֲרָבִי:** פִּי עֶשֶׂר - מְלִיאָרְד שָׁנָה תוֹרָה (אֶבֶת דָּרְבִי נְתַן פ"ג, אֲוֶרְחוֹת צְדִיקִים שֶׁעַר הַשְּׂמִיחָה, הַר"ח טוֹב, בְּאַבָּא סְאֵלִי זִיע"א). הֵם בְּלִבְד זֹכִים שְׁתַּפְּלוּתֵיהֶם נִשְׁמָעוֹת וּמְתַקְבְּלוֹת (ר"י אַבּוּחֶצִירָא, "בְּגִדֵי הַשָּׂרְד"). רַק הֵם נִקְרָאִים עוֹבְדֵי ה' לְשֵׁם שְׁמִים, שֶׁלֹּא עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶס. וְזֹכִים לְקַבֵּל פְּנֵי שְׂכִינָה, וּמְרֹאֲאֵי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ (ר"א אֲזוּלָאֵי, פְּרָקִי אֲבוֹת). **הַמְּשִׁיחַ כְּשִׁיבּוֹא יֹאמֵר עֲלֵיהֶם: "בְּזָכוֹתַךְ הִגַּעְתִּי! לָךְ יֵשׁ חֶלֶק בְּגִאֲלַת הָעָם!"** מִי יִתֵּן וְהִיא שְׁיִתְחִילוּ לְלַמֵּד עִם הַצֶּאֱן קְדוֹשִׁים אֶת הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ... וּבְיַדָּאֵי זֹכִים לְגִאֲלָה בְּקָרוֹב בְּלֵי חֻבְלֵי מְשִׁיחַ. (סְגֻלַּת יִשְׂרָאֵל מַעֲרַכַת ז'). לוֹ עֲמִי שׁוֹמְעַ לִי שְׁיִלְמְדוּ עִם יְלָדִים זֹהֵר הַקְּדוֹשׁ (קְאִמְאֶרְנָא). זְקֻנִים עִם נְעָרִים (בְּן אִישׁ ח').

פֶּתַח דְּבַר

בְּיָמִים קָשִׁים אֱלוֹ הָעוֹבְרִים עַל כָּלל יִשְׂרָאֵל
הַשָּׁם יִצְיָלְנוּ וְאִין אִישׁ יוֹדֵעַ מַה יֵּלֵד יוֹם, וְרַבִּים
שׁוֹאֲלִים וּמְבַקְשִׁים עֲצָה וְתוֹשֵׁיה בְּמַה לְעוֹרֵר
רַחֲמֵי שָׁמַיִם וּלְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת ה"י. **בּוֹדְאֵי
צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק וּלְלַמֵּד בְּדַבְרֵי קִדְשׁוֹ שֶׁל הַתְּנַא
הָאֱלֹהִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א, הַמְּבַטִּיחַ
שֶׁבְזָכוֹת הַקְּרִיאָה בְּסִפְרֵי הַזֶּה"ק נִצָּא מִן הַגְּלוּת
בְּרַחֲמִים,** (אף ללא הַבְנָה כָּלל כִּידוּעַ מִדְּבַרֵי רַבּוֹתֵינוּ).
וְכֹדָאֵי הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסַמְךָ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחַק.
וְרוֹאִים מִזֶּה בְּעֵלִיל שָׁרַק בְּזָכוֹת הַקְּרִיאָה וְהַלְמוּד
בְּסִפְרֵי הַזֶּה"ק מְבַטֵּחַ לָנוּ שֶׁנִּזְכָּה וְנִגָּאֵל בְּרַחֲמִים
בְּלֹא צָרוֹת וְיִסּוּרִים רַח"ל. וּבִפְרָט בְּיָמִים הַלְלוּ יָמֵי
הַרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת שֶׁכִּידוּעַ שֶׁהַזְּמַן מְסַגֵּל עֵת
רְצוֹן לְעוֹרֵר וְלְהִתְעוֹרֵר בְּאַמִּירַת תְּקוּנֵי הַזֶּהר, וְלִכְל
הַפְּחוֹת לֹמֵר תְּפִילַת הַזֶּהר הַנִּמְצָא בְּתְקוּנֵי הַזֶּהר
הַמְּכֻנָּה "פֶּתַח אֱלֹהֵי זְכוֹר לְטוֹב".

וּבְהַקְדַּמַת עֵץ חַיִּים לְמַהֲרַח"ו ז"ל כָּתַב בְּשֵׁם
הָאֲר"י ז"ל, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ מִצְוֶה וּשְׂמַחָה

הקדמה לספר סגלת פתח אליהו ~~~~~ ה

גדולה לפני הקב"ה שיתגלה החכמה הזאת
שבזכותו יבוא משיח. וכמה מאמרים בזהר מורים
על זה כו'. - וכל אחד ואחד צריך להשתדל מידי
יום ללמד ולקרא בזהר הקדוש להצלחת כלל
ישראל ולקירוב הגאולה במהרה בימינו אמן.

הקדמה לספר סגלת פתח אליהו

"אמרו ה'תפלה [פתח אליהו] ו'יתקבלו
ה'תפלות יחד שבטי ישראל, ובזה ודאי יזכו כל
ישראל לגאולה שלמה, כדאיתא ב'ירושלמי
שאליהו הנביא גדול שבנביאים היה, (ערובין פ"ה).
ובודאי יושב ושומע תהלות ישראל לגאול אותנו
במהרה, כדרך כל מוצאי שבתות לכתב
זכיותיהם של ישראל.

מרגלית יקרה, אוצר קדוש ונעלה, העניק השם
יתברך ברב חסדו לעמנו עם סגלה, והוא ספר
הזהר הקדוש, שנתחבר בקדשה עליונה על ידי
התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן

ו ~~~~~ הקדמה לספר סגלת פתח אליהו

עלינו אמן. ובזכות הקריאה והלמוד בספר הזהר הקדוש מבטח לנו שנזכה ונגאל ברחמים ללא צרות ויסורים רחמנא ליצלן. דבר זה מבאר בספר הזהר הקדוש עצמו, מפי קדשו של משה רבנו עליו השלום "הרעיא מהימנא", אשר היה נגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולחבריו במעמד מלא הוד, ומגלה להם סתרי תורה מישיבה של מעלה.

וכך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זכותו יגן עלינו אמן בזהר הקדוש פרשת נשא, "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

באור הדברים: בזכות החבור שלך, ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!

ואף משמים הסכימו לך! בספר תקוני הזהר מבאר, שבשעה שאלהו הנביא זכור לטוב נגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולחבריא קדישא שעמו, ולמד עמהם סתרי תורה בענין תקוני נשמות, יצאה בת קול משמים ואמרה להם: "כמה רב כחו

הקדמה לספר סגלת פתח אליהו ~~~~~ 2

וקדשתו של רבי שמעון בר יוחאי בעולם", ואחר
כך הוסיפה ואמרה נבואה בזו הלשון: "וכמה בני
נשא לתתא ותפרנסון מהאי חבורא דילך כד
יתגלו לתתא בדרא בתרא בתרא בסוף יומיא, ובגינה,
'וקראתם דרור בארץ'".

באור הדברים: כמה בני אדם למטה
תפרנסון מזה החבור שלך כאשר יתגלה למטה
בדור האחרון בסוף הימים, ובזכותו יתקיים
הפסוק "וקראתם דרור בארץ" - המרמז על
הגאולה השלמה.

ובפרי עץ חיים (בשער חג השבועות פרק א' בהגהת
מורינו הרב יעקב צמח בשם המהרח"ו) נאמר, שבלילות
שביעי של פסח, וחג השבועות, וליל הושענא
רבה, מצוה לפרש ולגלות עומק החכמה, לפי
שבאלו הימים הזמן גרמא והוא זמן מוכן לסודות
וראוי לפרשם אז*.

~~~~~ ❁ ~~~~~
א. והרמ"ק כתב כמו כן, כל אחר חצות לילה וביום
השבת וימים טובים מסגלים להשכיל בחכמת הקבלה.

ח ~~~~~ הקדמה לספר סגלת פתח אליהו

ובפרט על קברו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע, שידועה הסגלה הגדולה לקרא האדרות על קברו אשר בזה שפתותיו דובבות להמשיך עלינו השפע העליון, וכמאמר חז"ל (יבמות צז): דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקברי. ולפי

ובספר אור צדיקים (כ"ב, כח-ל) כתב שעסק חכמת הקבלה הצלחתה בערבי שבתות אחר חצות ובחג הסכות בתוך הסכה, ובחג השבועות.

ב. פוק חזי מי הוא בעל המימרא הרשב"י זי"ע! - והיאך הבאים לצינו הקדוש לא מקימים את דבריו הקדושים ללמוד את תורתו "הזוהר הקדוש", והרי זה מרפסין אגרי.

ג. וכתוב בזוה"ק: תלת דרגין אינון מתקשרין דא בדא, קודשא בריך הוא אורייתא וישראל, וכו' (ח"ג עג). והלומד בתורת הרשב"י מעורר התדבקות בנשמת התנא האלוקי, וכאשר מוציא האדם מפיו דברים, הנה הבל פיו עולה למעלה ועושה רושם, ובדאי כשלומד בתורת הרשב"י ע"ה, פועל למעלה התעוררות ושמחה

הקדמה לספר סגלת פתח אליהו ~~~~~ ט

זה, הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו (הגאון מהרח"א איסטרוולסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח כג:).

וכן האדמו"ר מסדיגורה זי"ע, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, ו"הספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק". (וכן כתב בספר תורה וחיים מערכת ס' אות רי"ז, לרבי חיים פלאגי זי"ע).

~~~~~ ❁ ~~~~~
לנשמת רשב"י וחבריו, והרי הוא כאילו ממש משתתף עמם והרי הוא מבני היכלא דמהימנותא ויזכה גם לעתיד לבוא להשתתף ולראות בשמחתו של הרשב"י, שהוא שרש נשמתם של ישראל כענין משה רבינו ע"ה, והרי שמחתו של רשב"י היא שמחת כלל ישראל. (ועי' מאורות הזוהר דף ק-קא).

ד. בספר חסידים סימן תקנ"ט: וז"ל: כל צדיק שמפרש דברי צדיק אחר, כשמת, יוצא התנא כנגדו ומקבלו בסבר פנים יפות, והולך עמו לבקש מן המלאכים להקל

י ~~~~~ הקדמה לספר סגלת פתח אליהו

עליו, ומעמידו לפני הקב"ה לדבר עליו טובות. ושם באות רכ"ד: וכל האומר שמועה מפיהם, הם מתפללים עליו שם ומליצים טובה עליו. וכמו שכתוב בספרים הקדושים, ספור נורא **מהמהרש"ל** זצ"ל, שהיה לו מוכיח, ופעם בא מאחר לבית המדרש להתפלל מעריב ולא היה כבר מנין, והתפלל ביחידות, ובדרך כלל המוכיח היה צריך לומר לו מוסר, והפעם לא אמר לו, ושאל אותו המהרש"ל, למה לא אמרת לי מוסר. ענה לו, שראיתי שני זקנים שבאו אתך להתפלל מעריב, לכן לא אמרתי כלום. אמר לו המהרש"ל, **ששני זקנים האלו היו הרבנו תם והר"י בעלי התוספות, והיות והייתי טרוד מאד לתרץ הקשיא של רבנו תם על הר"י, לכן באתי מאחר, ובאו ללוות אותי, ואם זכית לראות אותם, אז אתה כבר לא יכול להיות המוכיח שלי.**

ובמגיד משרים (פרשת ויקהל) ומה שפלפלת אתמול על דברי הרמב"ם דברי אמת הם, הרמב"ם שמוח בך, ונרדת לסוף דעתו, כשתפטר מן העולם הרמב"ם ז"ל, **יצא לקראתך, כיון שתוצת ההלכה כמותו, גם עכשו מלמד עליך זכות.**

בספר מגני שלמה (של הגה"ק רבי יהושע מקרקא זצ"ל), שם טרח לישיב כל קשיות התוספות על רש"י, נכד המחבר כותב בהקדמה, שהגאון המחבר אמר לפני תלמידיו,

הַקְדָּמָה לְסֵפֶר סִגְלַת פְּתַח אֱלֹהֵינוּ ~~~~~ יא

העולה מהדברים דבכל מקום שלומד תורת הרשב"י הרי הוא כאילו נמצא אצל ציונו הקדוש, והעולים הזוכים להשתטח באתרא קדישא מירון, בוודאי שחובה קדושה ללמוד את תורת הרשב"י אצל ציונו יותר מכל לימוד אחר, ובזה מתקשר לנשמת הרשב"י, ועל ידי כן תפלתו עושה רושם, וכמו שאמר דוד המלך ע"ה "אגורה באהלך עולמים"... ובודאי יכיר לו הרשב"י טובה על כך. (ועין מאורות הזוהר פ"ו). וכן כל בית ישראל ההולכים להתפלל בכתל המערבי מקום השכינה

~~~~~ ❁ ~~~~~
כְּאֶשֶׁר בָּא אֵלָיו בְּחֵלוֹם בְּשִׁמְחָה גְדוֹלָה וְאָמַר לוֹ, בְּשִׁבְלִי שְׂאֲתָה טוֹרַח לְהַצִּיל אוֹתִי מִפִּי הָאֲרִיֹּת הַגְּבוּרִים הַחֲרִיפִים בְּעָלֵי הַתּוֹסְפוֹת, אֲנִי אֶתִּינָא לְקַבְּלָךְ בְּעוֹלָם הַבָּא עִם תְּלַמִּידִי, וְכֵן הָיָה, שְׂבִיּוֹם פְּטִירָתוֹ, חֲצִי שְׁעָה קוֹדֵם שְׂכָבָה נֵר יִשְׂרָאֵל, הָיוּ אֶצְלוֹ כָּל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמַר לָהֶם, תִּנּוּ מְקוֹם לְרַבְּנּוּ מְאֹר יִשְׂרָאֵל, רַבְּנּוּ שְׁלֵמָה יִצְחָקִי שְׂבָא אֵלַי עִם כָּל קְדוּשָׁיו עִמוֹ, וְקַבֵּל אוֹתִי בְּשִׁמְחָה לְהִרְאוֹת לִי אֶת דְּרֹךְ עֵץ הַחַיִּים, בְּאֶשֶׁר עֲמַדְתִּי לִימִינוֹ תְּמִיד לְתַרְץ מְעָלְיוֹ קוֹשִׁיִּית בְּעָלֵי הַתּוֹסְפוֹת.

יב ~~~~~ הקדמה לספר סגלת פתח אליהו

הקדושה שהובטחנו שלא זזה משם לעולם, לבד
מה שמתפללים שם ושופכים תחנה באמירת
מזמורי תהילים לעורר זכות "דוד המלך ע"ה
נעים זמירות ישראל", צריכים ללמוד זוהר
הקדוש כדי לעורר זכות הרשב"י זי"ע שבזכות
תורתו נגאל, כהבטחת הרע"א מהימנא, וכידוע
ממרו קדוש ישראל הבבא סאלי זי"ע שנסע מיחד
לירושלים עיה"ק כדי ללמוד זזה"ק, ואמר שלמוד
זזה"ק בירושלים דף אחד כמו עשרה דפים בשאר
מקומות בארץ ישראל. ועל פן אחינו חוסו על
צער השכינה הקדושה, ובודאי השם יתברך חפץ
לגאלנו, ובאמירת פתח אליהו הנביא זכור לטוב,
נעורר אהבת דודים להשראת השכינה בכל כרם
בית ישראל בגאולה השלימה בקרוב בימינו.

אחינו כל בית ישראל - הביאו ברכה אל ביתכם
ובכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י -
ובודאי הרשב"י זי"ע יכיר לכם טובה ותושפעו

❁ ~~~~~ ❁
ה. כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב) וזה לשונו: פרשו
רבתינו ז"ל שכל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה

הקדמה לספר סגלת פתח אליהו ~~~~~ יג

משמו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר ויש לו הנאה ונחת רוח כשונה יין קונדיטון, כמו שכתוב בירושלמי מסכת שקלים, ... כתוב בספרים שפעם אחת היה שמד ונגלה מוהר"מ אלשיך ז"ל בהקין, והציל לאחד מתוך ההפכה, מפני סבה שהיה לומד בספרו בתמידות, עכ"ל.

אמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב - צז ע"א): ...אזל רבי אלעזר אמר לשמעתא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה באהלך עולמים"? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעולם הזה. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה - שפתותיו דובבות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא: מאי קראה? "וחפד כיון הטוב הולך לדודי למישורים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפהם בעולם הזה שפתותיהם דובבות בקבר, ע"כ. ופירוש על זה בספר יערות דבש,

יד ~~~~~ הקדמה לספר סגלת פתח אליהו

(חלק שני - דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, עומדת שם, וכך שפיר אמרינן דר בב' עולמות, בעולם הנצחי ובזה העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון - דרוש טז).

ובספר תורה וחיים להרי"ח הטוב זי"ע (מערכת חית), כתב: אם אומרים חדושים של תלמיד חכם שפבר בעולם העליון, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו מקום כמבאר בזהר הקדוש (חלק ג' פרשת פנחס דף ר"כ ע"א), וזה לשונו: שָׁמְעוּ חַד קְלָא דְהוּא אָמַר, פְּנוּן אַתְר פְּנוּן אַתְר לְרַבִּי פְּנַחֵס בֶּן יֵאִיר, דְּאִיהוּ גַבִּיכּוּ, דְּתַנִּינֵן דְּכָל אַתְר דְּצַדִּיקָא אַתְחַדֵּשׁ בֵּיה מְלֵי דְאֹרִייתָא, כַּד אִיהוּ בְּהוּא עֲלֵמָא, פְּקִיד לְהוּא אַתְר וְאִתִּי לִיה לְגַבִּיה, וְכָל שָׁפֵן כַּד שְׂרָאן בְּגוּיָה צַדִּיקָא אַתְרֵנִין, לְחַדְתָּא בְּהוּא אַתְר דְּאֹמְרִין מְלֵי דְאֹרִייתָא, כְּגוֹנָא דָּא דְהוּא אִתִּי רַבִּי פְּנַחֵס בֶּן יֵאִיר לְמַפְקֵד לְאַתְרֵיה, וְאַשְׁכַּח אֲלֵין צַדִּיקָא מְחַדְתִּין מְלֵין דְּאֹרִייתָא, וְאַתְחַדֵּשׁ כְּמַלְקָדְמִין הוּא מְלָה דְרַבִּי פְּנַחֵס בֶּן יֵאִיר קָמִיה.

תרגום הזהר: שָׁמְעוּ קוֹל אֶחָד שֶׁהָיָה אוֹמֵר פְּנוּ מְקוֹם לְרַבִּי פְּנַחֵס בֶּן יֵאִיר, שֶׁהוּא בָּא אֶצְלָנוּ, שֶׁלְמַדְנוּ, דְּבַכָּל

הקדמה לספר סגלת פתח אליהו ~~~~~ טו

מקום שהצדיק חדש בו דברי תורה, כשהוא בעולם ההוא [העליון] **פוקד לאותו מקום [בעולם הזה] ובא אליו**, וכל שכן ששורין בו צדיקים אחרים לקדש אותו מקום, ולומדים שם תורה, כעין זה הנה בא רבי פנחס בן יאיר לפקד מקומו, ומצא אלו הצדיקים מחדשין דברי תורה ונתחדש אותו דבר תורה שאמר מלפנים, רבי פנחס בן יאיר, עתה מתחדש לפניו כאן.

א) על ידי הפצת ספריו זוכה לישוב במחצתו בעולם הבא: המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתים, לא היו לומדים בו. - ב. והנה אמרו חז"ל במסכת יבמות (דף צ"ו ע"ב) שפיתותיו דובבות וכו' כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו. (הגאון מהר"א איסטרוולסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב).

ב) הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק: בחלום וכו' עין שם, ונא לעין בהסכמת הגה"צ מורנו יוסף חיים וזונפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר "צדקה ומשפט",

טז ~~~~~ הקדמה לספר סגלת פתח אליהו

ממקור הברכות, שפידוע שהזהר הקדוש מגן ומציל מפל הצרות ומונע פגועים ואסונות - ובפרט בדור האחרון הזה שמצפים כבר בכליון עינים לגאולה השלמה - וכבר הבטיח הרעיָא מהימנא: "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" אשר על כן אחינו הטוהרים חושו והצילו את עם ישראל להדבק באמירת התפלה הקדושה "פתח אליהו", ובודאי המשיח ואליהו והרשב"י, ימליצו טוב במרומים, על כל הלומדים ואומרים פתח אליהו, ונושע תשועת עולמים כלנו מצפים ליה, אנו ליה, וליה עינינו" בב"א.

~~~~~ ❁ ~~~~~
אודות הוצאה לאור. (ראה עוד מהר"ח פלאגי זצ"ל בספרו
"תורה וחיים", מ"ע ס' אות רי"ז).

סֵפֶר

סִגְלַת פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ

תִּכְוֵן תַּפִּילַת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא

תַּפִּילַת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב: זֶהוּ מֵאָמַר
אֱלֹהֵינוּ אֶל הַרְשָׁבִי וַחֲבָרִיו, וְהִנֵּה אֱלֹהֵינוּ
ז"ל כּוֹן לְבָאֵר בְּמֵאָמַר זֶה בְּקִצּוֹר נִמְרָץ וּבְמִלּוֹת
נִרְמְזוֹת רַוב גּוֹפֵי הַחֲכֻמָּה הָאֱלֹקוֹת וּבְאֵר עֶקֶר אֵין
סוֹף בְּאֶחָדוֹתוֹ הַפְּשׁוּט, וְעַנֵּן הָאֲצִילוֹת, וּדְרוֹשׁ
עֲצָמוֹת וְכֻלִּים, וְטַעַם הָאֲצִילוֹת וּמִנֵּן הַסְּפִירוֹת
וְהַכְּרַחֲתָם, וְכֻלׇּ זֶה בְּמִלִּיצָה נְכוֹנָה רַבַּת הָאֵיכוֹת
וּמַעַט הַפְּמּוֹת דְּבָרִים נְאוֹתִים, וּכְמִפִּי אָמַרְם
וּכְשִׁיעוֹר שׁוֹמְעֵיהֶם. אֱלֹהֵינוּ הִיָּה אוֹמֵר, וְרַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי עָלָיו הַשְּׁלוֹם וְרַבִּי יְהוּדָה וּשְׁאָר
חֲבָרֵיהֶם הַחֲשׁוּבִים עִם הַחֲסִידִים וְהַצְּדִיקִים שְׁבָגָן
עַדֵּן הָיוּ שׁוֹמְעִים.

(סֵפֶר הַפְּרָדֵס רְמוֹנִים לְהַרְמ"ק זי"ע זֶלַה"ה שְׁעַר הָעֲצָמוֹת ד' פֶּרֶק ה')

יה ~~~~~ סגלת פתח אליהו

מי תקן למאמר פתח אליהו

התיקוני זהר הוא שבעים תקונים שפרש רבי שמעון בן יוחאי בתבת בראשית, והתקון הראשון נאמר מאת אליהו הנביא, "פתח אליהו", עם הקדמה.

(זהר הרקיע הרב הקדוש רבי ירוחם ליינער מאיזביצא)

כל גופי הקבלה תלויים בו

וזה לשון הפרדים (שער ד' על המאמר פתח אליהו ז"ל):
הנה אליהו ז"ל פון לבאר במאמר הזהר
ובגופיה חכמה האלהית, ומאמר הזה פולל רוב
פנות החכמה, עכ"ל.

לזכר הנפש

בני! אם אתה רוצה לזכות לזכר את נפשך, הרגל
עצמך לומר בכל יום קדם התפלה תפלתו

סגֵלַת פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ ~~~~~ יט

שֶׁל אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא וְכָל גּוֹפֵי חֲכָמַת הַקְּבֵלָה תְּלוּיִין
וְנִמְצְאִין בָּהּ. (סוד ה')

סגֵלַת לְמוֹד פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ

וְלְמוֹד פְּתִיחַת אֱלֹהֵינוּ זְכוּר לְטוֹב הִיא מְסֻגֵּלַת
הַרְבֵּה לְבִרוּר נִיצוּצֵי קְדוּשָׁה, וְהַרְגִיל בָּהּ
טוֹב לוֹ לַעֲתִים שֶׁהוּא טְרוּד בָּהֶם, וּמָה גַם בְּשִׁבִיל
לִילוּת הַקִּיץ שְׁאוּכְלִים עַל הַגָּזוֹת דָּאֵי אֶפְשָׁר
לְלַמֵּד לְאוֹר הַנֵּר. (בֶּן אִישׁ חַי פֶּרֶשֶׁת בְּהַר בְּחֻקוֹת)

כָּל הָאוֹמְרָה מִבְּטָח שְׁיִחְזֹר בְּתִשׁוּבָה

וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ירוּשְׁלָמֵי עֲרוּבִין בְּפִרוּשׁ
קֶרֶבן הַעֲדָה, פֶּרֶק ה', הַלְכָה א'): אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא
גָּדוֹל שֶׁבְּנִבְיָאִים הִיָּה, וְעָמַד תְּמִיד לְפָנָי הַשְּׂכִינָה;
וְעַל כֵּן בְּאִמְרָךְ תְּפִלָּתוֹ, אֶתָּה פּוֹתַח אֶז אֶת שְׁעָרֵי
מַחֲךְ, לְהָאִיר בְּךָ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת הַבּוֹרָא
יְתַבְּרֶךְ, וְכָל הָאִמְרוֹ בְּכָל יוֹם, מִבְּטָח לוֹ שְׁיִחְזֹר
סוּף כָּל סוּף בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה. (סוד ה')

ב סגלת פתח אליהו

יסוד פל בנין

ומי ימלל ומי ישמיע קול סגלת פתיחת אליהו
הנביא קודם התפילה אשר ממנה נמצא יסוד
כל בנין. (ספר פסא אליהו בביאורה)

הצלחה לחן ולחסד

והיא גם מסגלת לכמה דברים, להצלחה, לחן
ולחסד וכו', כמבואר בספרים.
(ימלט נפשו להרה"ג רבי אברהם חמווי ז"ל)

מסגלת לי"ב סגולות נפלאות

טוב לומר... ויאמר תפילת אליהו הנביא המסגלת
לי"ב סגולות נפלאות ונוראות ויאמר
התיקונים תיקון מ"ח, והוא תיקון גדול לתקון
נפשו רוחו ונשמתו.
(סגולות ישראל ערך בטחון – ברכה והצלחה)

סגֵלַת פְּתַח אֱלֹהֵינוּ ~~~~~ כַּא

בְּכַנְיֵסְתוֹ לְבֵית הַמְדַרְשׁ - מְסַגֵּלַת לְקַבֵּלַת
הַתְּפִילָה

וְכַתֵּב רַבְּנוּ הַחֵיד"א ז"ל (מִזְרָה בְּאַצְבַּע, סִימָן י'),
בְּכַנְיֵסְתוֹ לְבֵית הַכְּנֶסֶת הֲלֵא מֵרֵאשׁ יִבְיַע
אָמַר פְּתִיחַת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא, וְהִיא בְּתַקּוּנֵי הַזֹּהַר
הַקְּדוּשׁ (הַקְּדֻמָּה דֵּף יז.), אֲשֶׁר קִבְּלוּ רַבָּנָן קַדְיֵשׁוֹן,
שֶׁהִיא מְסַגֵּלַת לְקַבֵּלַת הַתְּפִילָה.

מְסַגֵּל שְׂתִתְקַבֵּל תְּפִילָתוֹ

בְּסִדּוֹר בֵּית יַעֲקֹב לְהַגְה"ק הַיַּעֲב"ץ ז"ל כְּתָב,
תְּפִילָה קוּדָם הַתְּפִילָה מְסַפֵּר תַּקּוּנֵי הַזֹּהַר
מְסַגֵּלַת לְהַתְקַבֵּל הַתְּפִילָה.

בְּלֵי לִימּוּד הַזֹּהַר וְאִמִּירַת פְּתַח אֱלֹהֵינוּ אִי
אֶפְשָׁר שְׂתִתְקַבֵּל הַתְּפִילּוֹת

בְּזָכוֹת אִמִּירַת פְּתִיחַת אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵי הַתְּפִילָה יִתְקַבְּלוּ
הַתְּפִילּוֹת, כְּמוֹ שְׂכָתֵב הַצַּדִּיק הַקְּדוּשׁ
הַמְּלוּבָן רַבֵּי יַעֲקֹב אַבּוּחֲצִירָא (בְּגַדֵי הַשָּׂרָד עַל הַגָּדָה

כב ~~~~~ סגלת פתח אליהו

של פסח), ובלי למוד הזוהר הקדוש לפני התפלה אי אפשר שתתקבל תפלתו. (סוד ה')

יהפך הכל לטובה ויהיה מבני עליה

בכמה דקות שאומר תפלות אלו יכול להפך הכל לטובה ולהיות מבני עליה, לזכות ל"עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחפה לו", ויטהר נשמתו ויזכה למעלות עליונות, כידוע מדברי האריז"ל. (סוד ה')

ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח
ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה", על ידי שתזכה לחברך כל השכר הולך גם אליך, וכאשר כל ישראל יאמרו "פתח אליהו" נזכה שיבא אליהו ויבשר את ביאת הגואל. ואם בזכותך יתארגנו עשר יהודים לומר את התפלות, אין לשער את גודל זכייתך. (סוד ה')

פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ הֵיא מְסֻדֵר הַתְּפִלָּה

מִכַּאֲן מִשְׁמַע כְּשֶׁקָּם בֵּר יִשְׂרָאֵל בְּעַל נֶפֶשׁ מִמְטָתוֹ,
אֵל יֵלֶךְ תַּכְּף וּמִיַּד לְהַתְּפִלֵּל תְּפִלַּת שְׁחִרִית
אֵלָּא דִּיִּיקָא צְרִיךְ לְלַמֵּד בְּתַחֲלָה כָּל מַה שְׂיִכּוֹל
לְלַמֵּד, כָּל אֶחָד כְּפִי הַשְּׁגָתוֹ וּמִדְרָגָתוֹ, וְהוּא כְּדִי
שְׂיִתְקַדֵּשׁ גַּם בֵּן פִּיּוּ וּלְשׁוֹנוֹ קוֹדֵם הַתְּפִלָּה, וְזֶהוּ
הַסֵּדֵר שְׂשִׁמְעֵתִי וְרֵאִיתִי מִצְדִּיקִים קְדוּשֵׁי הָעֲלִיּוֹנִים
שְׁהִיוּ מִתְנַהֲגִים קוֹדֵם הַתְּפִלָּה, וְזֶהוּ אַחֵר בְּרַכַּת
הַתּוֹרָה יֹאמֵר יְדִיד נֶפֶשׁ, פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ, רְבוֹן
עֲלֵמִין... (דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר, פְּרוּשׁ עַל הַזוּהַ"ק מִהַרְבַּ הַקְּדוּשׁ
רַבִּי אֱלִיעֶזֶר סַאפְרִין מְקַאמְרָנָא)

לְפָנֵי הַתְּפִלָּה בַּיָּמִים הַנּוֹרָאִים

מִנְהַגֵּי מַהְרִ"א מְקַאמְרָנָא ז"ל (סִימָן י"ז), בְּרֵאשׁ
הַשָּׁנָה וַיּוֹם הַכְּפוּרִים לְפָנֵי הַתְּפִלָּה אָמְרוּ
פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ, וְהַ"יְהִי רְצוֹן" מִהַרְבַּ הַקְּדוּשׁ הַרְבִּי
ר' אֱלִימֶלֶךְ זִיע"א.

לקבע מקומו לתפלה בשעת אמירתה

בעת שיאמר תקון חצות, ישנה מקומו, מתחלת תקון רחל, עד אחר שיגמר תקון לאה, בין שהוא אומר בביתו, בין שהוא אומר בבית הכנסת, וקודם שיאמר פתיחת אליהו זכור לטוב, אז ישב במקומו העיקרי שרוצה ללמד.

ללומדה אחר אמירת תקון חצות

זהו סדר אמירת תקון חצות, על פי דברי רבנו האר"י ז"ל... ואחר המזמורים של תקון לאה, המנהג לומר פתיחת אליהו זכור לטוב, בשביל שצריך לסמוך עסק תורה לשמה לתקון לאה, ששם הוא סוד תורה לשמה, שהוא לשם ה"א כבודע, ומצאתי כתוב, דאחר פתיחת אליהו זכור לטוב, יאמרו מאמר רבי שמעון בר יוחאי, הכתוב בזהר הקדוש (פרשת נח דף סה, ופקודי דף רס"ה), אמר רבי שמעון ארימית ידאי בצלותין לעילא, דכד רעותא עלאה לעילא וכו', עד זכאה חולקהון

סגולת פתח אליהו ~~~~~ כה

דְּצִדִּיקָיָא בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְּאֲתִי, וְכֹאשֶׁר
אָכְתָב זֶה לְקַמֵּן בְּפִרְשֵׁת מְקָץ.
(בן איש חי שנה ראשונה פרשת וישלח אות י"א)

אַחַר אַמִּירְתָּהּ יֹאמֵר קִדִּישׁ דְּרַבְּנָן

מְנַהֵג הַחֲסִידִים בְּעִיר הַקֹּדֶשׁ יְרוּשָׁלַיִם, לֹמֵר
קִדִּישׁ יְהֵא שְׁלֵמָא אַחַר תְּקוּן לְאָה, מִפְּנֵי
שֶׁהֵם אוֹמְרִים הַקִּדִּישׁ שְׁאַחַר הַמְּקַרָּא, אֲבָל מְנַהֵג
עִירָנוּ לֹמֵר פְּתִיחַת אֱלִיהוּ זְכוּר לְטוֹב אַחַר
הַמְּקַרָּא, וְאִזּוּ אוֹמְרִים קִדִּישׁ עַל יִשְׂרָאֵל, וְאִין בְּזַה
קִפִּידָא, וְכֹל אֶחָד יַעֲשֶׂה כְּמְנַהֵגוּ.
(בן איש חי שנה ראשונה פרשה וישלח אות י"ד)

בְּזִמְן הַפְּנוּי וְכַדּוּמָה יֹאמְרָנָה בְּעַל פֶּה

וְהִנֵּה פֶה עִירָנוּ מְזַדְּמֵן שְׂבָאִים הַקְּהֵל בְּשַׁעַת
מְנַחָה לְבֵית הַכְּלָה, כְּדִי לַעֲמוּד בְּשַׁבַּע
בְּרָכוֹת שְׁמִבְרָכִים שֶׁם בְּשַׁעַת הַחֲפָה, וַיֵּשׁ בְּנֵי אָדָם
שְׁמַתְפַּלְלִין בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, וּבָאִים שֶׁם וּמוֹצְאִין

כו סגלת פתח אליהו

הקהל שבאו לבית הפלה מתפללין תפילת העמידה שם, ולא יש מקום להתרחק, ומכרח שישבו בצד סמוך להם ממש, ואם יעמוד ולא ישב חושש ליהרא, או סבה אחרת שמכרח לישב, הנה זה יש לו תקנה ללמד בלחש פתיחת אליהו זכור לטוב, או איזה מזמורים בעל פה, ולא יהיה יושב ודומם. (בן איש חי שנה ראשונה פרשת יתרו)

מתר לקוראה בליזה

אין לקרא מקרא בלילות של חול, והטעם דהמקרא בעשיה והלילה בחינת עשיה, והכל הוא דינין, ואין לעורר הדינין, וכמו שכתב רבנו [מהרח"ו] ז"ל, (בשער המצות פרשת ואתחנן, עין שם) ... מיהו נראה אם יודע לקרות פרק איזהו מקומן, או פתיחת אליהו זכור לטוב, שיש בסדורים באשורית ומנוקדים, יקרא אותם ויחזר אותם כמה פעמים, וזה עדיף מלקרא מקרא. (בן איש חי פרשת פקודי הלכה ז')

לְאוֹמְרָה קוֹדֵם הַקְדוּשָׁה

קוֹדֵם קְדוּשָׁה יֵשֵׁב בְּמוֹשְׁבּוֹ עַל מִטָּה מְצַעֵת, וַיֹּאמֶר
פְּתִיחַת אֱלֹהֵינוּ זְכוּר לְטוֹב, עַד קוֹם רַבִּי
שִׁמְעוֹן וַיִּתְחַדְּשׁוּן וְכו', אַחֲרַי כִּי יֹאמֶר פְּסוּק "וְנַח
מִצָּא חֵן בְּעֵינֵי ה'" שְׁתֵּים עָשָׂר פְּעָמִים... וַיַּעֲמֵד
(בְּנוֹ אִישׁ חַי פְּרֻשֵׁת נְצֻבִים) לְקֹדֶשׁ.

אֲמִירַתָּה בְּסֵעוּדַת מְלוּוָה מְלֶכָה מוֹצְאֵי שַׁבַּת קוֹדֶשׁ

וְאֲשֶׁר שְׁאַלְתֶּם לְהוֹדִיעַ לָכֶם אֵיזָה לְמוֹד הַמְּבַחֵר
וְשִׁיךְ לְסֵעוּדָה לְנֶהֱג בּוֹ עַל הַשְּׁלַחֵן, הִנֵּה
שִׁמְעֵנוּ מִפִּי חֲסִידִים שְׂרָאוּי וְנִכּוֹן לוֹמֵר פְּטוּם
הַקְּטָרֶת, וְגַם פָּרַק אֵיזָהוּ מִקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים, אֲדָּה זֶה
הַלְמוּד הוּא רַק בְּסֵעוּדָה שֶׁל הַיּוֹם וְלֹא בְּסֵעוּדָה
שֶׁל הַלַּיְלָה... וּבְמוֹצְאֵי שַׁבַּת קוֹדֶשׁ בְּסֵעוּדָה
רְבִיעִית נוֹהֲגִים לְלַמֵּד פְּתִיחַת אֱלֹהֵינוּ זְכוּר לְטוֹב
הַנִּזְכָּר בְּתַקוּנָם עַד קוֹם רַבִּי שִׁמְעוֹן וַיִּתְחַדְּשׁוּן
מְלִין וְכו', וְהוּא מְנַהֵג יָפָה. וְהָיָה זֶה שְׁלוֹם וְאֵל

כח סגלת פתח אליהו

שדי ה' צבאות יעזר לי. כה דברי הקטן יחזקאל
כחלי בר"ו.

(שו"ת תורה לשמה לבעל הבן איש חי סימן תע"ו)

סדר אמירתה במוצאי שבת קדש

ומנהגו של עטרת ראשי אדוני אבי זכרוננו לחיי
העולם הבא [אבי הבן איש חי], לומר
פתיחת אליהו זכור לטוב קודם שיאמר מאה
ושלשים פעמים הנזכרים [היינו בסעודה רביעית
– מוצאי שבת קדש], וכן אנחנו נוהגים עתה
בביתנו, דבר בעתו מה טוב ומה נעים. ודרךנו
לכפל פסוק ואמרתם כה לחי וכו' שש פעמים,
כנגד ששה קצוות. (בו איש חי שנה שניה פרשת ויצא)

לומר אותה גם בתוך סעודת המלוה מלכא

וכן עוד כתב שם כעין זה, לכן אומרים קודם
נטילה אתקינו סעודתא דמהימנותא, דא היא
סעודתא דדוד מלכא משיחא, ואומרים פיוטים

סגֵלַת פְּתַח אֱלֹהֵינוּ ~~~~~ כט

השייכים לדוד המלך עליו השלום בתוך הסעודה, גם בשביל למוד ועסק תורה מתוך סעודה זו, על פן מנהגנו לומר פתיחת אליהו זכור לטוב עוד הפעם בתוך סעודה זו, וגם כי הוא המבשר טוב על מלכות משיח בן דוד שיבוא במהרה בימינו אמן.
(בו איש חי שנה שניה ויצא)

מסגֵלַת מאד לנפש לאומרה במוצאי שבת קודש
— ובברית מילה —

וכתב מהרח"ו, מורי ז"ל היה אומר אחר ההבדלה ויתן לך האלהים כמו שנוהגים לומר עד כאן... ואחר כך ק"ך צרופי אליהו ז"ל ושוב יקרא פתיחת אליהו, פתח אליהו ואמר וכו' המובא בספר התקונין אשר היא סגֵלַת ומסגֵלַת מאד אל הנפש בעת הזאת וגם בעת עמד בברית אצל פסאז של אליהו עם הק"ך צרופי אליהו.

(ספר חמדת הימים למהרי"י אלגאזי שבת פי"ח)

ל סגלת פתח אליהו

לומר "פתח אליהו" בתשעה באב – וכן בבית
האבל רח"ל

עין בהרחבה בשו"ת דברי דוד (להרב הגאון ר' דוד
טהרני שליט"א - ח"ב סימן ל"ט) שמאריך להוכיח
וסוף דבריו שמתר לקרא "פתח אליהו" בתשעה
באב, וכן הוא הדין בבית אבל רח"ל, משום שהוא
כמו סדר היום שמתר לאומרם, וכותב שם שכן
נהגו גדולי ישראל לקרותו בתשעה באב.

בראש השנה שחל בשבת לפני הקדוש

ואם חל ראש השנה בשבת, תחלה יאמר שלום
עליכם מלאכי השרת וכו' ואשת חיל וכו'
(כמו שכתוב לעיל סימן רס"ב אות ח'), ואחר כך ישב
במקומו ויאמר פתיחת אליהו ואלו הפסוקים
כנזכר, ואחר כך יאמר הזהר דליל שבת ואתקינו
סעודתא וכו' (כמו שכתוב לעיל סימן רס"ב אורח חיים
יעו"ש). (כף החיים אורח חיים חלק ח' סימן תקפ"ג ג')

סגֵלַת פְּתַח אֱלֹהֵינוּ ~~~~~ לא

לוֹמַר אוֹתָהּ עַל שְׁלַחֲנוּ בְּמוֹצָאֵי יוֹם הַכַּפּוּרִים
בְּרַמ"א, אוֹכְלִים וְשׂוֹמְחִים בְּמוֹצָאֵי יוֹם הַכַּפּוּרִים
וְכוּ'. אַחַר שְׂיֵאכֵל סְעוּדַת הַתַּעֲנִית בְּלֵיל
מוֹצָאֵי כַּפּוּר, יֹאמַר עַל הַשְּׁלַחַן פְּתִיחַת
אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב.

(כַּף הַחַיִּים אוֹרַח חַיִּים חֶלֶק ח' סִימֵן תַּרְכ"ד אוֹת כ"ז)

לוֹמַר אוֹתָהּ בְּמוֹצָאֵי יוֹם הַכַּפּוּרִים

אַחַר שְׂיֵאכֵל סְעוּדַת הַתַּעֲנִית בְּלֵיל מוֹצָאֵי כַּפּוּר,
יֹאמַר עַל הַשְּׁלַחַן פְּתִיחַת אֱלֹהֵינוּ זְכוּר לְטוֹב.
וְכַתֵּב הָרַב יַעֲב"ץ ז"ל, לְלַמֵּד בְּרַעֲיָא מְהֵימְנָא
פְּרַשְׁתָּ אַמּוּר. (בְּנֵי אִישׁ חַי פְּרַשְׁתָּ וְיִלְד)

יֹאמַר אוֹתָהּ בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ

וְאַחַר כֵּן יִלְמַד פְּתִיחַת אֱלֹהֵינוּ כַּנֶּזְכָּר בְּרִישׁ
תְּקוּנָה. וּבַזְהַר (פְּרַשְׁתָּ בְּשִׁלַּח דָּף ג"ו ע"ב):
"מְרַכְּבוֹת פְּרַעָה", רַבִּי יִצְחָק פְּתַח, לְקוּל תַּתּוּ וְכוּ',
עַד כַּמָּה דְאוּקִימְנָא מְרַכְּבוֹת פְּרַעָה וְחִיל... וְכֹל

לב סגלת פתח אליהו

אותו הענין יקראנו בדמעות שלישי, ויעלה לו שאם חס ושלום נגזרה לו איזה גזרה מספירות התחתונות והספימו עליו לחובה, עתה על ידי למודו ישפע אור ממקום העליון שהוא שנאמר בו "ראו עתה כי אני אני הוא" לכל העולמות לבטל הדינים ויתגלו אור הרחמים פשוטים, ויבטלו מעליו כל גזרות קשות ורעות.

(חמדת הימים למהרי"י אלגאזי יום הכפורים פ"ה)

ללמד אותה בשעת האכילה שצריך ללמד אז גם תורת הנסתר

הרב הבן איש חי (בספרו על התורה פרשת תרומה) כתב, וזה לשונו: ואמר "לחם פנים" רמז לפי דרכו שילמד גם כן על השלחן דברי סוד שנקראים "פנים" מלבד למוד הנגלה, לכן נוהגים חסידים ואנשי מעשה אפילו בלילות הקיץ, ואפילו בעת שהם נחפזים בעבור איזה עסק, ללמד על השלחן 'פתח אליהו' הנביא זכור לטוב.

סגֵלֶת פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ ~~~~~ לֵג

לֵיל שְׁבוּעוֹת וְהוֹשַׁעֲנָא רַבָּא - פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ הָאֲדָרָא

בְּשִׁלּוּמֵי הָאֲדָרָא יִלְמַד בְּתַחֲלָה פְּתִיחַת אֱלֹהֵינוּ,
תְּבָה בְּתַבָּה בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה וּבְנַעֲיָמָה,
וַיִּתֵּן דַּעְתּוֹ בְּטַעוֹת הַמְּרַגֵּל בְּפִי הַכֹּל דְּאוּמָרִים
קְרִינֵן לֵיהּ, וְצָרִיד לֹאמַר קְרִינֵן לֵהּ, וְכֵן יֵאמַר
קְרַקְפְּתָא דְלֹא מְנַח תְּפִלִּין, כִּי כֹךְ הִיא הַגִּירָסָא
הַנְּכֹוֹנָה, וְאֲשֵׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְלַמַּד הָאֲדָרָא מְעַמְד,
וּבְאֲדָרָא רַבָּא הוּא קָשָׁה הַדְּבַר, אֲךְ בְּהוֹשַׁעֲנָא רַבָּא
בְּאֲדָרָא זֹטָא יְהִיָּה נֶקֶל לְעַמּוּד עַל רַגְלֵינוּ, וְהַכֹּל לְפִי
כְחוֹ שֶׁל אָדָם, וְשִׁלָּא יְהִיָּה צַד יְהִירָא.

(מועד פל חי להגר"ח פלאגי זי"ע סימן ח' חדש סיון)

נְשִׁים בְּאֲמִירַת פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ

עַל כֵּן נִרְאָה, שְׂאִין רְאוּי לְנָשִׁים לֹאמַר תְּקוּן חֲצוֹת,
הֵן תְּקוּן רַחֵל הֵן תְּקוּן לָאָה, מִיְהוּ בְּתוֹרָה
שְׁבַעַל פֶּה אֵין קְפִידָה, וְכֵן מְנַהֵג הַנָּשִׁים בְּבֵיתֵנוּ
שְׁעוּמָדִים בְּאֲשְׁמֶרֶת קוּדָם עֲלַת הַשַּׁחַר, וְאֵין
אוּמָרוֹת תְּקוּן חֲצוֹת, אֱלֹא לֹאמְדוֹת פְּתִיחַת אֱלֹהֵינוּ

לד ~~~~~ סגלת פתח אליהו

זכור לטוב, וקצת למוד פיוצא בזה, וזקינתי
תנצב"ה היתה לומדת י"ח פרקי משנה.
(שו"ת רב פעלים חלק א - סוד ישרים סימן ט)

לומר אותה בעת ברכת אילנות

בעת ברכת האילנות יש ענין לומר את תפילת
אליהו זכור לטוב "פתח אליהו", וכן נדפס
בסדורים ובהגדות של פסח לומר זה.

סֵפֶר

גִּימְטְרִיאוֹת פֶּתַח אֱלֹהִיוּ

רְמָזִים וְסוּדוֹת

— א —

יְהוּדִים יְקָרִים הִבִּיטוּ וַרְאוּ חֲשָׁבוֹן נִפְלָא בְּמַעֲלַת
'פֶּתַח אֱלֹהִיוּ' – הִנֵּה בְּהִתְבּוֹנֵן הָאָדָם בְּגִימְטְרִיא שֶׁל
הַמַּלְאִכִּים 'פֶּתַח אֱלֹהִיוּ' – יִנְכַח שֶׁהֵם עוֹלִים כְּמִנְיָן
תַּק"מ (540), וְנִבְאָר אֶחָד לְאֶחָד כַּמָּה עֲנִינִים שְׁעוֹלִים
לְעִנְיָן תַּק"מ.

בְּגִימְטְרִיא (540) כְּמִנְיָן:

הָאָחָד – 'תִּזְכּוּ לְמַזָּל', הֵינּוּ שֶׁעַל יְדֵי אַמִּירַת
הָאָדָם אֶת מַאֲמָר פֶּתַח אֱלֹהִיוּ הוּא זֹכָה לְמַזָּל
וּבְרָכָה בְּכָל עֲנִינָיו לְטוֹבָה.

לו ~~~~~ גימטריאות פתח אליהו

והשני - 'דוד המלך מנגן בכנור', היינו שדוד
המלך כבר מנגן בכנור היות שמעורר את משיח בן
דוד שיבוא ויגאלנו.

והשלישי - 'כנף השכינה', שעל ידי אמירת
מאמר פתח אליהו נכנסים תחת כנפי השכינה,
וזוכים לגאולה.

והרביעי - 'קבר רחל', שעל ידי אמירת פתח
אליהו רחל אמנו מעוררת רחמים אצל אבינו
שבשמים שיבוא תכף המשיח ויגאלנו אמן.

– ב –

הביטו עוד וראו שהגימטריא של 'פתיחת אליהו
הנביא' - עולה כמנין תתרי"ח (1018), ונבאר גם בזה
עוד ענינים שעולים למנין תתרי"ח.

בגימטריא (1018) כמנין:

האחד - "אהבת עולם אהבתנו" - והשני -
"זעקת אמת".

גִּימְטְרִיאוֹת פֶּתַח אֱלֹהֵי לז

– ג –

וְעָרַךְ הַגִּימְטְרִיָּא. שֶׁל 'פֶּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא' עוֹלָה
לְמִנְיַן תר"ח (608) -

בְּגִימְטְרִיָּא (608) כְּמִנְיָן:

הָאֶחָד - אֵין יָאוּשׁ בְּעוֹלָם בְּכָל־ל - הַתְּפִלָּה
הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה מוֹצִיא אֶת הָאָדָם מִיָּאוּשׁ, וּמְכַנֵּס בּוֹ
מִדַּת בְּטָחוֹן, וְהַשְׂמָחָה שֶׁאֵין דְּגָמְתָהּ בְּעוֹלָם.

וְהַשְּׁנַי - מְשַׁמֵּד הַטְּנָקִים - זֶהוּ הַכַּח הַגְּדוֹל שֶׁלָנוּ
לְנַצַּח אֶת אוֹיְבֵינוּ, וְלַהֲשִׁיב אֶת כָּל הַמְּקַטְרָגִים.

וְהַשְּׁלִישִׁי - מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ - הֵינּוּ, שְׂאֲמִירַת
מֵאֶמֶר פֶּתַח אֱלֹהֵי מְזֻרְזָת אֶת בֵּיאַת הַמְּשִׁיחַ
וְגוֹרְמַת לְגֵאֲלָה לְהוֹפִיעַ בַּפֶּתַח, וְעַל יְדֵי אֲמִירַתָּהּ
נִזְכָּה לְבִיאַת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

לח ~~~~~ גימטריאות פתח אליהו

— ד —

וערך הגימטריא. של 'פתח אליהו הנביא זכור
לטוב' עולה למנין (888) -

בגימטריא (888) כמנין:

= כף של נחת = נחת מהילדים להורים, שעל
ידי אמירתה זוכה לנחת מהילדים, ולכף של נחת
בכל הענינים.

= כתבנו בספר חיים, הרגיל באמירתה יזכה
להכתב בספר חיים טובים.

= שעבוד מלכיות, באמירתה יזכו ישראל להינצל
משעבוד מלכיות.

= קול שופר חזק מאד, ונזכה לשמוע קול שופרו
של מלך המשיח.

= משה בישראל, ומיד יתגלה משה בישראל, כי
משה רבנו הוא גואל ראשון והוא גואל אחרון
(זוהר, אור החיים הקדוש פרשת ויחי).

גִּימְטְרִיאוֹת פֶּתַח אֱלִיהוּ ~~~~~ לט

– ה –

וְעָרַךְ הַגִּימְטְרִיאַ שֶׁל "פֶּתַח אֱלִיהוּ הַנְּבִיא זְכוֹר
לְטוֹב וְאָמַר" = 5311 -

בְּגִימְטְרִיאַ (1135) בְּמִנְיָן:

= "אֵל יִקְנָא לְבָרַךְ בְּחֻטָּאִים כִּי אִם בְּיַרְאֵת הוּי" ה
כָּל הַיּוֹם" (מִשְׁלֵי פָּרָק כג, יז).

= דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים, שְׁלוּמֵי זוהַר הַקְּדוֹשׁ
מִמְשִׁיכִים אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוֹשָׁה עַל יִשְׂרָאֵל
וְעוֹשִׂים לוֹ יִתְבָּרַךְ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים.

= שְׁמִירַת הָעֵינַיִם, וְזוֹכִים לְשְׁמִירַת הָעֵינַיִם.

= תַּחֲשֹׁב טוֹב יִהְיֶה טוֹב בְּשִׁמְחָה, שְׂיִזְכֶּה לְשִׁמְחָה
גְּדוֹלָה וְלִמְחֻשְׁבוֹת טוֹבוֹת וְהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

— 1 —

וערך הגימטריא של "גוף, נפש, רוח, נשמה,
חיה, חידה" = 1188 -

בגימטריא (1188) במנין:

= מקרא, משנה, גמרא, הלכה, סוד, יחודים.

הפלא ופלא, שעל ידי שלימות לימוד כל חלקי
התורה זוכה להשלים את תקונו, מהגוף עם כל
חלקי הנשמה.

מקרא: הוא כנגד הגוף, שהוא הפלי לקבל את
הנשמה, ולזה התורה מבטיחה אריכות ימים, למי
שגומר את הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום.

משנה: היא כנגד הנפש שהוא בחינת הדם
שבתוך הגוף, "המשנה" הוא הכח החיותי
ש"משנה" את האדם הן לטובה והן לרעה, הן
לכשר והן לפסול. וכמו שכל הפגמים הם רק
בנפש, כמו שכתוב "נפש כי תחטא", כן הוא שרב
המחלוקות הם בהבנת המשנה, וכן עיינו ראות
שרב המחלות רח"ל הם בדם.

גִּימְטְרִיאוֹת פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ ~~~~~ מא

גְּמָרָא: הוא בְּחִינַת הָרוּחַ, שֶׁהוא בְּחִינַת הַלֵּב שֶׁמְחַלֵּק הַדָּם לְכָל הָאֲבָרִים כּוֹלֵם. כִּי כָּל אָדָם חָיֵב לְלָמוּד גְּמָרָא, כְּמוֹ שֶׁפָּסַק הַרְמְבַ"ם בְּהִלְכוֹת תְּלָמוּד תּוֹרָה. וּמִמֶּנָּה יָבוֹא לְלָמוּד כָּל חֻלְקֵי הַפְּרִד"ס.

הֶלְכָה: בְּחִינַת הַנְּשֻׁמָּה, טַעְמוֹ וְרָאוּ כִּי טוֹב ה', "כָּל הַשּׁוֹנֶה הֵלְכוֹת בְּכָל יוֹם מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוא בֵּן עוֹלָם הַבָּא" - מִיּוֹם שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אֵין לוֹ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶלָּא ד' אֲמוֹת שֶׁל הֶלְכָה בְּלִבָּד. שֶׁעָקַר הַלִּימוּד הוּא עַל מְנַת לְקַיִּים, וְהוּא נִשְׁמַת הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁהֶעָקַר עֲבוֹדָתוֹ שֶׁל הָאָדָם לְזַכּוֹ אֶת נַפְשׁוֹ, כְּדֵי שִׁיזְכֶּה לְנִשְׁמָה.

סוּד: בְּחִינַת חֵיָה, כִּי הוּא הַחַיּוֹת שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ וּבִכְתָבֵי הָאֲרִיז"ל.

יְחוּדִים: בְּחִינַת יְחִידָה, כִּי לָהֶם זוֹכִים רַק הַצַּדִּיקִים שֶׁזִּיכּוֹ עֲצָמָם, וּדְבָקִים בַּה' יִתְבָּרַךְ בְּכָל עֵת וּבְכָל רִגְעַ וּבְכָל שְׁעָה, וְאֵז זוֹכִים לְהִתְחַבֵּר עִם הַשֵּׁ"ת בְּאַחֲדוּת גָּמוּר, כְּדָגְמַת הַבַּעַל שֶׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זִי"ע"א וְהַצַּדִּיקִים הַקְּדָמוֹנִים.

מב ~~~~~ גימטריאות פתח אליהו

על כן צריכים לקיים דברי הרי"ח הטוב כדכתב בספרו דעת ותבונה בשם המהר"ח שצריך כל אדם ללמוד תורה לשמה, פירוש לשם ה"ה, כלומר שצריך ללמוד כל חמשה חלקי התורה, שהם: פשט, רמז, דרש, סוד, ופנימיות הסוד, עכת"ד.

זכות רבינו הקדוש רבי שמעון בן יוחאי, שטרחנו לקבץ מאורותיו להפיץ בישראל, יגן בעדנו לחזק הלמוד בהן, ויהי רצון שיערה השם עלינו רוח טהרה, ונזכה לטהר לבנו לעבד ליוצרנו בכל כחנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו, עד שישלח לנו משיחנו ויקבץ נדחנו במהרה בימינו אמן.

ובבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לה, ופליטת העם ששים ושמיים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעתי! לה יש חלק בגאולת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען

בִּיאָתוֹ. - הַלְוֵאִי שֶׁנִּזְכָּה לִהְיוֹת מִן הַזֹּכִים
הַמְאֻשְׁרִים, שֶׁהַמְּשִׁיחַ בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֲצָמוֹ יַעֲיֵד עָלֵינוּ
- "בְּזִכְוֹתֶךָ הִגַּעְתִּי". עַל כֵּן, יְהוּדִים יְקָרִים, תָּנוּ
לִימּוּד לְשֵׁם שְׁמַיִם, הַקְּרִיבוּ מִדְּקוֹתֵיכֶם לְמַעַן
הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ, לְגֵרֵם
לְפָדוֹת נַפְשֵׁנוּ, וְנִלְךְ כּוֹלְנוּ כְּאֶחָד יַחַד לְקַבֵּל אֶת אוֹר
פְּנֵי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן. וְכִלְנוּ כְּאֶחָד
נִזְכָּה שִׁיקוּיִים בָּנוּ נְבוֹאֵת הַרְשָׁבִי "זְכָאָה דָּרָא
דְּהֵאִי אַתְּגַלִּיא בִּיה" וּבְסִגּוּלָתוֹ "וּקְרֵאתֶם דְּרוּר"
וְתַחֲזֶנָּה עֵינֵינוּ, בֶּן דָּוִד מְשִׁיחֵנוּ מֶלֶךְ בְּיוֹפְיוֹ יְבוֹא
וְיִגְאַלְנוּ בְּ"עִז" וְהָדָר אֱלֹקֵינוּ, וּבְשִׁכְרֵי זֵאת א-ל חֵי
חֲלֻקֵינוּ, וְנַחֵה עָלֵינוּ רוּחַ ה' צוֹרְנוּ מְגִינֵינוּ, יְגַלֵּה כְּבוֹד
מַלְכוּתֶךָ עָלֵינוּ, וְאֲזִי יִשְׂמַח לְבָנוּ, וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ,
בִּישׁוּעַת מַלְכֵינוּ, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

מפעל הזוהר העולמי - נחל לכיש 24/8 בית שמש/ 0548-436784

כל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

"וְהַמְשַׁלְמִים יִזְהָרוּ כְּזֹהַר הַרְקִיעַ וּמִצְדֵּיקֵי הָרַבִּים פְּפוּכָבִים לְעוֹלָם וָעֶד...
וְזוֹתָם הַסֵּפֶר עַד עֵת קֵץ יִשְׁטַטּוּ רַבִּים וְתִרְפֶּה הַדָּעֵת" (דניאל פרק י"ב ג-ד).

ניתן להזמין את התיקון מ"ח, ועוד, להפצה בחינם במוקדים הבאים:

052-6430804	יציץ:	0502-002040/0504-119585	אילת:
02-6255789/0504-114066	ירושלים:	0504-082616/0504-18388	אלעד:
0527-15509		03-9339653/0573102912	
03-5784413	מירון:	0547-112492/0506-415137	אשקלון:
0544-375705	נהריה:	0548-456920	באר שבע:
0505-880336	נתיבות:	08-6108608	בדרום:
0544-270313	ערד:	0548-436784	בית שמש:
0543-113050	פרדס חנה:	09-8323442	במרכז:
0506-742675	פתח תקווה:	0548-496190/054-4523917	בני ברק:
0504-101341/0543-272508	צפת:	03-5746123	
0777-551424		0549788564	בצפון:
0522-793958	קרית שמונה:	0523254036	בת ים:
0527-638767	ראשון לציון:	0527-651911/0542214449	
0504-058359	רחובות:	0546-364443	הרצליה:
0527-175368	רמלה:	05776-06120	זכרון יעקב:
		0544-518608	חדרה:
		0527150849	חולון:
		0527 134512/0526-961396	

אור הזוהר גליון 48 ניסן תשע"ב

האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

שְׂמִיחַת הַרְשָׁב"י עִם לִוְמְדֵי הַזְהַר הַקְּדוֹשׁ:

יְהוּדִים יְקָרִים: בּוֹאוּ לְעִזְרַת ה' בְּגִבּוֹרִים, לְמַעַן הַקִּים
הַשְּׂכִינָה הַקְּדוֹשָׁה מֵעַפְרָא, וְלִזְכוֹת שְׁהַרְשָׁב"י הַקְּדוֹשׁ יְדוּר
בְּיַנּוּ.

אֲנִי רוֹצֵים בְּדַחֲפוֹת לְהַדְפִּיס מִלִּיּוֹנֵי עֵתְקִים שֶׁל
תְּקוּן מ"ח ל"ג בְּעוֹמֵר, הַמְּעוֹנֵן לְהַשְׁתַּתֵּף וְלִזְכוֹת
לְזִכּוֹת עֲצוֹמוֹת "עֵין לֹא רָאֵתָה אֱלֹקִים זוֹלָתָה.
טל: 7250-119156. לִזְכוּי הַרְבִּים וְלַחֲלוּקָה בְּחָנָם.

בְּקִשְׁת הַתּוֹרָם: שִׁלְמָדוּ לְכָל הַפְּחוֹת פְּעַם אַחַת בְּמִירוֹן
בְּצִיּוֹן רַבִּי שְׂמֵעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי זִיע"א. - וּמִתְבַּקֵּשׁ לְלַמֵּד אֶת
הַתְּקוּן בְּל"ג בְּעוֹמֵר [כָּל אֶחָד בְּמִקוּמוֹ]. כָּל אֶחָד וְאֶחָד
מִהַלּוֹמְדִים מְקַבֵּל אֶת הַשְּׂכָר וְהַזְכִּיּוֹת שֶׁל כָּל הַחֲצִי
מִלִּיּוֹן לִוְמְדֵי הַתְּקוּן בְּל"ג בְּעוֹמֵר (שד"ח, ועוד). זְמַן לַמּוֹד
הַתְּקוּן עִם הַבְּאוּר הוּא 5 דְּקוֹת.

זְכוֹר! לִימוּד שְׁעָה זוֹהַר בְּשַׁבָּת = מֵאָה מִלִּיּוֹן שָׁנָה
תּוֹרַת הַנְּגִלָּה, אִם כֵּן לִימוּד 5 דְּקוֹת זוֹהַר בְּשַׁבָּת = מֵאָה
מִלִּיּוֹן חֲדָשִׁים תּוֹרַת הַנְּגִלָּה (כֶּסֶא מְלָךְ, הַר"ם הַטוֹב, אוֹרְחוֹת
צְדִיקִים, אֲבוֹת דֶּר' נִתּוֹ), וְעוֹד כֶּפּוֹל 1000 הֵם מְזִכֵּי הַרְבִּים
הַסּוֹעֲדִים אֶת הַשְּׂכִינָה וְנִקְרָאִים שְׂרֵי נִפְתָּלִי (מַד"ר שִׁיה"ש

כָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי הִלְמוּד הַמוֹעֵט הַזֶּה עִתָּהּ, חָשׁוּב
בְּשָׂמַיִם יוֹתֵר מִהֶקְרַבֶּת כָּל אֵילֵי נְבוֹיֹת בְּזִמְנֵן שְׁבִית הַמְּקַדָּשׁ
הִיָּה קָיָם (תַּלְמִידֵי הָאֲרִיז"ל).

עַל פֶּן כָּל אֲדָמוֹר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׂכוּנָה, רַב
בֵּיהֶמ"ד, מַגִּיד שְׁעוֹר שֶׁל דָּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל
בֵּית רַבֵּן טְהוֹרִים, יִקַּח בְּחֻשְׁבוֹן אֵיזָה נֶחֱת רוּחַ הוּא יְכוּל
לַעֲשׂוֹת לְהַקְבֵּ"ה, וְלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת
בְּלִמְדוֹ זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ דְּקָה אַחַת עִם הַצְּבוֹר, וְכָה, כָּל עִם
יִשְׂרָאֵל יִכְנָסוּ בְּתַבַּת נֹחַ, וְיִנְצְלוּ מִמְּלַחְמַת גּוֹג וּמְגוּג, כְּמוֹ
שֶׁכְּתַב הַזֹּהַר"ק, רַבֵּי חַיִּים ווִיטְאֵל, וְהַרְמַח"ל זִי"ע, וְעִי"ע
אוֹר הַזֹּהַר.

זְכוֹר! דְּקָה אַחַת לְמוֹד זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ (בַּחוּל) בְּצְבוֹר הוּא
כְּמוֹ שְׁשֵׁה יָמִים, וּבְמִנְיֵן כְּפוּל אֶלְף (זוה"ק וַיֵּצֵא) = 0006 יָמִים
לְמוֹד תּוֹרַת הַפֶּשֶׁט, וּבְצַעַר כְּפוּל מֵאָה = 000,006 יָמִים,
וּבְשִׂמְחָה כְּפוּל 0001 = 006 מִלְיוֹן יָמִים שֶׁל תּוֹרַת הַפֶּשֶׁט.
וּבְשִׁבְתָּ עוֹד כְּפוּל אֶלְף, = 006 מִלְיָאָרְד יָמִים תּוֹרַת הַפֶּשֶׁט.
(כְּסֵא מְלָךְ, הַרִי"ח הַטּוֹב, אוֹרְחוֹת צְדִיקִים, אֲבוֹת דָּר' גְּתוֹ). וְאִם זֶה
בִּירוּשָׁלַיִם עוֹד כְּפוּל 10 (בְּבֵא סְאֵלִי) יוֹצֵא 000,000,000,6
= שֵׁשׁ טְרִילְיָאָרְד יָמִים תּוֹרַת הַפֶּשֶׁט. וְאִם זֶה בְּכַתֵּל
הַמַּעֲרָבִי עוֹד כְּפוּל 1000 (זוהר וַיֵּצֵא, תִּיקוֹר"ז).

זְכוֹר! הַמְאָרְגֵן שֶׁיִּלְמְדוּ דְּקָה אַחַת מְקַבֵּל שְׂכָר כְּנֶגֶד כָּלָם
וּכְנֶגֶד כָּל הַיְהוּדִים. כָּל מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ מִחַ בְּקִדְקָדוֹ יִתְפָּס
לְהִיּוֹת הָרֹאשׁוֹן לְאָרְגוֹן הַמְּנִיָן וְיִקְבֵּל שְׂכָר כְּנֶגֶד כָּלָם.

תן וְדַעְתָּהּ, כִּי בְדָקָה אַחַת שָׁל לְמוֹד הַזֹּהָר הַקָּדוֹשׁ אַחֲרֵי
הַתְּפִלָּה, אַתָּה זֹכֵה לְעוֹלָמוֹת נְצַח, "עַיִן לֹא רָאָתָה אֱלֹקִים
זוֹלָתָה יַעֲשֶׂה לְמַחְכָּה לוֹ".

פלא יועץ אות דפוס: רבה טובת הדפוס בעולם, אשר על ידה
יגדיל תורה ויפוצו מעינותיה הוצה.
והנה מאחר שבדרך כלל קצרה יד החכמים מלהדפיס ספריהם,
ראוי לעשירים עם אלקי אברהם לפתוח ידיהם אליהם בעין יפה,
ובזה יחלקו עם החכם בשכרו, כמו שנאמר כי בצל החכמה בצל
הכסף. והכל לפי מעלת הספר ולפי מה שהוא נצרך לרבים ולפי
התועלת שנמשכת ממנו לעבודת השם יתברך. **נאם מודפיסים**
ספרי זוהר הקדוש שדקה אחת לימוד זוהר הקדוש שווה כנגד כל
הספרים והלומדים בכל העולם (שלא לומדים זוהר) - תתאר לך
לאיזה זכות אתה יכול להגיע וכשתבונן בדבר, כמעט ואין
מצוה מעולה שניתנת לעשייה בכסף, כמו מצוה זו, כי כל הוצאה
של מצוה היא לזמן קצוב, מתחיל במצוה ונגמרה, אבל זה הנותן
לצורך הדפוס - צדקתו עומדת לעד לדור דורים, והוא מזכה את
הרבים וזכות הרבים תלוי בו, וילך לפניו ולאחריו צדקו, אשריו
מה טוב חלקו, קנה שם טוב קנה לו דברי תורה קנה לו חיי
העולם הבא, וגם בחיי העולם הזה יזכה שיתרבו נכסיו.

**"אחי ורעי, תדפיסו ספרי זוהר הקדוש. ותחי
נפשכם. ששון ושמחה תשיגו בעולם הזה.
ותזכו לשבת בישיבת הרשב"י לעולם הבא".**

תורת הזוהר

ספר הזוהר בלשון המודרנית
-מקור-

פרד"ח
תיקוני זוהר
חלק ב'

תורת הזוהר

רבי יהונתן סרנא
קשר הזוהר בלשון המודרנית מקור

י"ח

הרשב"י קבע:
"בספר הזוהר יצאו בני ישראל מהגלות ברחמים"

שכר ועונש ה' חלקים

מפעל הזוהר העולמי יוצא במבצע חסר תקדים, רכישת הספרים במחיר מסובסד, לארגונים לקרב רחוקים, כגון הידרות, ערכים יד לאחים, שובו בנים ועוד, וכן למזכי הרבים המתנדבים לקרב ולרבות הלומדים.

המעוניין יתקשר לטלפון:

119156-7250

**קחו עמכם דברים ושובו אל ה'
לא ידה ממנו נדח**

הזדמנות מיוחדת!

מתנה לאפיקומן ♦ לבר מצוה ♦ לחתונה ♦ לביטוח חיים

הזדמנות לרכישת סדרה חדשה של ספרי תורת הזוהר. כל הזוהר בלשון הקודש, בלשון צחה השווה לכל נפש מחולק ל-18 כרכים ומסודר לפי פרשיות השבוע

מהדורה מהודרת באותיות גדולות מאירות עיניים

- הכמות מצומצמת
- המחיר זול במיוחד אם מזמינים עכשיו.
- הזולה משמעותית לכמויות.
- להזמנות: 026500828
- תורתנו מגן לנו היא מאירת עינינו
- הביטוח היחיד להינצל מפצת אטום - לימוד הזוהר הקדוש

אור הזוהר גליון 49 אייר תשע"ב

האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

"אשרי העומדים על סודך"

פידוע שגרת ולמוד הזוהר הקדוש אין כמוהו, שמבטל כל
גזרות קשות ורעות, מחלות, אסונות, מיתות משונות, וכל מרעין
בישין. על כן נקרא פלגו "תקון מ"ח", שמקרב הגאולה ויבדא
יפקון מגלותא ברחמי".

קריאה נרגשת

לכל יחיד ויחיד, אנא הצטרף לזכוי הרבים, והקם בעירך סניף
לפעילות "מפעל הזוהר העולמי".

כל שעליכם לעשות הוא:

1) לארגן ולחשב כמה יהודים יש בעיר מגוריכם, כמה בתי
מדרשות יש בעיר וכדומה. 2) לבקש ממפעל הזוהר העולמי
לשלח לדפוס את הקובץ של "תקון מ"ח" [ועוד] - בעלות
מינימלית ובסבסוד לכמיות. 3) לחלק זאת במשך השנה.
בקה תהיה שתף בהצלת עם ישראל, ולקרוב הגאולה.

שרשרת הזוהר

כל אחד מודיע לעוד 3 אנשים לפחות, ואלו מודיעים לכל
אחד 3 אנשים נוספים וכן הלאה. על אמירת תקון מ"ח ביום
ל"ג בעומר. וכך בתוך 72 שעות נגיע לכל יהודי בכל העולם פלו.

האַסְפּוֹ וְאַגִּידָה לְכֶם

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל

שְׁלֹשָׁה יָמִים רְצוּפִים מְעֻרָב ל"ג בְּעוֹמֵר [י"ח אֵיר - כ' אֵיר]

כ-500.000 איש עולים לַצִּיּוֹן הַרְשֵׁב"י בְּמִירוֹן לְאַמִּירַת תְּקוּן מ"ח שֶׁל הַרְשֵׁב"י, לְאַמְרָם 15 פְּעָמִים [לְכָל 15 מְלִיוֹן יְהוּדִים הַפְּזוּרִים בְּרַחְבֵי הָעוֹלָם], וְיֵאמְרוּ כְּאִישׁ אֶחָד בְּלֵב אֶחָד כְּדֵי "שְׁלֵא יִדַּח מִמֶּנּוּ נְדָח", שְׁכָל יְהוּדֵי בְּאֶשֶׁר הוּא יִזְכֶּה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וּלְקַבֵּל עַל מַלְכוּת שְׁמַיִם בְּאַהֲבָה, וְכָךְ נְבִיא אֶת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ בְּמַהֲרָה, וְתִהְיֶה הַגְּאוּלָּה הַשְּׁלֵמָה לְלֹא צַעַר וּמְכַאֲוֹב, לְלֹא יִסּוּרִים, בְּלִי פַחַד מְאֻמּוֹת הָעוֹלָם, כְּפִי שֶׁהַרְשֵׁב"י הַבְּטִיחַ "בְּדָא יִפְקוּן מְגַלּוּתָא בְּרַחֲמֵי".

בְּכָל יוֹם אַחְפָּה לוֹ, וְעֵדִין הַמְּשִׁיחַ לֹא הִגִּיעַ, מִדּוּעַ?

"כִּי יָד עַל כֶּסֶף - הִיא" - אֵין הַשֵּׁם שְׁלֵם וְאֵין הַכֶּסֶף שְׁלֵם, הַקֶּב"ה מְחַפֵּה לְשִׁלְמוֹת הָעוֹלָם, כְּשֶׁכָּל עַם יִשְׂרָאֵל יַחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, תָּבוֹא הַגְּאוּלָּה הַשְּׁלֵמָה, "לְבַלְתִּי יִדַּח מִמֶּנּוּ נְדָח" (שְׁמוּאֵל ב' יד, יד), אֵין הַקֶּב"ה רוֹצֵה לְהִדְיִח אֶפִּילוֹ לֹא יְהוּדֵי אֶחָד מְכַלֵּל יִשְׂרָאֵל.

כְּשֶׁהַמְּשִׁיחַ יִגִּיעַ, יִגִּיעַ הַרְגָע, בּוֹ כָּלֵם יִכְרִיזוּ וְיִדְעוּ מַלְכוּתוֹ יִתְפָּרֵץ שְׁמוֹ, "כִּי מְלֹאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת ה'", (ישעיהו יא, ט) הָאָמֵן תִּתְתַּגַּל הַ לְעֵין כָּל, הַהִסְתַּרָה וְהַחֲשָׁךְ יֵעֲלֶמוּ, "וְנִגְהָ כְּאוֹר תִּהְיֶה", (חֲבֻקִּיק ג, ד) הָאָמֵן תִּאִיר, אָבֵל הַבְּחִירָה הַחֲפָשִׁית תִּגְמַר, לֹא יִהְיֶה נִתָּן לְבַחֵר בְּטוֹב, יִהְיֶה מִדֵּי מְאַחֵר לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה. אִם יְהוּדֵי אֶחָד יִדְחָה, צַעַר הַשְׁכִּינָה יִהְיֶה לְאֵין עָרוּף, מִפְּנֵי שְׁלֵא הַסְפִיק לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה.